XXXVII. EVFOLYAM, 30. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. JÚLIUS 23.

Ludas Matyi

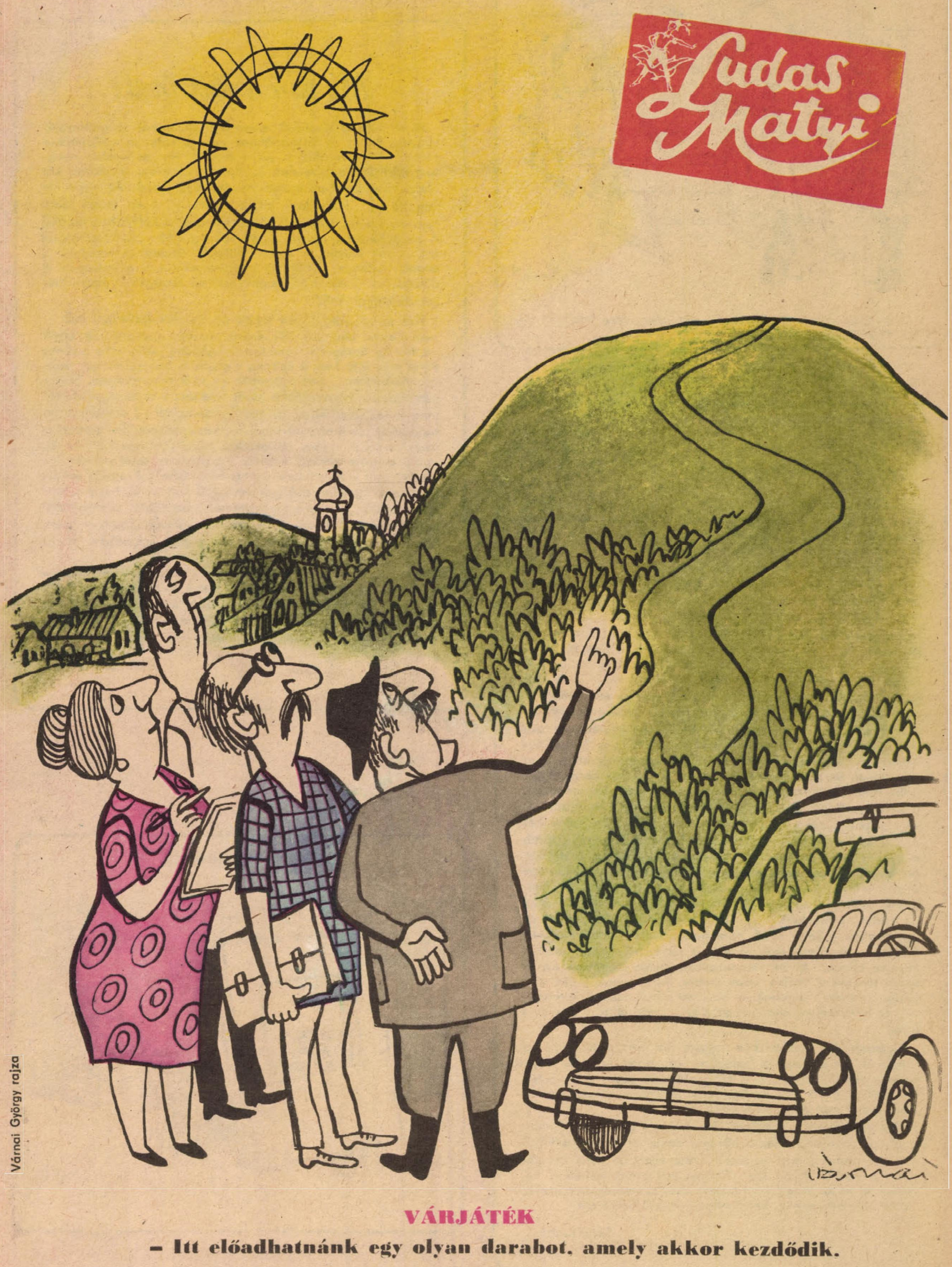

Várnai György rajza

VÁRJÁTÉK

– Itt előadhatnánk egy olyan darabot, amely akkor kezdődik. amikor a törökök már földig lerombolták a várat…

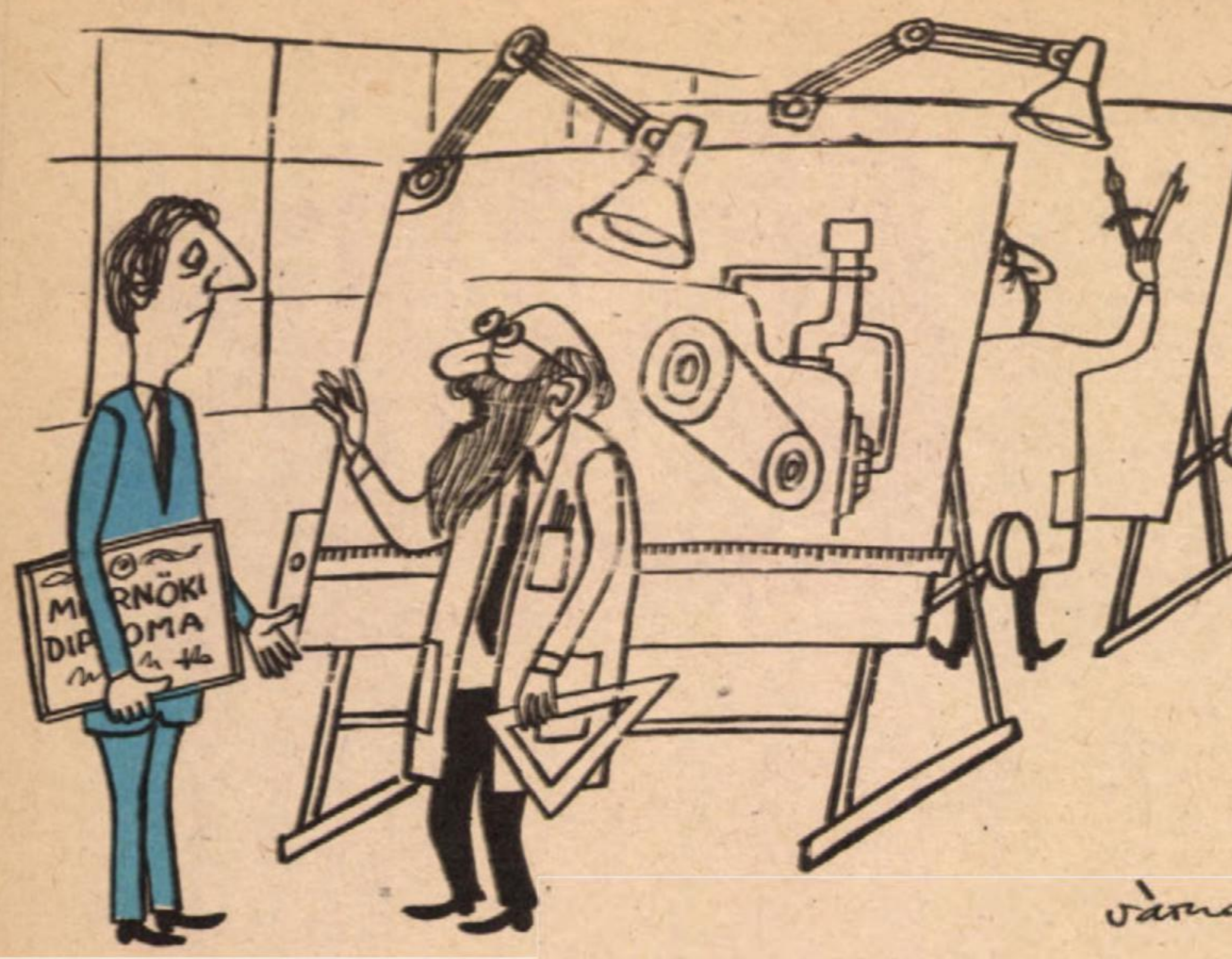

– Ne izgassa magát kolléga úr, mire olyan öreg lesz, mint én, magának is annyi fizetése lesz, mint nekem...

A bürokrácia diszkrét bája

A bürokrácia úgyszólván a szatírák, „öreg hölgye", sokat irtak már róla. Tulajdonképpen nem is illik már foglalkozni vele, csak akkor, ha világcsúcsjavítás lóg a levegőben és azt hiszem, ez esetben erről van szó.

Az ügy szó szerint halálosan érdekes, szinte krimibe illik, ezért előre kérem az olvasókat, hogy csak az erős idegzetűek folytassák az olvasást.

Barátom nyugdíjas felesége június hó második felében elhunyt, a postás pedig 29-én kihozta a nyugdíját. Kihozta de át nem adta, csak részvétét nyilvánította és elmondta barátomnak, hogy a nyugdíj jár, de ő azt ki nem fizetheti, be kell menni a Nyugdíjfolyósító Intézetbe, ahol megkapja az összeget. Gyászoló barátom térde megroggyant a meglepetéstől és a ténytől, hogy az őt megillető pénz – amely kezeitől tíz centiméterre volt – elmegy a körülbelül egy kilométerre levő Váci útra és neki utána kell mennie. Felhívta a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság információs irodáját, ahol egy hölgy igen udvariasan és készségesen elmondta neki, hogy kérvényt kell írnia, amely a szükséges adatokat tartalmazza. No már most, a kérvénynek július végén kell beérkeznie, mert az igazgatóság a pénzt akkor kapja vissza a postától (kb. négy hét alatt!) és ők majd augusztus végén fizetik ki a pénzt. (Újabb négy hét múlva!) Barátom elköszönni sem tudott a döbbenettől, eldobta a telefonkagylót. Nem akarta elhinni, hogy állami szervek ilyen módon kérnek az OTP helyett tőle kölcsönt, mert lényegében ez történt. Aztán elmondta nekem az esetet és megkért, hogy írjam meg. Nevét és adatait az ügy családi jellege miatt nem írhatom ide – gondolom ez érthető – de illetékesek részére a szerkesztőségben rendelkezésre állnak. Egy hozzátennivalóm, illetve kérdésem van a nyers tényekhez. Vajon hány ember, hány munkaórája vész kárba az ilyen nyugdíjak és hasonló pénzösszegek kezelésével. És hány helyre utazik el ez a pénz, míg eljut a kies Váci útra?

Dombon ülő juhászkutya legyek, ha egy szót értek az egészből. Félelmetes a dologban az, hogy napnál fényesebben világlik ki belőle a bürokrácia lényege; a rengeteg értelmetlen munka és az ügy teljes érthetetlensége, a takarékosságról már nem is beszélve.

Egy esetben lenne érthető és bizonyos szempontból elfogadható az eljárás. Ha a Magyar Posta és a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság egy szerződés értelmében az ilyen nyugdíjakat a szóban forgó két hónapra egy svájci bankban helyezné el és az érte járó kamatot devizanyereségként fizetné be az államkasszába. Ezt azonban nem feltételezem.

Soós András

Mi van a metróval?

Minél inkább kívánnak megnyugtatni, annál nyugtalanabb vagyok. Pedig az újságcikknek már a címe is csillapításra szánt: „Átépítés alatt is jár a metró." Na de minden nyugtatgatási szándék mellett is becsúszott ebbe a cikkbe két olyan tény, amelyek igazán nyugtalanná tettek. Az egyik így hangzik: „...különböző hibák miatt...", s én máris félek metróra szállni, mert mik lehetnek azok a különböző hibák? A későbbiekben ennyit mond róla a cikk: „A kavicságyazat... sok helyütt a sárba süllyedt, földdel keveredett, s emiatt korlátozni kellett a metrószerelvények sebességét. A döntés: a 13 éve épült metrószakaszt bizonyos szempontból korszerűsíteni kell."

Hát ez az! Alig 13 éve épült és már korszerűsíteni kell –, nem ijesztő tény ez? Két dolog jut róla eszembe. Az egyik az M7-es autópálya, amelyet megépülte után alig néhány évvel már újjá kellett építeni, s azóta is hol itt, hol ott javítják. Akármilyen rövid autópálya ez világviszonylatban, ahhoz elég hosszú, hogy örökké hibát találjanak rajta valahol. No meg a sok (részben igaz) mendemonda, amely ennek okaira vonatkozik. Eszembe jut továbbá, hogy néhány éve jártam a nagy-london-i tanács közlekedési osztályán riporton. Az új, épülő metróvonalakról kaptam ott részletes tájékoztatást (az egyiket már megnyitották azóta) és e téma sok egyéb vonatkozásáról. Egyetlen dologról nem volt szó: arról, hogy a londoni metrót „bizonyos szempontból", bármilyen szempontból korszerűsíteni kellene, mert hibái lennének. Pedig – nem tizenhárom éve épült, hanem még a múlt században. Azóta is jó.

Ha valami nagyobb balszerencse közbe nem szól, ebben az évben megnyitják a budapesti metró új szakaszát, a Deák tér és az Élmunkás tér között. Ezt, hogy úgy mondjam, beütemezték 1981-re. Vajon a hibák kijavítását ezen az új vonalon, a „korszerűsítést" – mikorra tervezték be?

Barabás Tamás

ÉPÍTKEZÉS MAGÁNERŐBŐL

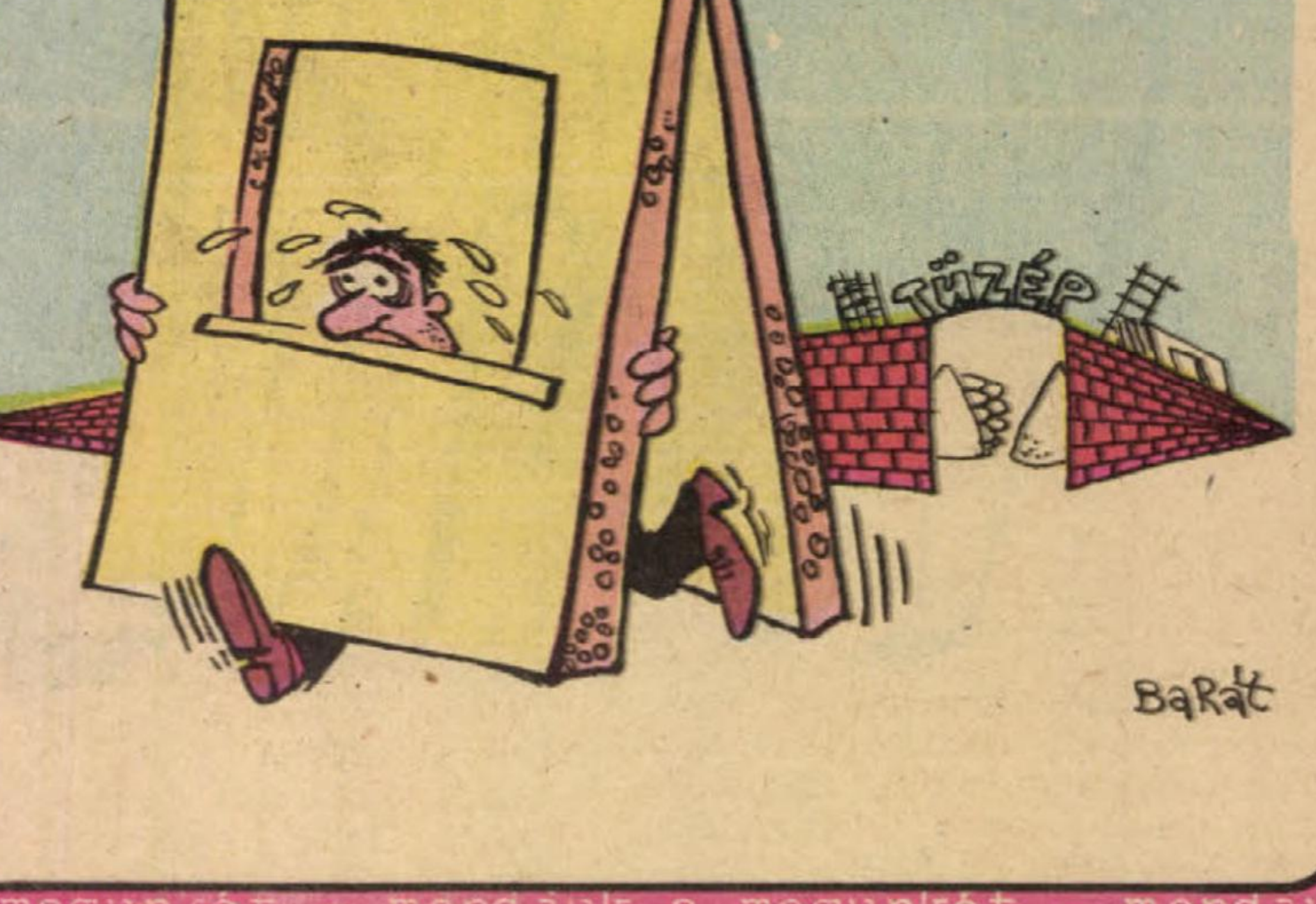

INTENZÍV OSZTÁLY

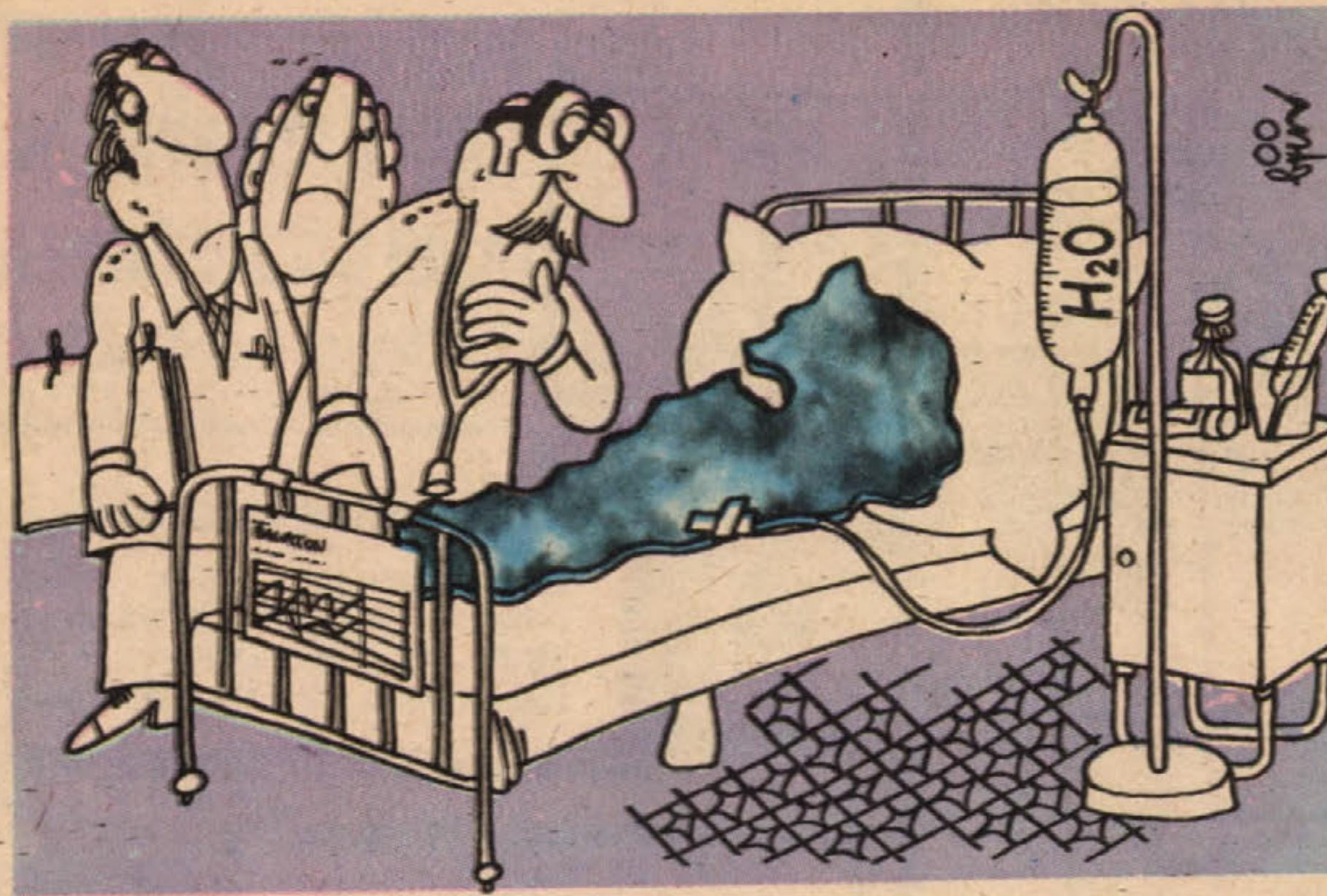

VERSENYTÁRGYALÁS

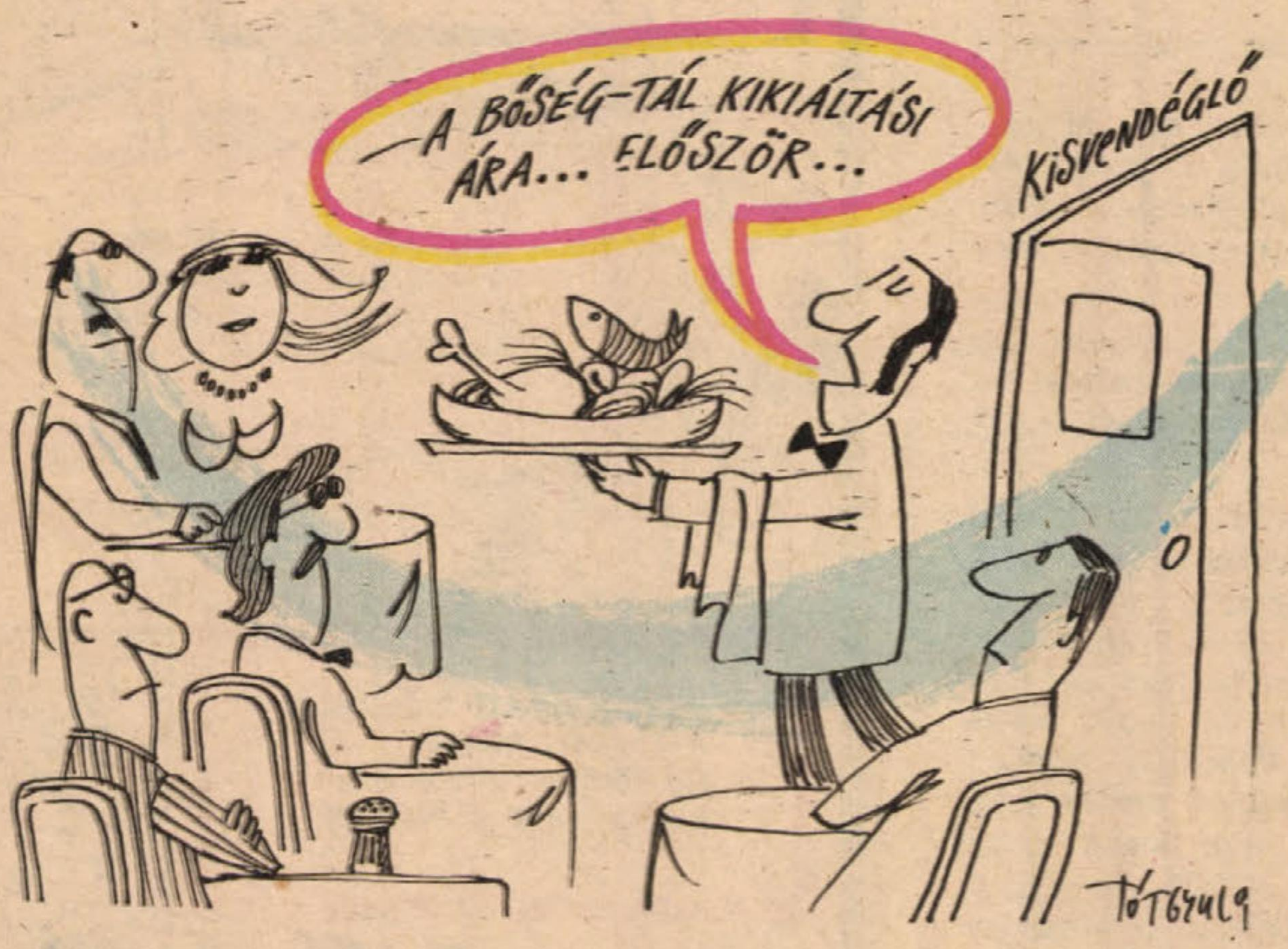
– A BŐSÉG-TÁL KIKIÁLTÁSI ÁRA... ELŐSZÖR...
KISVENDÉGLŐ
Tótgyula

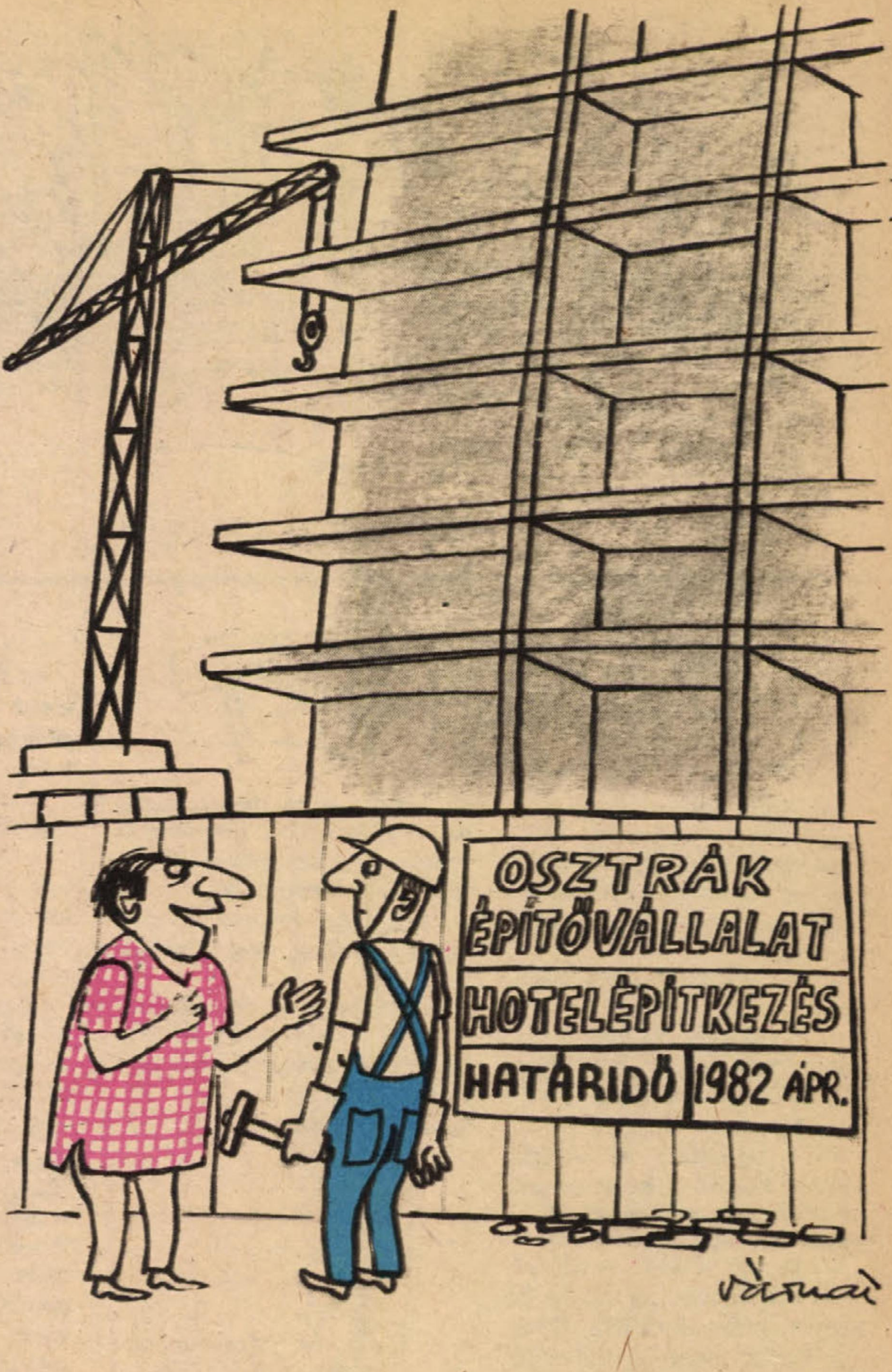

– Sagen Sie Herr Mayer, nem jönne hozzám a hét végén a nyaralómat fusizni . . .?

AZ EZREDES ÉS GYERMEKEI

Nem lehet véletlen, hogy ugyanazon a napon látott napvilágot a két szenzációs hír. A tömegkommunikáció csatornái viharos gyorsasággal és példás odaadással adták hírül: Carmen Ascelona, tízéves venezuelai kislány fiúgyermeknek adott életet. Ez valószínűleg nem hivatalos világcsúcs, s azt a kérdést juttatja eszünkbe, amit egyébként a sport világa már többször is feltett: vajon hol van az emberi teljesítmények alsó határa?

A kis Carmen azóta már bizonyára hallotta a másik hírt, miszerint ismét apai örömök elé néz Daniel Hipolito Navarrete mexikói ezredes. Daniel Hipolito 93 éves, tehát innen még a százon, de azért jóval túl a nyugdíjkorhatáron, és lám, a lélek nem nyugszik... Egyébként valószínűleg az ezredes az egyetlen, akit nem lepett meg a róla szóló híradás, hiszen bőséges gyermekáldás áll már mögötte: eddigi húsz feleségét negyvenkét gyermek világra hozásához segítette hozzá. Daniel Hipolito első örömében megígérte az újságíróknak, hogy gyermekei számát ötvenre fogja kiegészíteni. Talán éppen lakásra gyűjt, s a mexikói OTP szőrösebb szívű, mint magyar társa és nem két, hanem csak ötven gyerekre ad hitelt.

Szorgos kutatómunkával — pénzt és költségeket nem kímélve — az ezredes gyermekeinek nyomába eredtem. Nem volt könnyű, mert a legtöbb gyermek keletkezésének körülményeit hálószobatitokként kezelték, s csak alig másfél tucat Navarrete-utód fogant nagyobb közönség, szavahihető szemtanúk jelenlétében. Kutatásaim eredményeit majdan tanulmányban fogom ismertetni, ezúttal tér és idő híján csak vázlatos felsorolásra szorítkozhatom.

A legidősebb fiú — aki apja után a Pierre de la Corda Takaro nevet kapta — még a század legelején született, majd rögtön ezután eltűnt a hegyek között, ahol állítólag a lábnyomát látták utoljára. Ezt követően négy lány született. Emerencia, Nátházia, Kamélea és Mepra a századeleji mexikói polgárleányok életét élték. Egyikük egy zuhanó kőszikla elől ijedtében férjhez ment és férje karjaiban lelt örök nyugodalomra. Három húga jelenleg is a szaharai homoksivatagban dolgozik, favágóként.

Az ekkor már legszebb férfikorában levő ezredesnek egymás után tíz fia született. Róluk elég annyit tudni, hogy pán-amerikai labdarúgó-kupát nyertek, kiegészülve egy helyi bennszülöttel. Ma valamennyien egy-egy kétes hírű lebujt vezetnek, ugyanabban az utcában.

Tomaj Hamaj, a vakítóan ferde orrú mexikói lány négy gyermekkel ajándékozta meg Daniel Hipolitot, közülük minden második Nobel-díjas lett, a közbensők pedig már gyermekkorukban csatlakoztak a maffiához, így öregbítve a család hírnevét.

Hara, Zara, Kara, Mara és Fara, az ötösikrek, hároméves korukban asztali ugrócsoportot alakítottak, 1933-ban felléptek Budapesten is, de elnyelte őket egy tűz- és kardnyelő.

Los Allegros Capros, az ezredes legkedvesebb fia, önkezével vet véget egy textilkereskedésben. Tanult szakmája szerint mesterlövész és bérgyilkos volt, de miután az Egyesült Államokban, ahová négyhónapos korában a szülői önkény elől átszökött —, ez jelentősen túlzsúfolt foglalkozásnak számít, a végeknél kezdett új életet.

Daniel Hipolito 26. gyermeke hegedűvirtuóznak indult, de nem érkezett meg. Legtöbbre 17. feleségétől származó 27-es számú gyermeke vitte: Mandragor Lasso kóbor kutyákat tanított be karácsonyi énekekre, s az ebből származó bevételből fedezte tizenöt kisebb testvérének tartozásait.

Mert, s ezt a történelmi hűség kedvéért jegyezzük meg, az ezredes 28—41. számú gyermekei egytől egyig hamiskártyások lettek, de a legjobban magukat csapták be, amikor — rossz memóriájuk lévén — egyszer egymás ellen játszottak és nemcsak egymást, de önmagukat is jelentősen kifosztották.

A negyvenharmadik gyermeket most várja az ezredes és huszonnégy éves felesége. Ám a krónikák sehol nem említik Daniel Hipolito negyvenkettedik gyermekét. Egy meg nem erősített hír szerint úszómester lett, mások eskü alatt vallják, hogy Budapesten egy irodában kapott állást.

Miután többször megfenyegettek, hogy ne kutassak az eltűnt gyermek után — legutóbb egy mexikói bélyeggyűjtő fordult ilyen kéréssel hozzám — feladtam a keresést.

Annál is inkább, mert kezdem azt hinni, hogy ez a negyvenkettedik gyermek bizonyára nem lehet más, mint Carmen Ascelona, venezuelai kislány és édesanya.

Ha ez valóban így van, csak sajnálni lehet, hogy a rokoni kapcsolat miatt soha nem lehetnek egymáséi. Igazán szép pár lettek volna, hiszen ketten együtt is csak alig idősebbek százévesnél.

Föld S. Péter

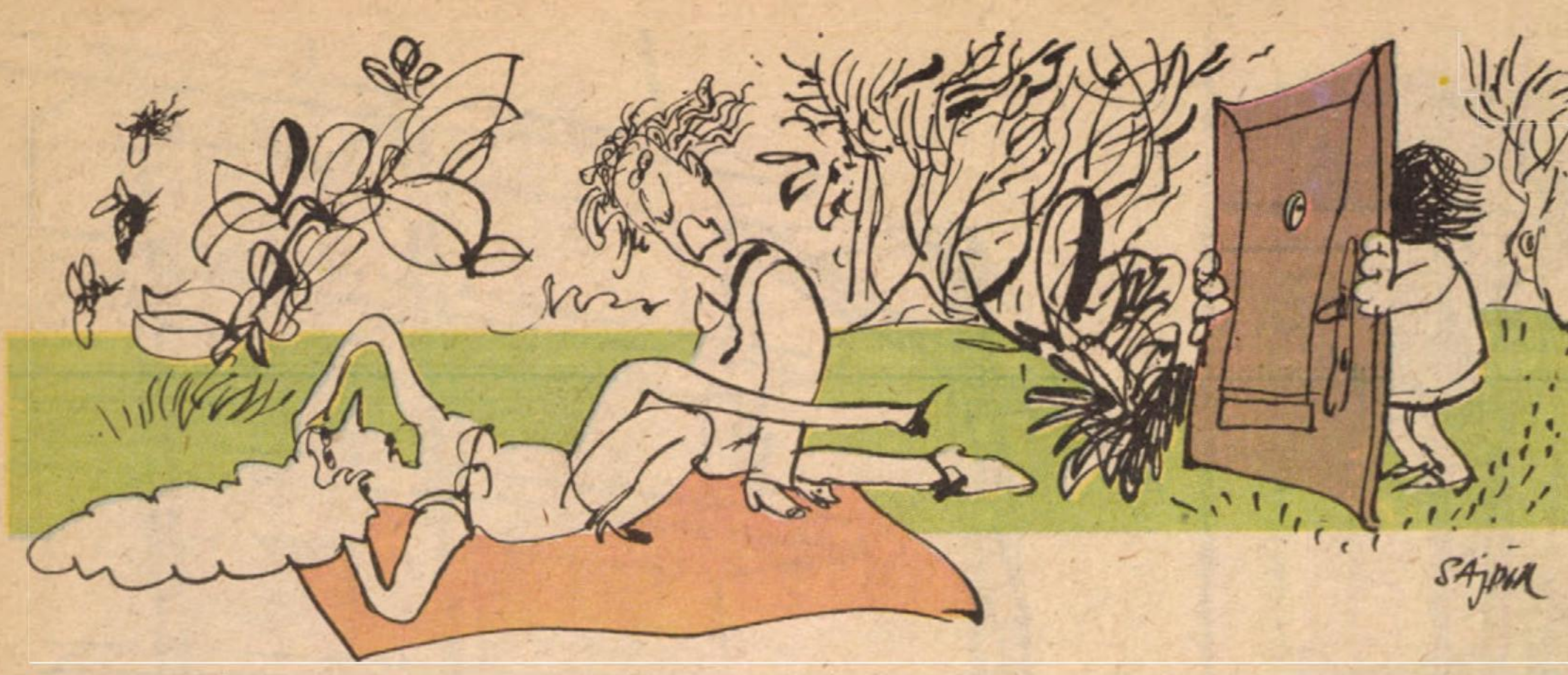

– Mama, még itt is leselkedsz?!

JOGI ESET

— Mióta nem dolgozik?

— Három hete. Két hétig kórházban voltam, baleseti sebészeten, aztán hazahoztak. Agyrázkódásom van, betört az orrom.

— És ki a felelős a balesetért?

— Kisss Irén. Ő volt a hibás kérem. Ő tehet az egészről, és fizetnie is kell.

— Mit?

— A fizetésem és a táppénz közötti különbséget kértem, meg az ápolási költséget. Ez igazán méltányos

— De mi történt végül is?

— Hát kérem az úgy volt, hogy mentem hazafele. Gyalog, tudja, olyan jó idő volt. Aztán amikor a félúton jártam, jött szembe az a nő.

— A Kisss Irén.

— Az, de akkor még nem tudtam. Csak megnéztem. tudja, hogy van az... Jön az a kis nő, trikóban, felhasított szoknyában, kint van a fél combja, átlátszik a felsőrésze... És ahogy így megyek, és nézem, egyszer csak észreveszem, hogy nem bírom levenni a szemem. Tudja, hogy van az?

— Tudom. És aztán?

— Nekimentem egy lámpaoszlopnak. Betört a fejem, az orrom, a nő pedig segítségnyújtás nélkül továbbgyalogolt. Hát így inzultált engem az a nőszemély.

Ezek után kedves olvasóink hallgassuk meg a másik felet is.

— Az egész aljas rágalom. Nem is tudom, hogy dőlhetnek be az ilyennek. Hát úgy nézek én ki?

— Ízlés dolga.

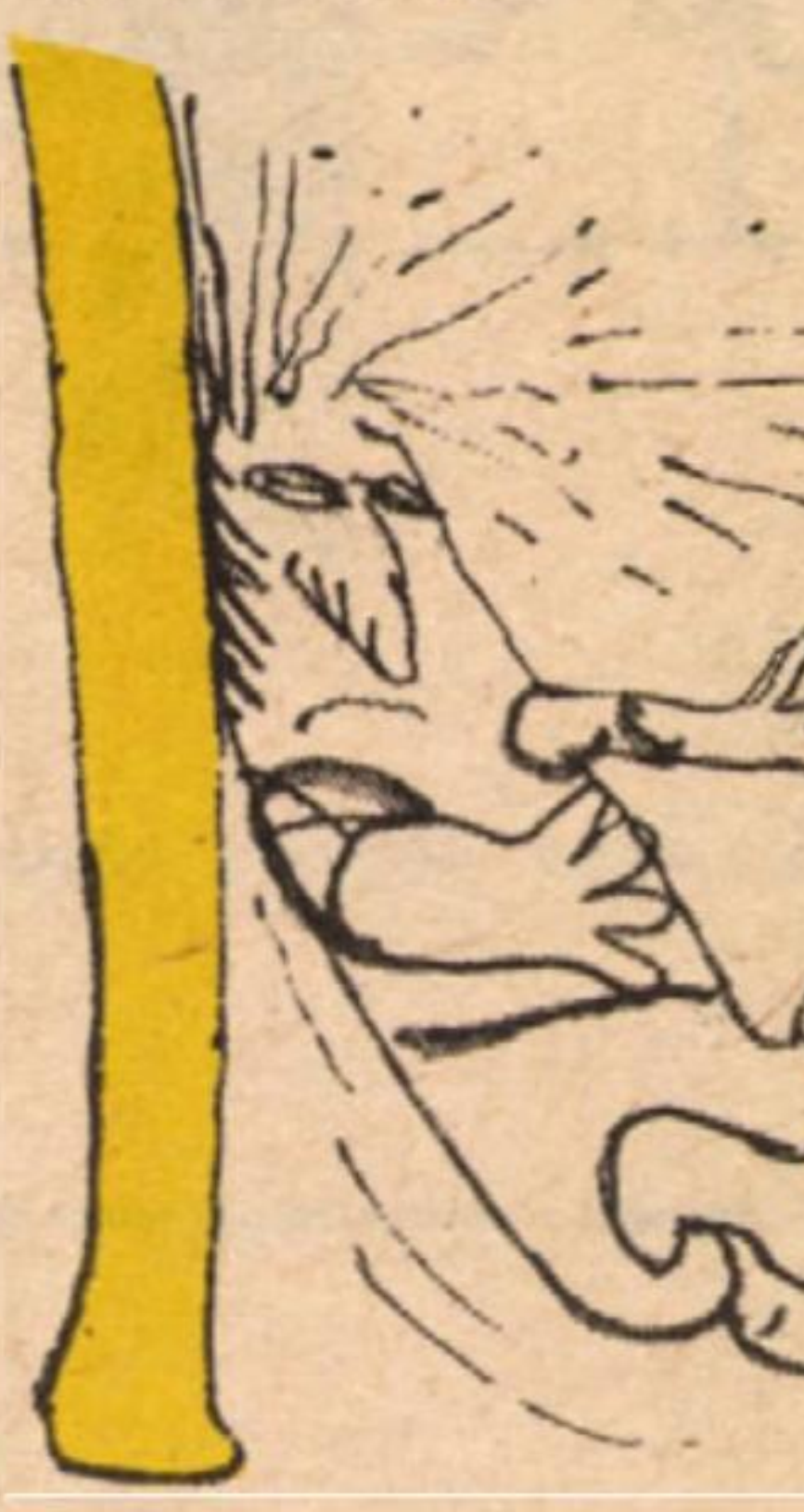

— Na látja. A Kisss Kázmér azt mondja, hogy direkte azért nem vettem vastagabb ruhát, hogy a férfiak rám figyeljenek, és ne a közlekedésre.

— És nem azért?

— Azért. De neki mi köze van ehhez?

— Ő is férfi.

— De minek? Én boldog életet szeretnék élni a férjemmel a pasaréti villánkban.

— Eszerint villája van a Pasaréten?

— Még nincs, de a férjemnek lesz. Ez a tolakodó fráter meg albérletben lakik. Perelje be a tanácsot, minek tették oda!

Olvasóink megrágták az esetet, majd lenyelték — mérgüket és közölték: ki ezt, ki azt.

A Kisss Kázmér brigád dolgozói szerint az a nő felelőséggel tartozik a férfi balesetéért. A Kisss Irén Baráti Köre titkára viszont így foglalta össze a tagok véleményét. „Elítélünk minden olyan kísérletet, amely korlátozná a nők jogát, hogy melltartó nélkül járjanak." Ezzel egyébként a nőtanács is egyetért. X. Y. általános iskolai tanár ezzel szemben megemlíti a serdülő ifjúság iránti felelősséget. Mint írja, tizenéves ifjú is lehetett volna az áldozat.

Végül szakértőnk véleménye a dologról: Az eset a hölgy beható tanulmányozását kívánja. Nyilatkozat csak a kellő elmélyülés után várható.

Tótisz András

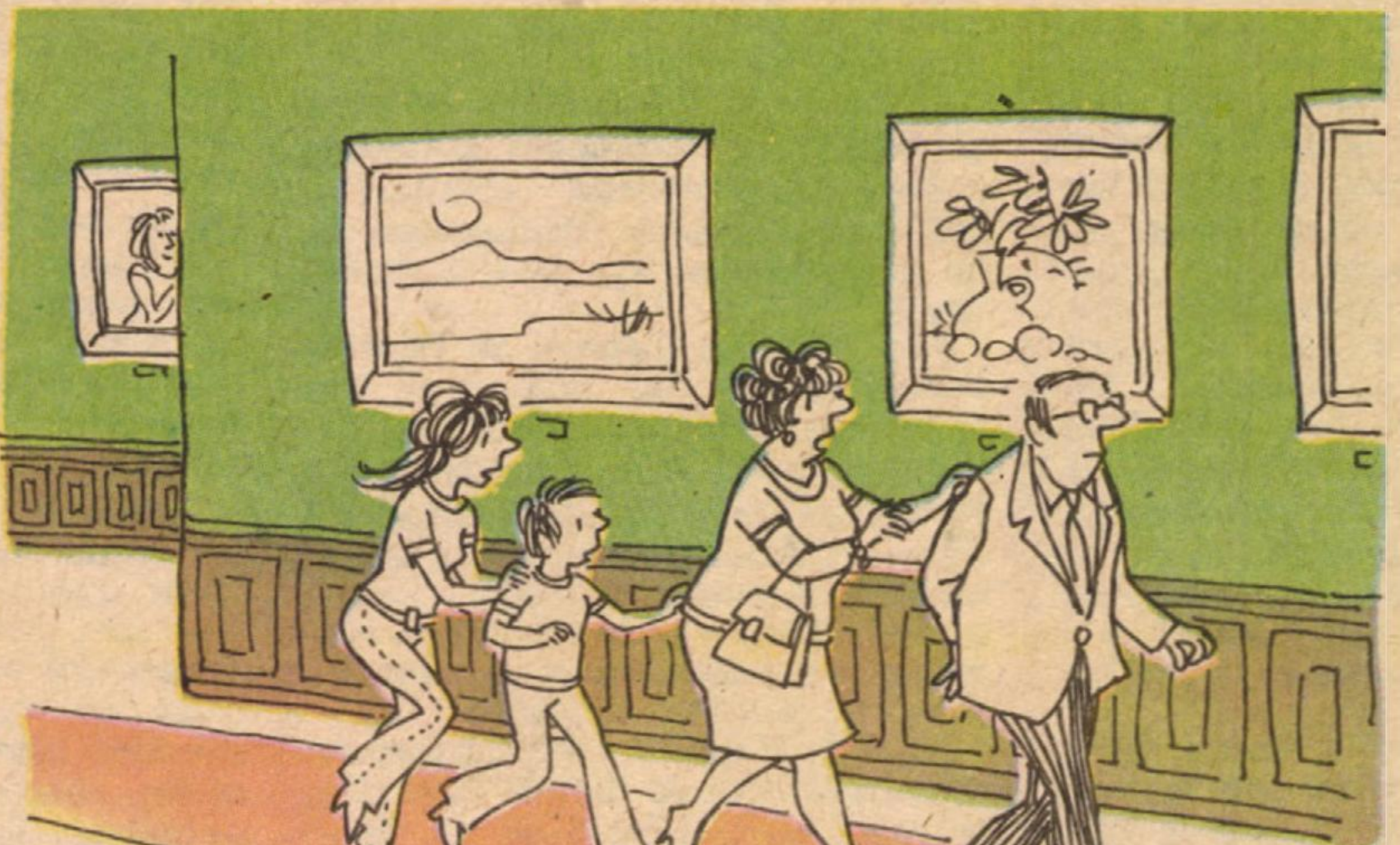

VEZETŐ BEOSZTÁSBAN

– Most nem a kíséreteddel megtekinted, hanem a családoddal megnézed...!

Fülöp György:

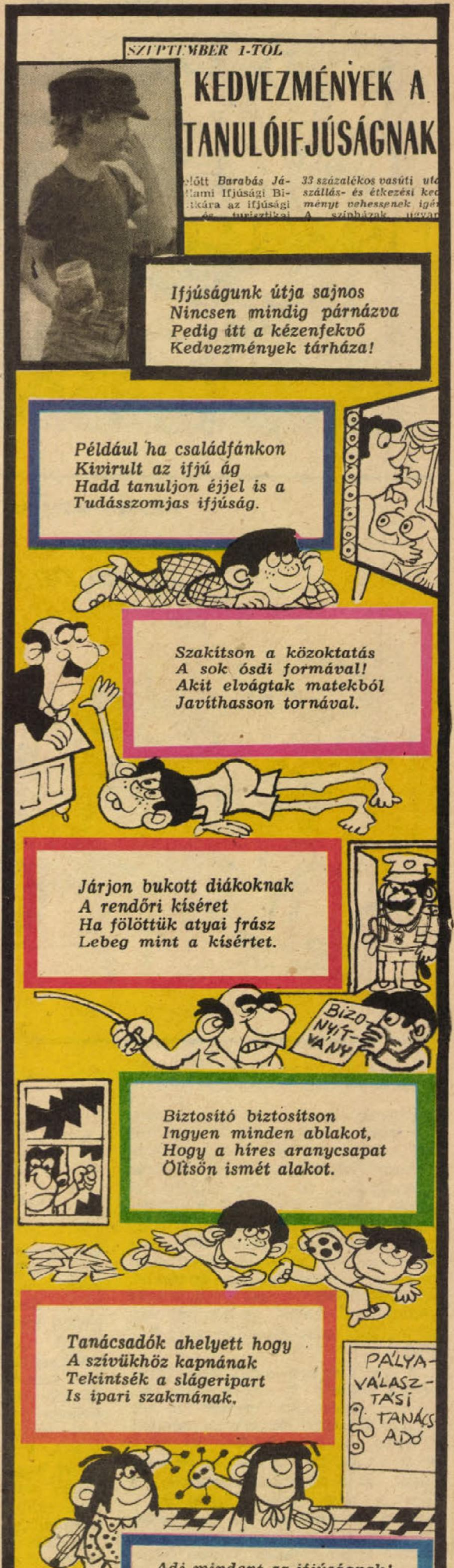

Ifjúságunk útja sajnos
Nincsen mindig párnázva
Pedig itt a kézenfekvő
Kedvezmények tárháza!

Például ha családfánkon
Kivirult az ifjú ág
Hadd tanuljon éjjel is a
Tudásszomjas ifjúság.

Szakítson a közoktatás
A sok ósdi formával!
Akit elvágtak matekból
Javíthasson tornával.

Járjon bukott diákoknak
A rendőri kíséret
Ha fölöttük atyai frász
Lebeg mint a kísértet.

Biztosító biztosítson
Ingyen minden ablakot,
Hogy a híres aranycsapat
Öltsön ismét alakot.

Tanácsadók ahelyett hogy
A szívükhöz kapnának
Tekintsék a slágeripart
Is ipari szakmának.

Adj mindent az ifjúságnak!
Szárnyaljon mint hurrikán
Legyen filmsztár vagy űrhajós
Csak ne legyen huligán!...

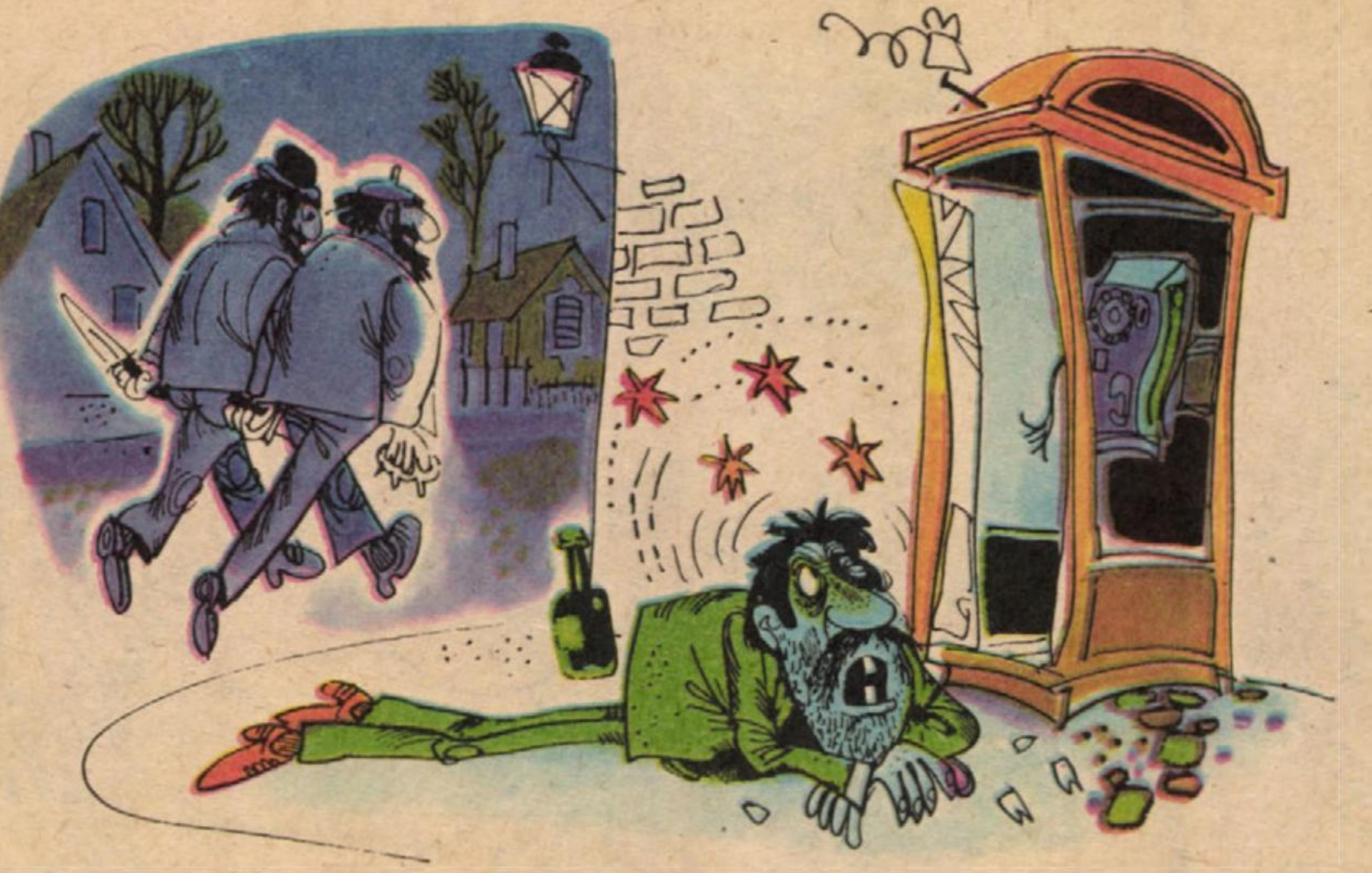

— Úgy látszik, hogy telefonfülkének néztek!

BEVEZETÉS A BIOLÓGIÁBA

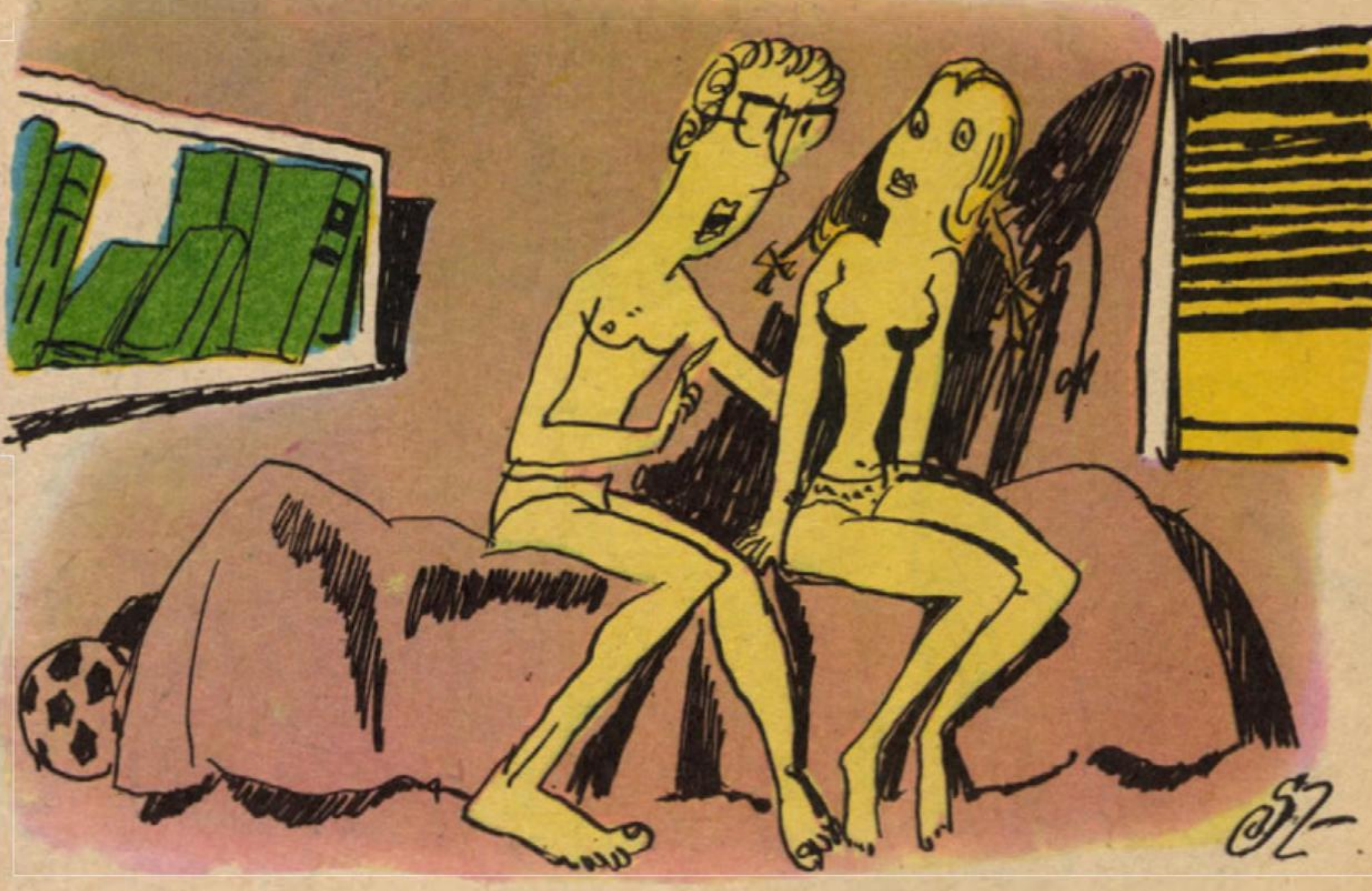

— Amikor az első emberpár lejött az ágyról . . .

Óbuda

Óbudán mindenki mindenkit ismer. Azt hiszem Óbuda éppen attól Óbuda, hogy mindenkit ismer mindenki. Ha senki nem ismerne senkit, akkor Óbuda nem is Óbuda, lenne, hanem Újpalota.

Szóval baktatok a kies Sóbujtó utcán, Rotterdam Pityuka ott guggol egy nagy tócsa közepén és úszni tanítja a díványpárnát.

— Szia, Pityuka!

— Csááákláám.

Ami persze a feudális „kezét csókolom” végsőkig demokratizált változata az ófelbudai idiómában. De akkor már a vénséges Rotterdam nagymutter is kitrombitál a csirkedrót mögül:

— Na, most lesz neked girigáré, te többeljobb. A bácsi majd megírja az újságba, milyen gazember vagy. Ugye megírja?

Az óbudai ember fő jellemvonása, hogy sosem hagyja cserben azokat, akik bíznak benne. Ha cserben hagyná, akkor az óbudai ember nem is óbudai ember lenne, hanem őrmezei.

— Mi az, hogy megírom, nagymutter — hejehujázok én is. — De még mennyire megírom. Az újságba már sok mindent megírtak és hányféleképpen, de így még soha semmit. Miért, hát mit követett el megint ez a golyhó?

— Mit követett el? Méghogy mit követett el? Bekente szilvalekvárral a hűtőszekrény oldalát. Hát hallott már ilyet?

— Ilyet még soha. Nézze, nagymutter, nekem akkora fülem van, hogy az ázsiai elefánté csak nokedli mellette. Én már ezerféle dolgot hallottam és mindegyik egy kicsit más volt, mint az előző. De ilyet még soha. Pityuka, te bekented szilvalekvárral a hűtőszekrény oldalát?

— Öhö.

— És vajon miféle megfontolás alapján?

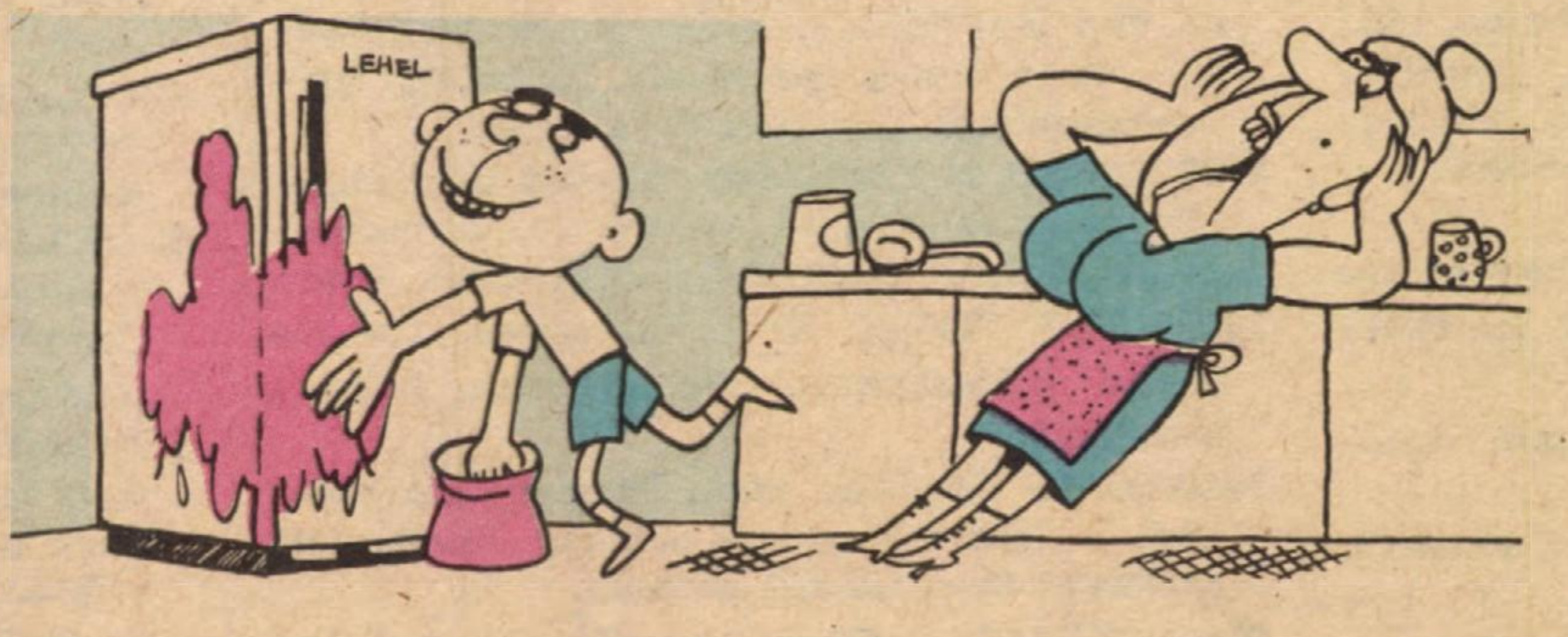

— Túl fehér volt nekem.

— Na, most ehhez szóljon! — harsonáz a nagymutter a csirkedrót mögül — Ha ezt nem írja meg az újságba, akkor . . .

Cviklibe kerültem. Most már kénytelen vagyok megírni. Különben holnap egész Óbuda ujjal mutogat rám: ez itt megjátsza nekünk a bazári majmot és még azt sem meri megírni az újságba, hogy Rotterdam Pityuka szilvalekvárt kent a hűtőszekrény oldalára. Egyébként Randolph Hearst is így körvonalazta a sajtó nagy, hármas feladatát:

— Megírni, megírni, megírni.

Hát akkor . . .

Na nézd csak, Rotterdam Pityuka, én az elvetemült szívem teljes melegével gratulálok neked azért, amit tettél. A hűtőszekrény oldalát szilvalekvárral bekenni — ez talán a kényes polgári etika bizonyos paragrafusaiba ütközik, de okvetlenül bátor lélekre és eredeti gondolkodásra utal. Rotterdam Pityuka, én még sokat várok tőled.

Mert tudod például, mit csinált a kis Emánuel Kant? Nem fogod elhinni, Pityuka. Kefírt öntött a tanító bácsi keménykalapjába. Aztán egyszer csak fogta magát és megírta a „Tiszta ész kritikáját”.

A lét meghatározza a tudatot, Pityuka. Az ember érzi, hogy mocorog benne valami, hát kefírt önt a tanító bácsi keménykalapjába Később, mondjuk úgy harmincon felül, ezt nem teheti többé, viszont még mindig mocorog benne valami. Erre megírja a „Tiszta ész kritikáját”.

És Galilei kecskeszakállat rajzolt Mona Lisának, Napóleon egy stanecli egeret vitt az óvónéni születésnapjára, Voltaire bakaszivart dugott a természetrajzi szertár PVC-csontvázának a szájába. És ma tele van velük a világ, mindenki Galileit, Napóleont és Voltairet emlegeti. A példás magaviseletű nebulók viszont ritkán viszik valamire. Cündhuber Egon naponta háromszor járult a töredelem szentségéhez és ki hallotta már Cündhuber Egon nevét? Brajgesz Vendel órák hosszat kujtorgott a járda szélén, hogy öreg néniket segíthessen át a túlsó oldalra. És ki tudja Brajgesz Vendelről, hogy a világon van? És én is nagyon jó kisfiú voltam, Pityuka.

Azt nem mondom, hogy tölts kefírt a tanító bácsi keménykalapjába. Olyan már volt és egy „Tiszta ész kritikája” bőven elég. Te csak menj és csináld mindig amit a fura, színes kis fantáziád súg neked. Menj és jót ne halljak felőled. Szia, Rotterdam Pityuka! Sőt: csááákláám!

Peterdi Pál

OPTIMIZMUS

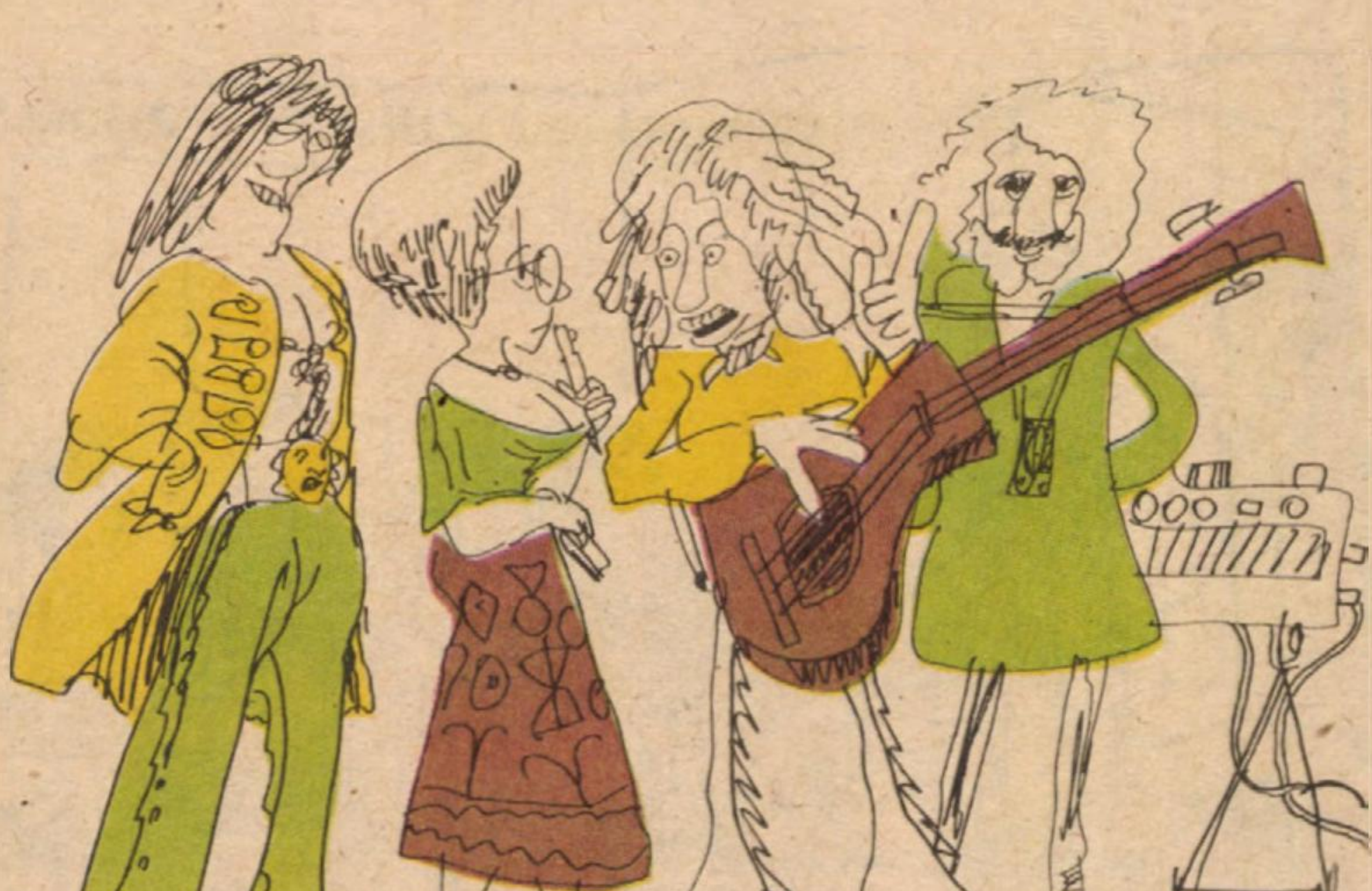

— Karácsonyra megjelenik a nagylemezünk egyik oldala . . .

BLAMA

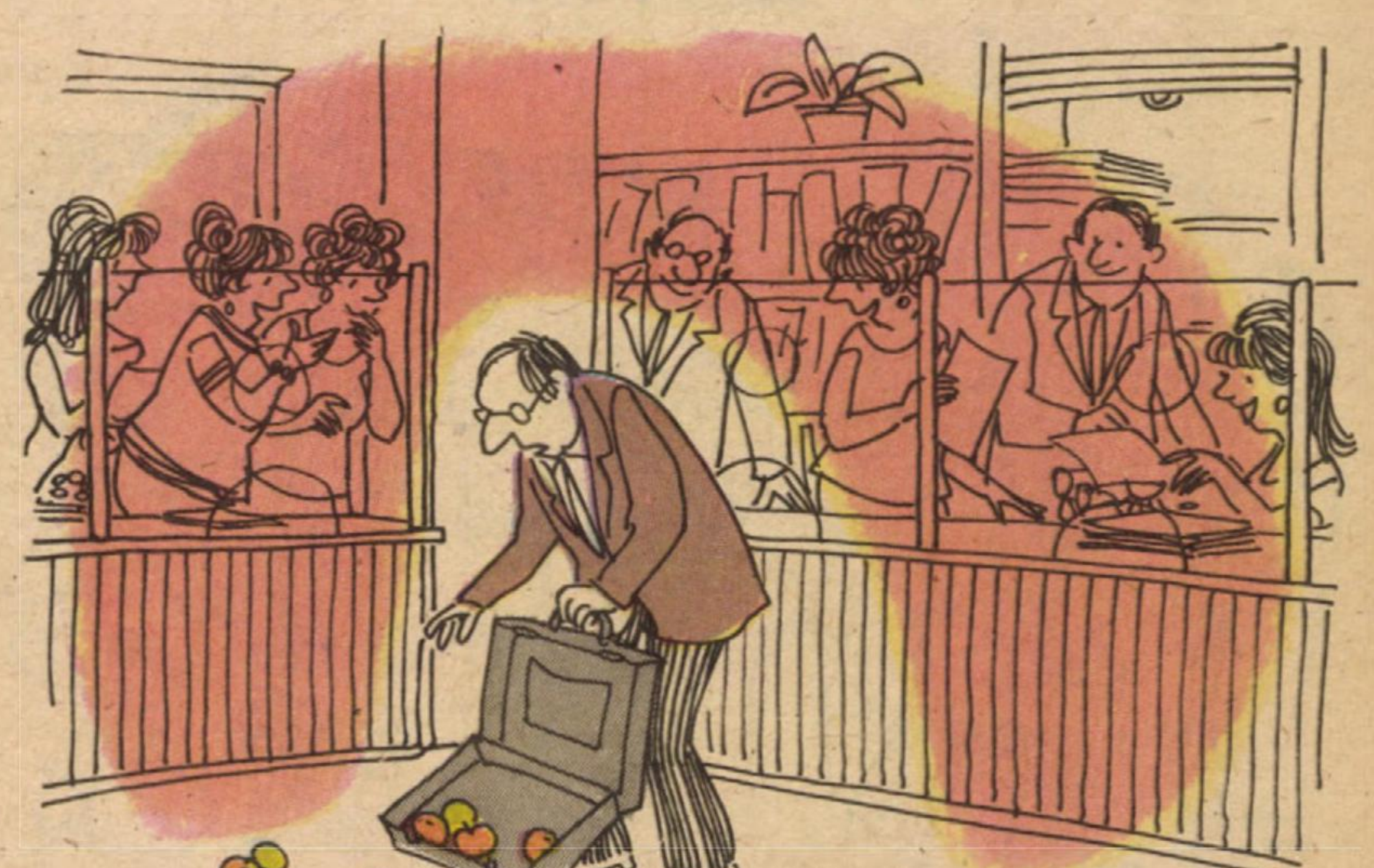

— Látod, én mondtam, hogy a pasas nem diplomata! . . .

NYÁRI KASZKADŐR

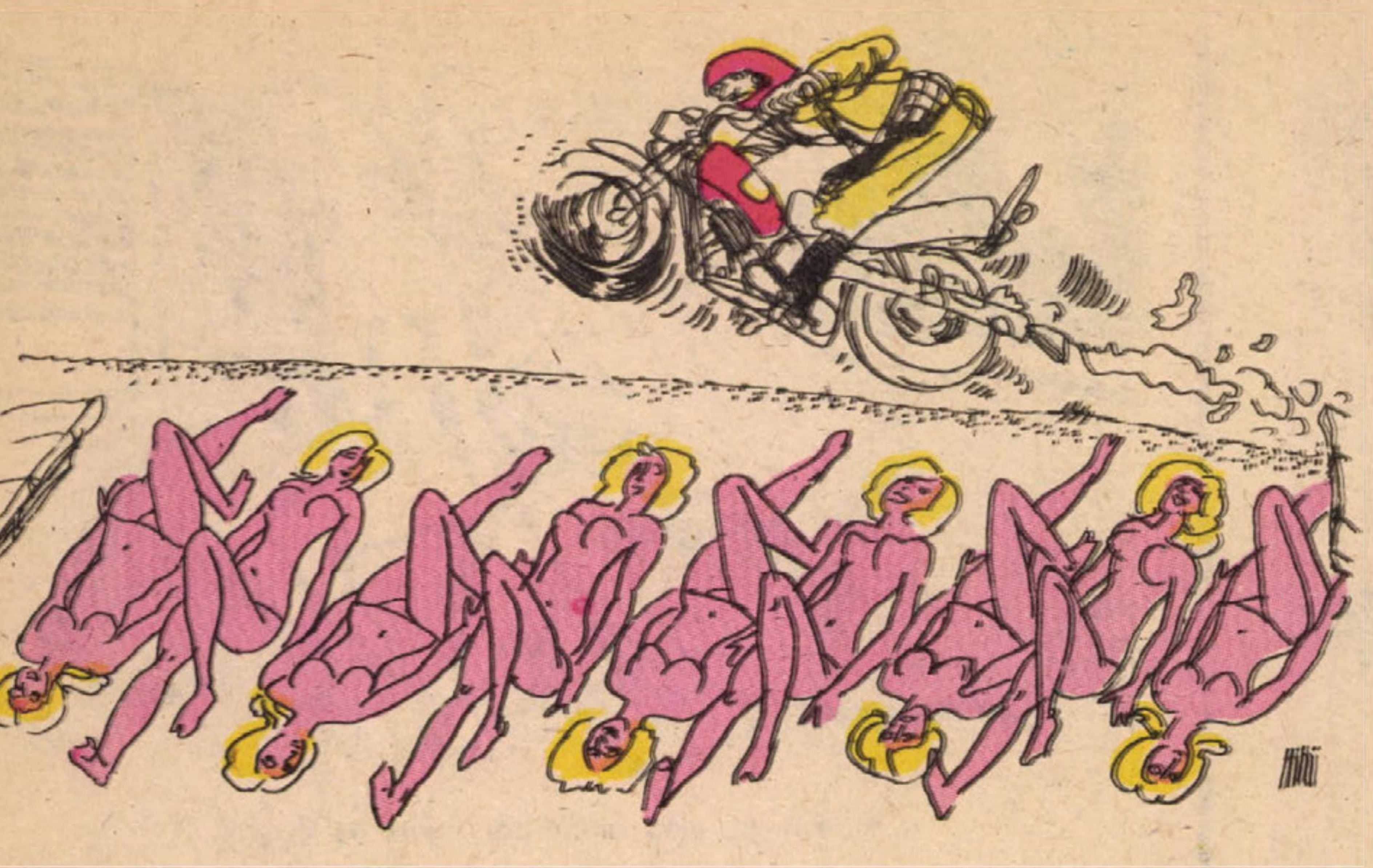

SÚLYOS ESET

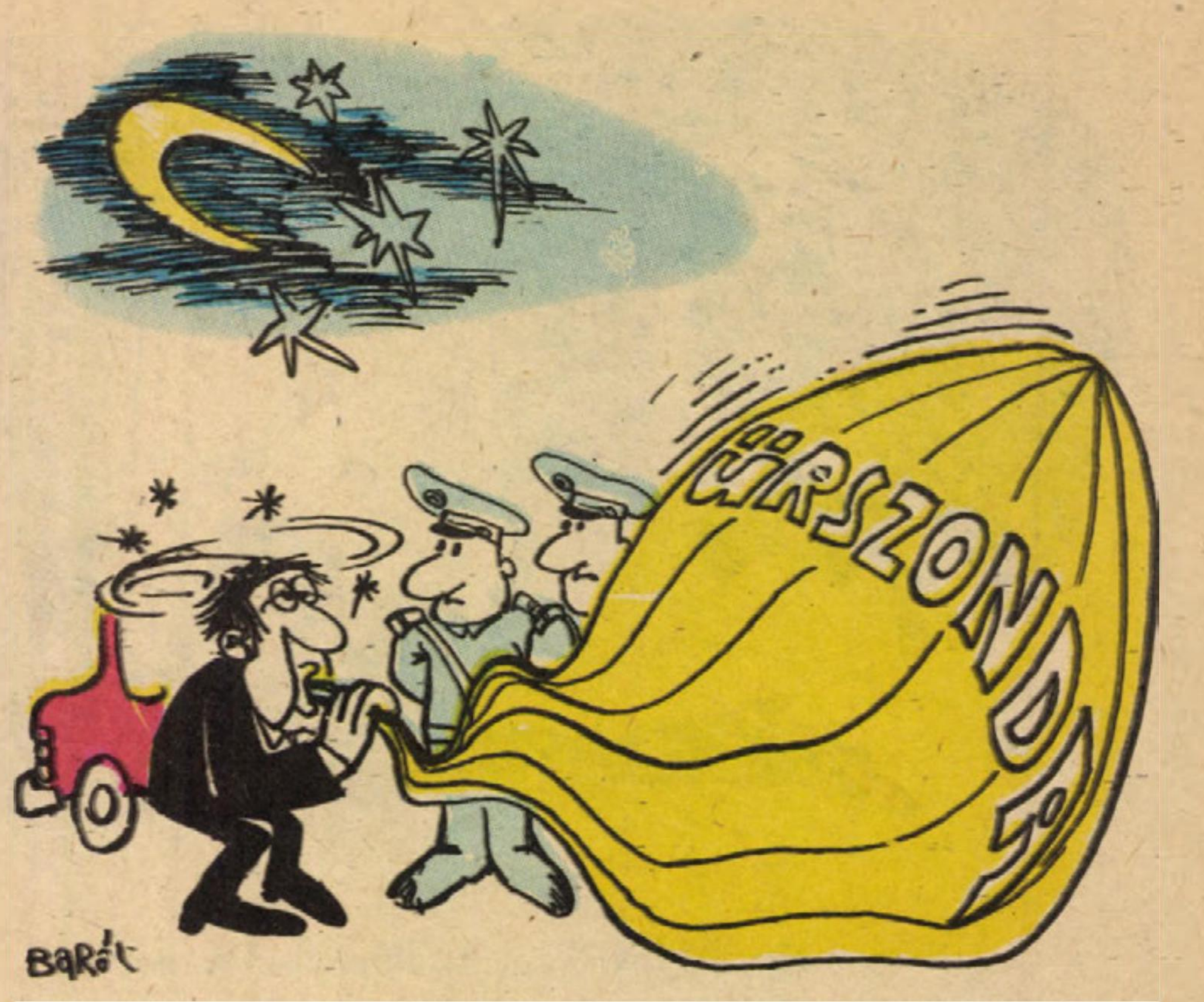

NEVETŐ LEXIKON

AKÁCFA Szocialista-realista műsorú bárok és mozik utcája Budapesten. Egyik oldalán van a Maxim, a másikon a Gorkij.

ÁLSZENT Olyan személy, akinek csak azért hajlik maga felé a keze, mert nőhöz — reputációja megőrzése végett — nem nyúlhat.

ANYAJEGY A vilamosokon régebben a gyermekjegy mintájára árusított jegyforma, első gyermeküket betöltött kismamák számára. Szemben a gyermekjeggyel, nem lyukasztották, hanem sötét pöttyel megjelölték.

BARÁTNŐ A barát felesége.

BÉLJÓS Meteorológus az ókori Excrementumban, a mai Illatos út környékén. Szelekből jövendölt.

CÍMERES Nemesi származására büszke, válogatott ökörfajta.

ELSZÁSZ „Úgy beléd rúgok, hogy ..." kezdetű, közismert lotharing kifakadás.

FENÉKHULLÁM Könnyű életbúvárok és temporalattjárók által megfigyelt, egészen lentről induló, körkörösen indázó mozgás. Magas árban tetőzik.

HÁZIBARÁT Vendégszerető házaspárok által befogadott és nekik némaságot fogadó szerzetes.

ISZALAG A térdszalaghoz és filmszalaghoz hasonló rend. Elsőként Johnny Weissmüller kapta meg Tarzan-alakításaiért.

KÁRTYAFIGURA Olyan személy, aki — szemben némely szerelmi figurával — a pikánsabb végén is a saját fejével rendelkezik.

KUROSAWA Japán gyógyszer a fokozott nemi élet kiváltotta savtúltengés megszüntetésére. Akut agava (agávé okozta heveny gyomorbántalom) esetében is hatásos.

KUTYABŐR A libabőrhöz hasonló dermatológiai jelenség, melyet azonban nem borzongástól, hanem élelmesebb sintérektől kapni.

LIBIKÓKA Teljes kimerültségében ide-oda billegő háziszárnyas. (Vö.: „Kivan, mint a libikóka.")

MASZLAG Speciális kínai masszírozópamlag, ahol a masszőr gyúrás közben mindenféle zöldséget tálal föl a kliensnek.

NAGYOTHALLÓ Olyan személy, aki csak egy kicsit hall.

NORD-SUD Azt a két bridzsjátékost hívják így, aki éppen sem nem Oszt, sem nem Veszt.

PARTHENON Ókori görög törvény, melynek értelmében az akropolisi zsidóknak tilos volt a templomokra gyászjelentéseket kiszögelniük.

PERMETEZ (Jan García). Latin-amerikai diktátor. Rendszeresen rézgálic-oldattal löveti az ellene tüntetőket.

RAGÚZA Dubrovniki zúzaragú.

STRASSE Német utcalányok által viselt ékkőutánzat.

SZAKÉ Berúgott üzemi dolgozók megszólítása Japánban.

SZALONSPICC Közkedvelt szobakutya. Cirkuszi idomításra alkalmatlan, mert jóllehet, látványosan alkoholizál, az istennek sem áll fejre.

SZOBACICA Hajdani szobaurak kedvelt, bóbitás háziállata. Sok mindent hajlandó volt megfogni, kivéve az egeret.

SZÓFA Széplelkű idősebb férfiak bútordarabja, kizárólag fennkölt társalgás céljára. (Lásd: Camus—Dumas.) Némely női kutató szerint régebben szégyenfának nevezték.

TORONYŐR Nagyobb katedrálisok suttyomban való elemelésének megakadályozására szerződtetett rém. (Szemben a tevével, kétpúpú változata ismeretlen.) A torony sikeres őrzése esetén a polgármester személyesen drakulál neki.

ZABIGYEREK Takarmánynövény-táblában létesített utód (pl. Kukorica Jancsi).

ZUHANYRÓZSA Fürdőszobanövény. Előnye, hogy nem kell vízbe állítani.

Timár György

KULCSOS APUKA

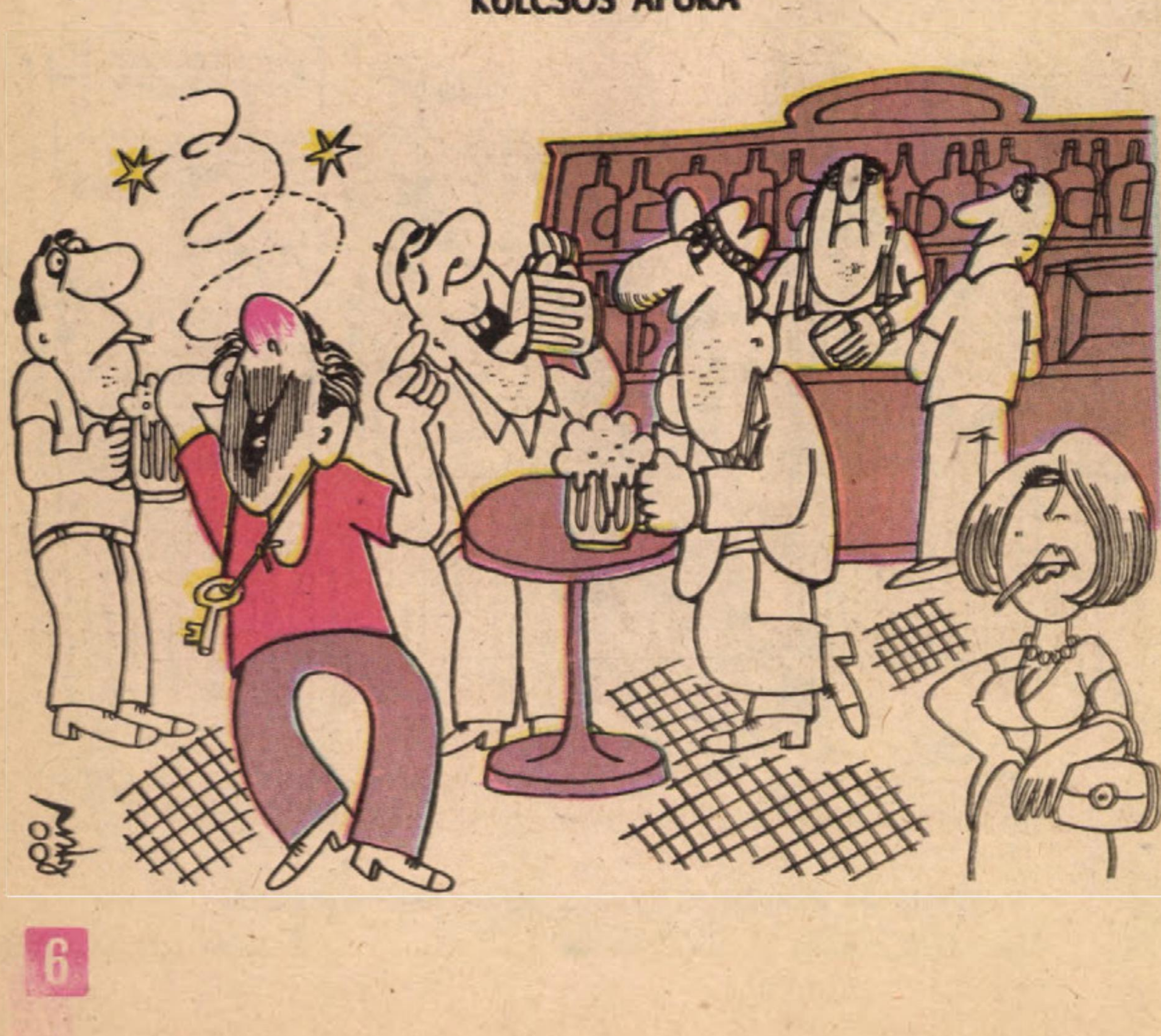

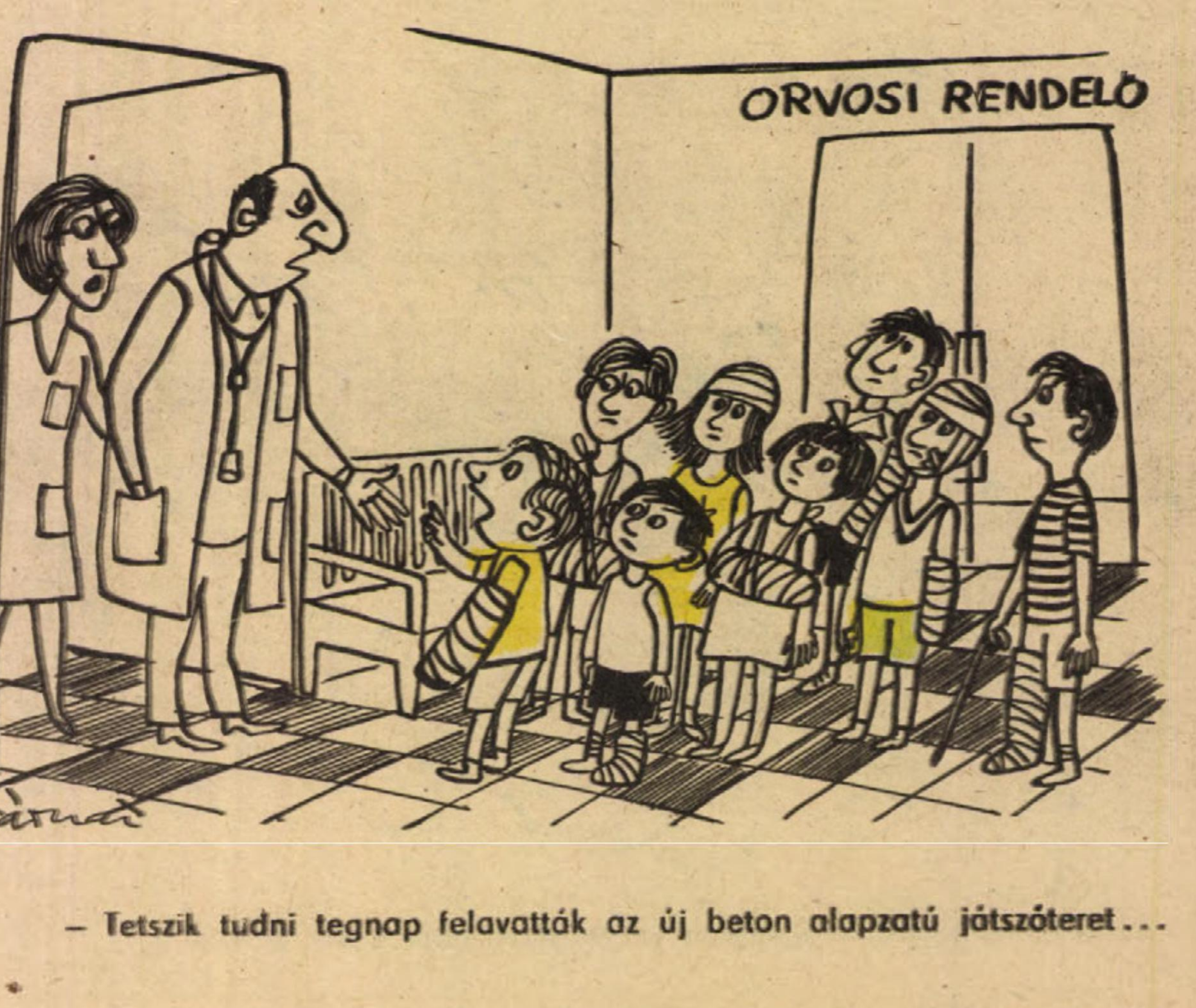

– Tetszik tudni tegnap felavatták az új beton alapzatú játszóteret ...

SZAKVÉLEMÉNYT KÉREK

Az elmúlt héten felmentem a „Vegyemnevegyem" című, népszerű hetilap szerkesztőjéhez.

— Szeretném, ha egy tesztet csinálnátok a számomra. A ti felméréseitek alapján mindig szerencsésen vásároltam, akár a boltokban kapható kávéfőzőkről közöltetek összehasonlító bizonyítványt, akár magnókról, akár mosógépekről. Most komoly dilemma előtt állok, szeretném, ha nem vásárolnék be rosszul.

— Örömmel segítünk neked — mondta a Vegyemnevegyem szerkesztője. — Miről kérsz véleményt?

— Inkább kiről — javítottam ki. — Három fiatal nőről van szó, akiket tesztelni kellene, ahogyan szoktátok: forma, minőség, hibaforrás, teljesítmény, satöbbi, satöbbi. Szeretném a véleményeteket tudni, melyikkel járnék a legjobban?

— Ugratsz? — kérdezte a szerkesztő mérgesen. — Mi készülékeket tesztelünk, esetleg konzervet vagy télikabátot.

— Elég baj az nekem — mondtam csalódottan. — Azt hittem, hogy segíteni fogsz.

— De hát mire gondoltál, az istenért?! — kiáltotta elképedve a szerkesztő.

— Figyelj ide — kezdtem elölről. — Újsághirdetést adtam fel, hogy titkárnőt keresek. Három válaszoló látszik a legmegfelelőbbnek, de melyiket vegyem? Abban tudsz segíteni, hogy milyen cipőben járjak, de hogy hogyan járhatok egy rosszul kiválasztott titkárnővel, az teneked édesmindegy?

— Elképesztő kérés — mondta fejcsóválva a Vegyemnevegyem szerkesztője, de elővette a golyóstollát. — Kikről van szó?

— Buhholc Teréz, Vedlik Ágota és Tomp Evelin — diktáltam az adatokat. — Tudtam, hogy végül is segíteni fogsz!

— Nem ígérek semmit — mondta az újságíró kolléga. — Azt sem tudom, hogyan fogjak hozzá.

— Nem féltelek — álltam fel, és rámosolyogtam. — Előre is köszönöm a segítségedet.

***

Tegnap ajánlott levelet kaptam a „Vegyemnevegyem" szerkesztőségétől. Izgatottan téptem fel és olvastam:

Vegyem? Ne vegyem?

Titkárnők:

Buhholc Teréz: Súlya lábakkal együtt 56 kiló. Könnyen kezelhető. Kimenő teljesítménye elfogadható: egyszer egy héten megy ki a fodrászhoz. Teljesítménye: közepes, napi tizenöt levél vagy tíz gépelt flekk. Formatervezése: kiváló. Színtartó. Júniusban három napot töltött a Balatonnál, és még mindig barna.

Tomp Evelin: 65 kiló, nehezen mozdítható. Fogyasztása: kiváló. Keveset fogyaszt, fogyókúrázik. Hőtároló képessége: kiváló. Gyorsan átforrósodik és erősen fűti a környezetét. Technikai adatai: igen technikás. Alkoholban könnyen oldódik. Szerkezeti adatai: gyenge. Sűrűn náthás, epekővel operálták.

Vedlik Ágota: 60 kiló, félautomata: a reggel beletáplált programot magától intézi. Teljesítménye: jó. Két férje volt, jelenleg független. Minősítése: kiváló.

Nem is olvastam tovább, máris nyúltam a telefonhoz:

— Vedlik Ágotával beszélek?

— Én vagyok — mondta egy meleg, barna hang.

— Ágota — mondtam ünnepélyesen — az újsághirdetésre hívom. Örömmel értesítem, hogy megfelelt. Keressen fel.

— Nagyon sajnálom — mondta Vedlik Ágota —, de már tárgytalan. Időközben elhelyezkedtem.

— Óh! — kiáltottam szomorúan. — De sajnálom! Legalább jó helyre ment?

— Remélem — mondta a kiváló minősítésű Ágota. — A „Vegyemnevegyem" című hetilap szerkesztőjéhez kerültem, titkárnőnek.

Somogyi Pál

TÚLTERMELÉSI VÁLSÁG

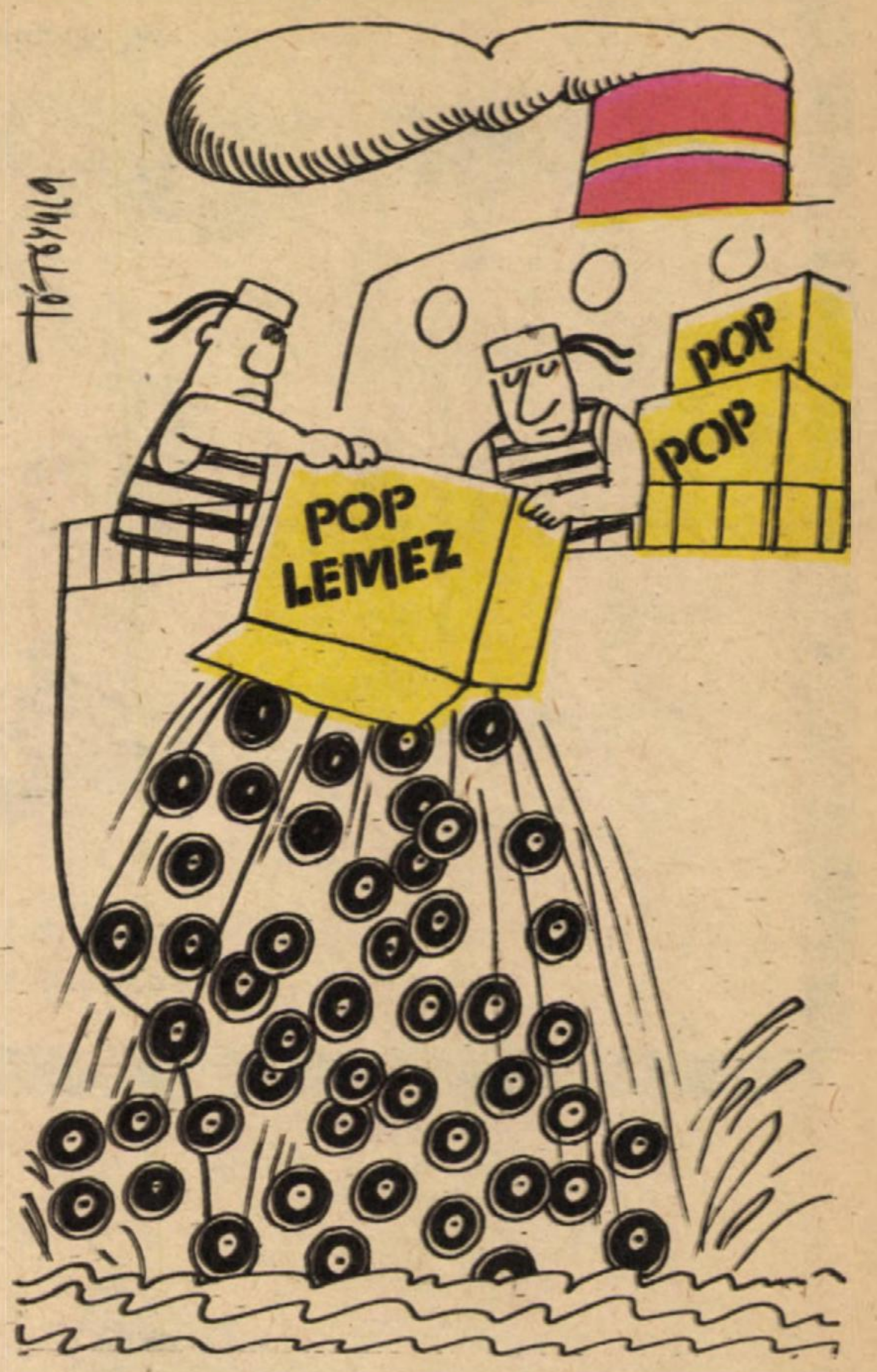

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két apa beszélget:

— Nos, hogy megy a tanulás a kedves fiadnak?

— Már jobban, egyelőre azonban még álnéven járok a szülői értekezletekre . . .

SAJDIK: GÁ... GÁ GÁ... GÁ...

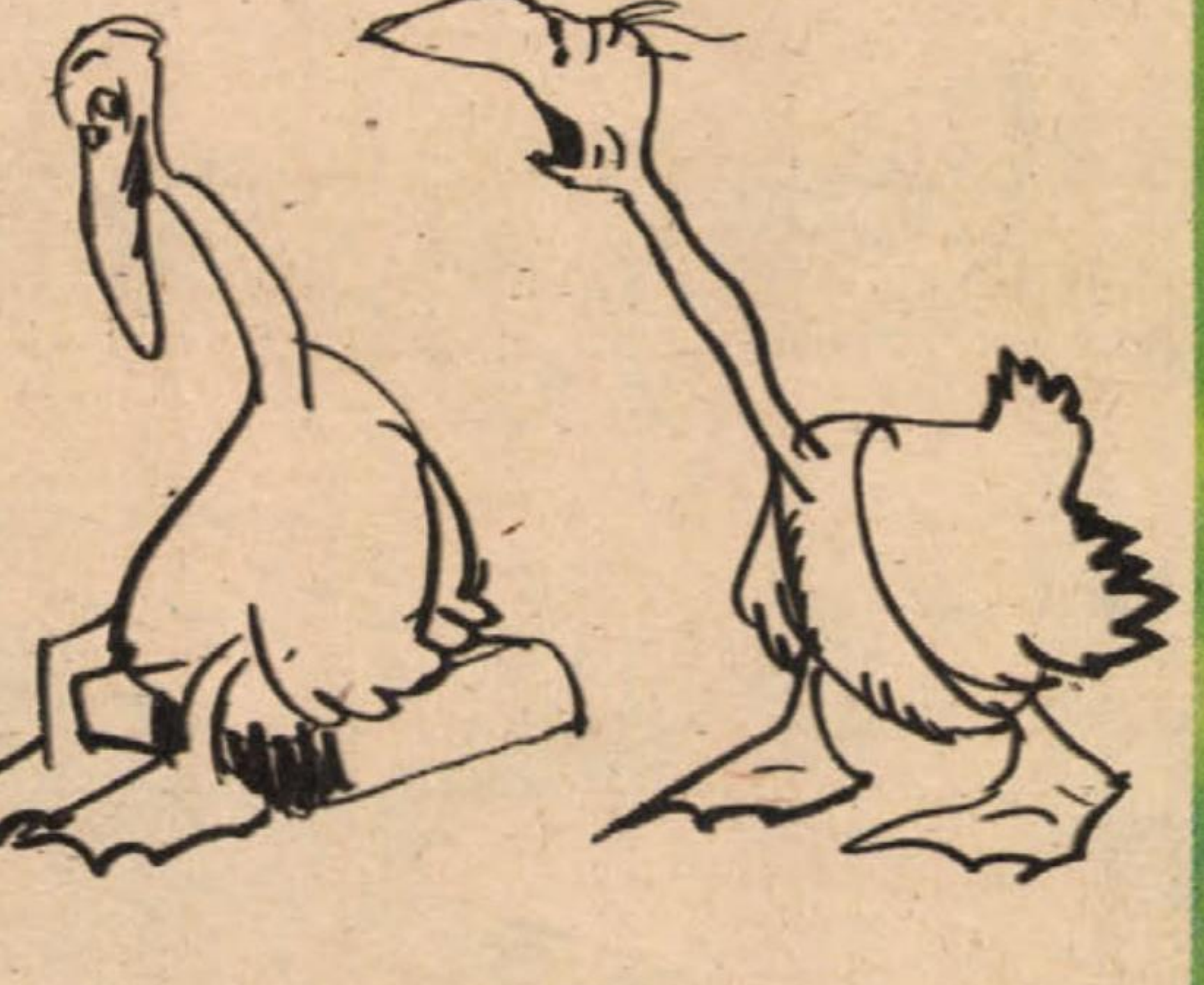

– Az a baj az emberekkel, hogyha a kisujjad nyújtod, neki az egész combod kell!

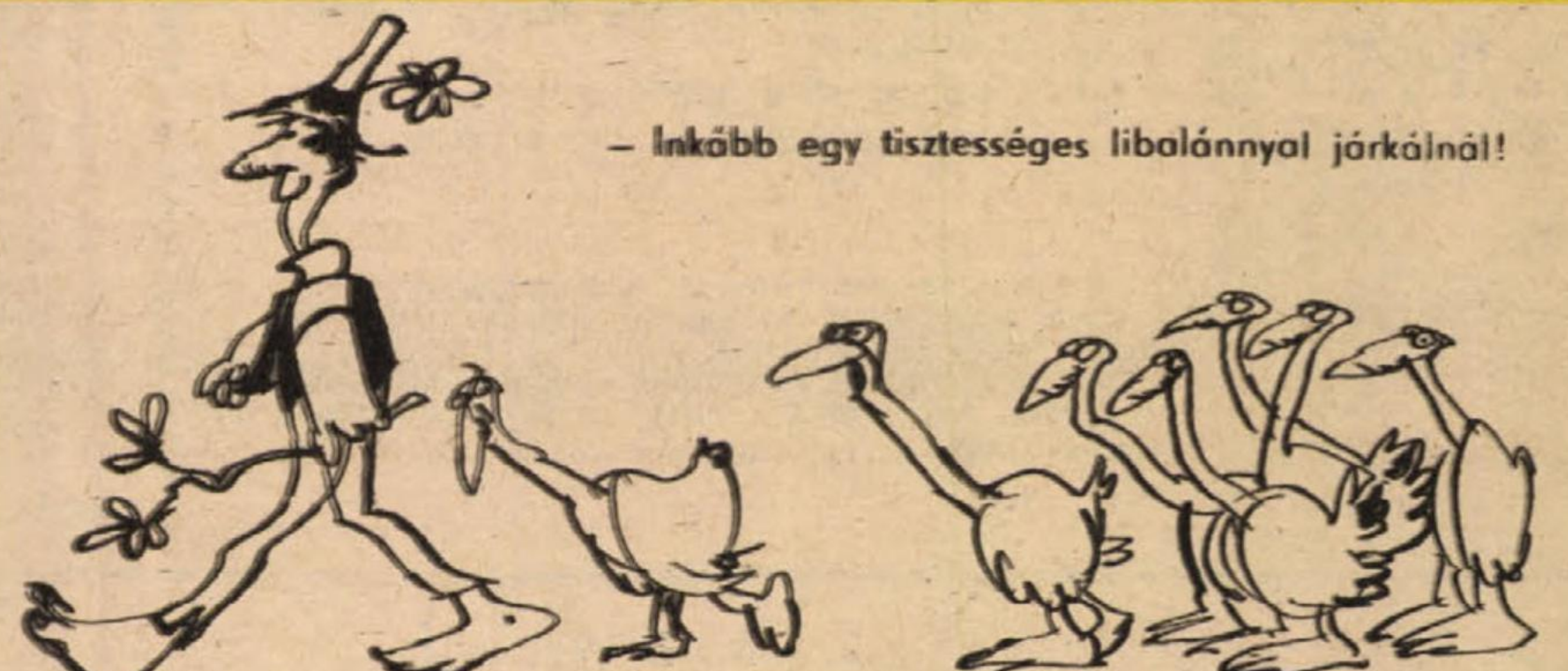

– Inkább egy tisztességes libalánnyal járkálnál!

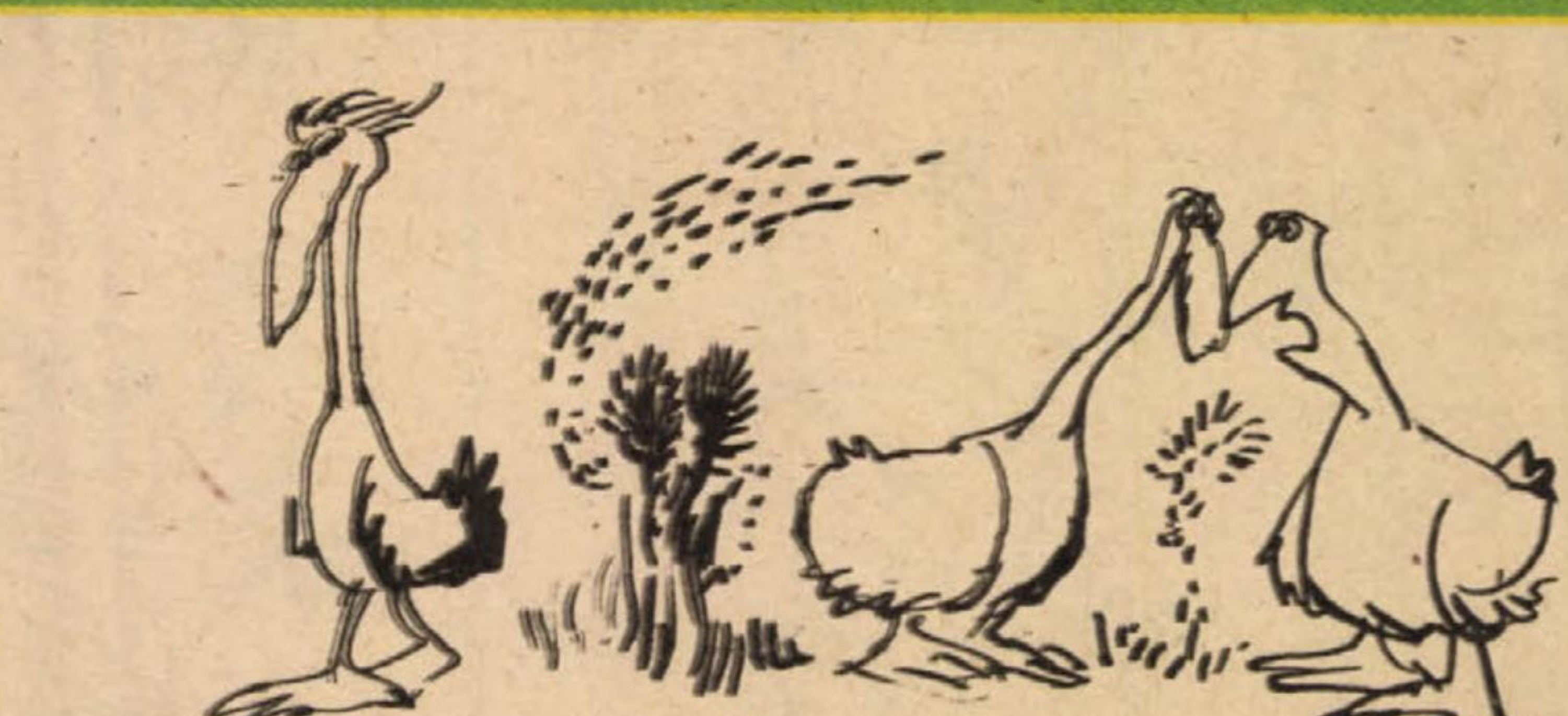

– Tévedésből vettem el, azt hittem pecsenyekacsa!

NYOMKERESŐK

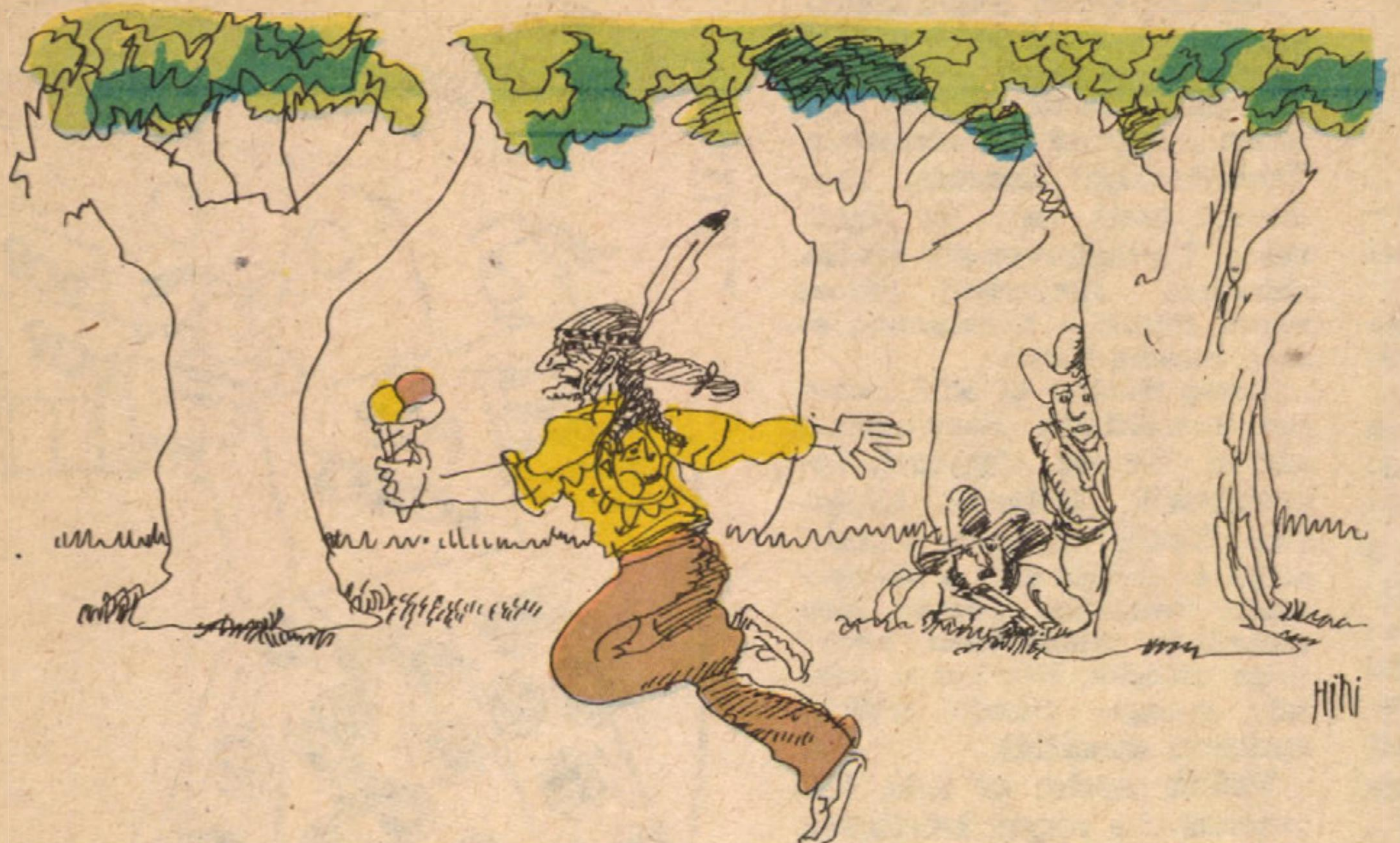

– Hát ezt vajon hol szerezte?

NEMZETISÉGEK

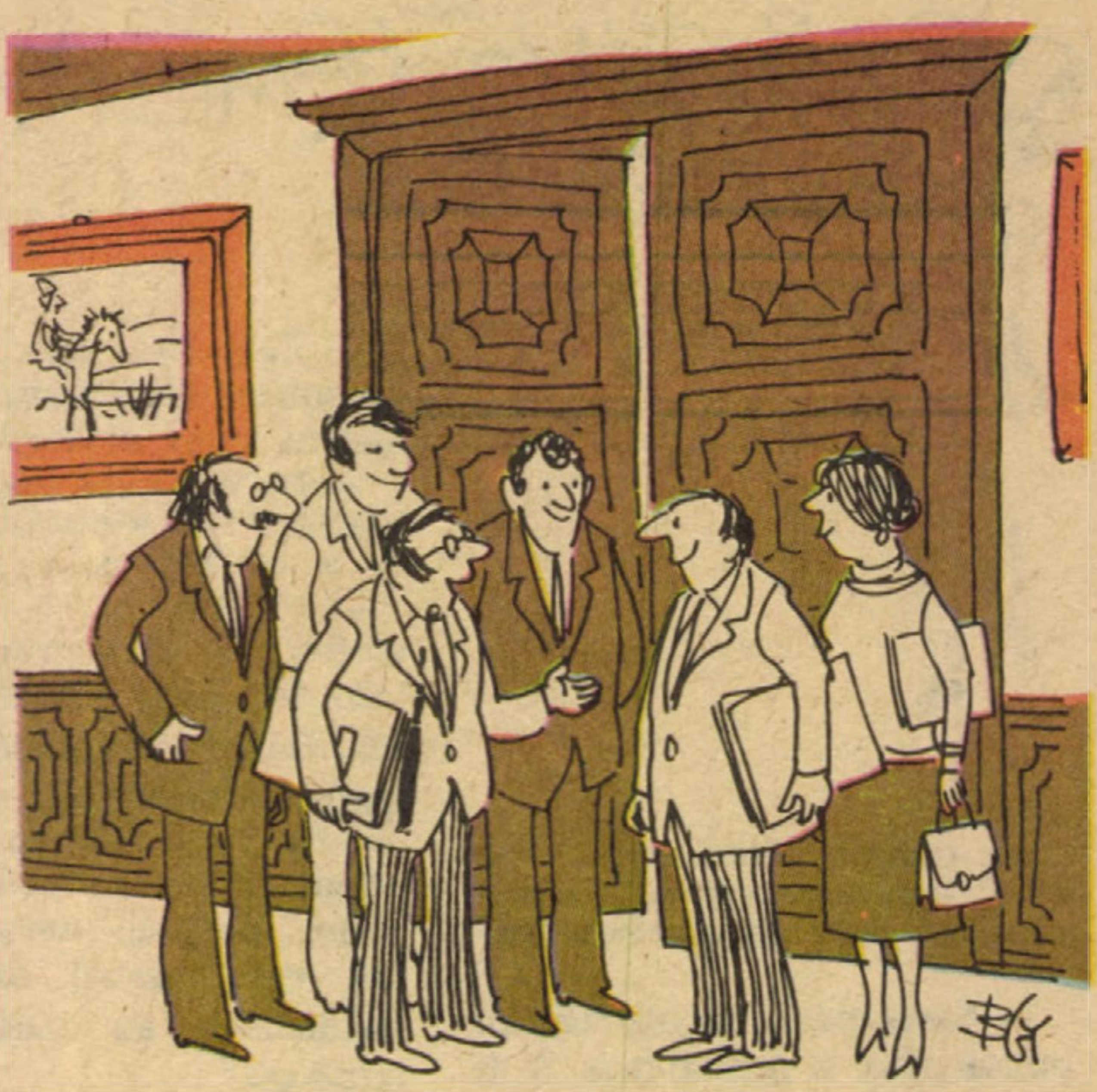

– Hiába, azért mégiscsak magyarul lehet a legjobban káromkodni!

„ÁTFUTÁSI" IDŐ

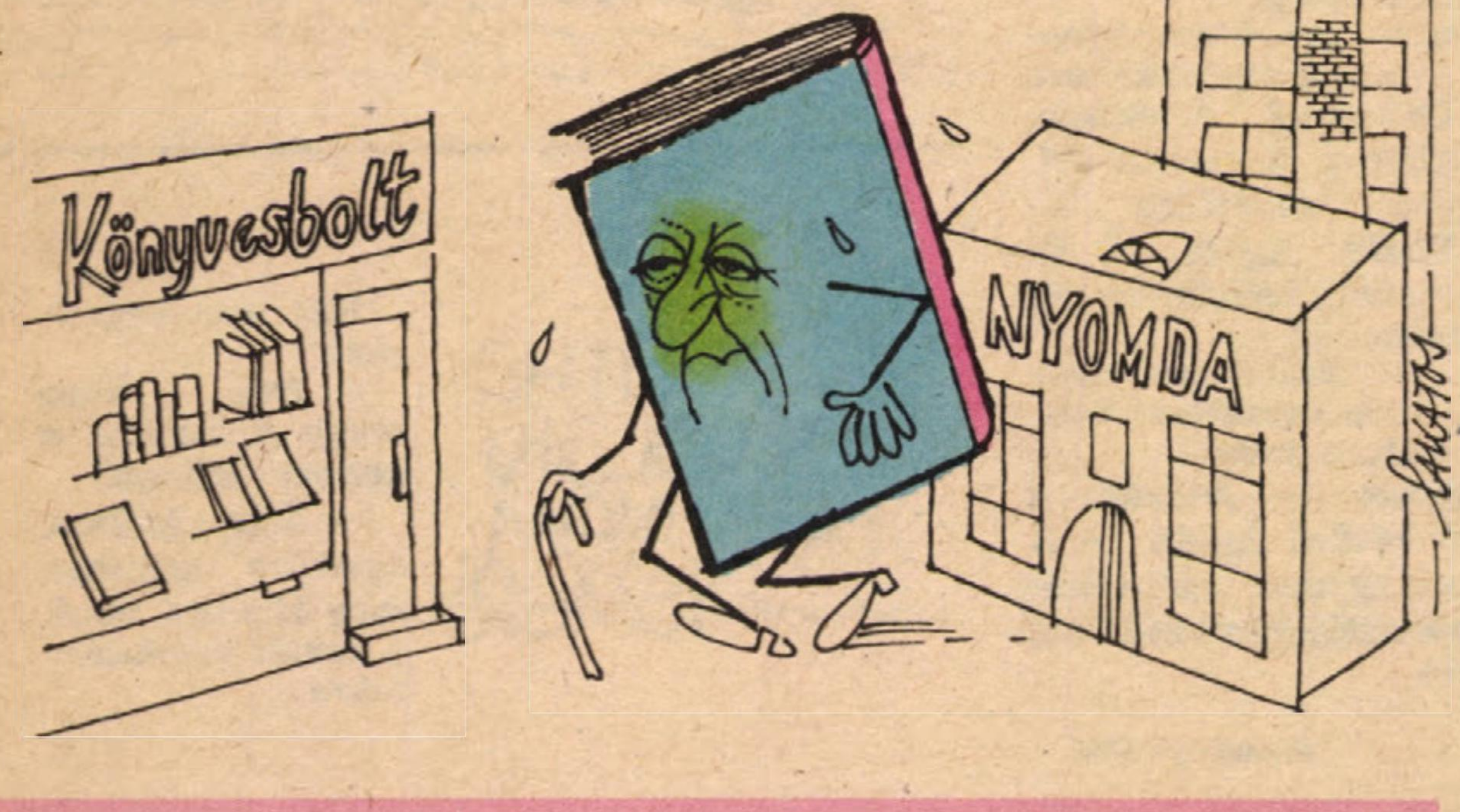

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A fiatalasszony átadja az újságot férjének:

— Olvasd csak! A konyhában történik a legtöbb baleset.

A férj megértően bólint:

— Tudom, drágám, én eszem meg őket.

Két jegesmedve beszélget a Szaharában:

— A kutyafáját, itt bizony csúszós lehet az út! — kiált fel az egyik.

— Ugyan, miből gondolod? — kérdi a másik.

— Hát nem látod, hogy mennyi homokot szórtak rá?

VEGYES SAVANYÚSÁG

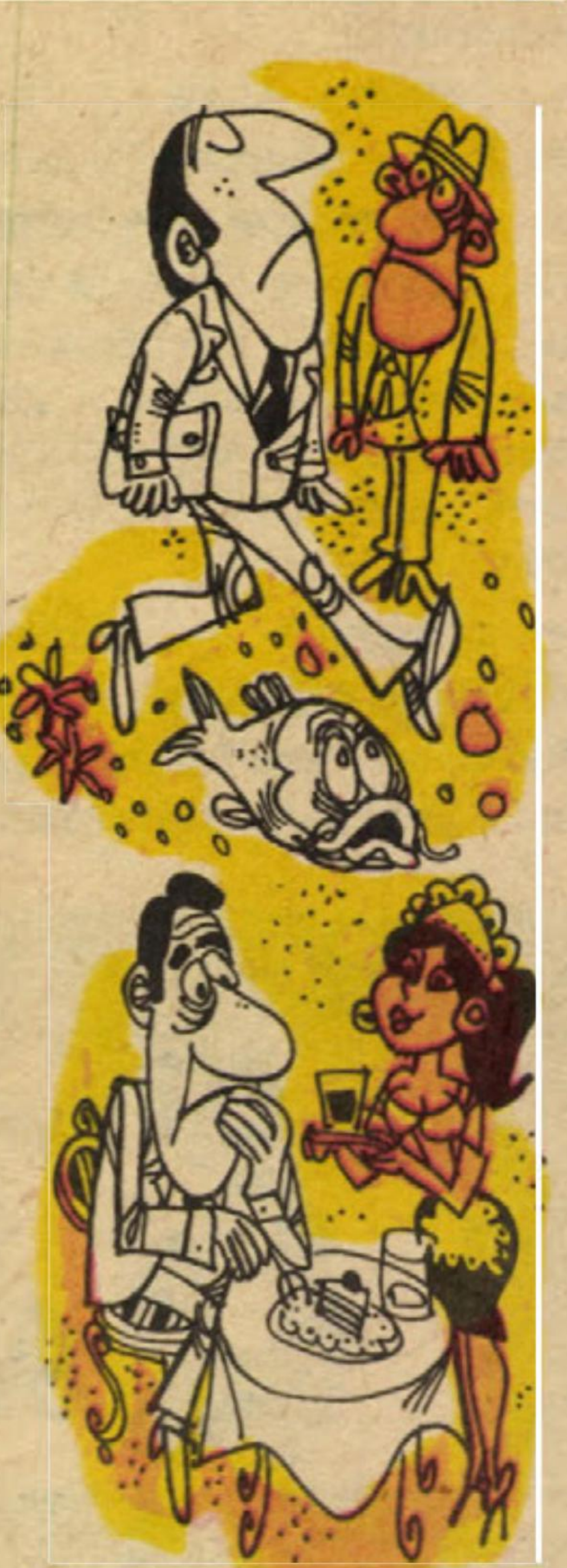

A SZÁMÍTÓ

Mert kezemben semmi hatalom
s érdekét így nem szolgálhatom,
mindig úgy tesz, mintha nem ismerne meg –
ingyen jó napot se kíván senkinek.

EGY TÁLBÓL CSERESZNYÉZVE

Míg ettünk, a szeretetről papolt hadarva,
majd az utolsó cseresznyemagot
arcomba lőve, nevetve hagyott
magamra.

EGY PONTY TRAGÉDIÁJA

(Hallada)

Miután a pénzét mind eltékozolta,
haj, fölakasztotta magát egy horogra.
S amikor már kint volt, már kint volt a vízből,
csupasz testét látva, a horgász s a gátőr
fintorogva visszadobta őt a mélybe...

A halnak sincs becse, ha nincs neki pénze.

ELLENREKLÁM

Presszónkban a tortaszelet icipici,
kávénkat meg így becézik: vízibizi.

Polgár István

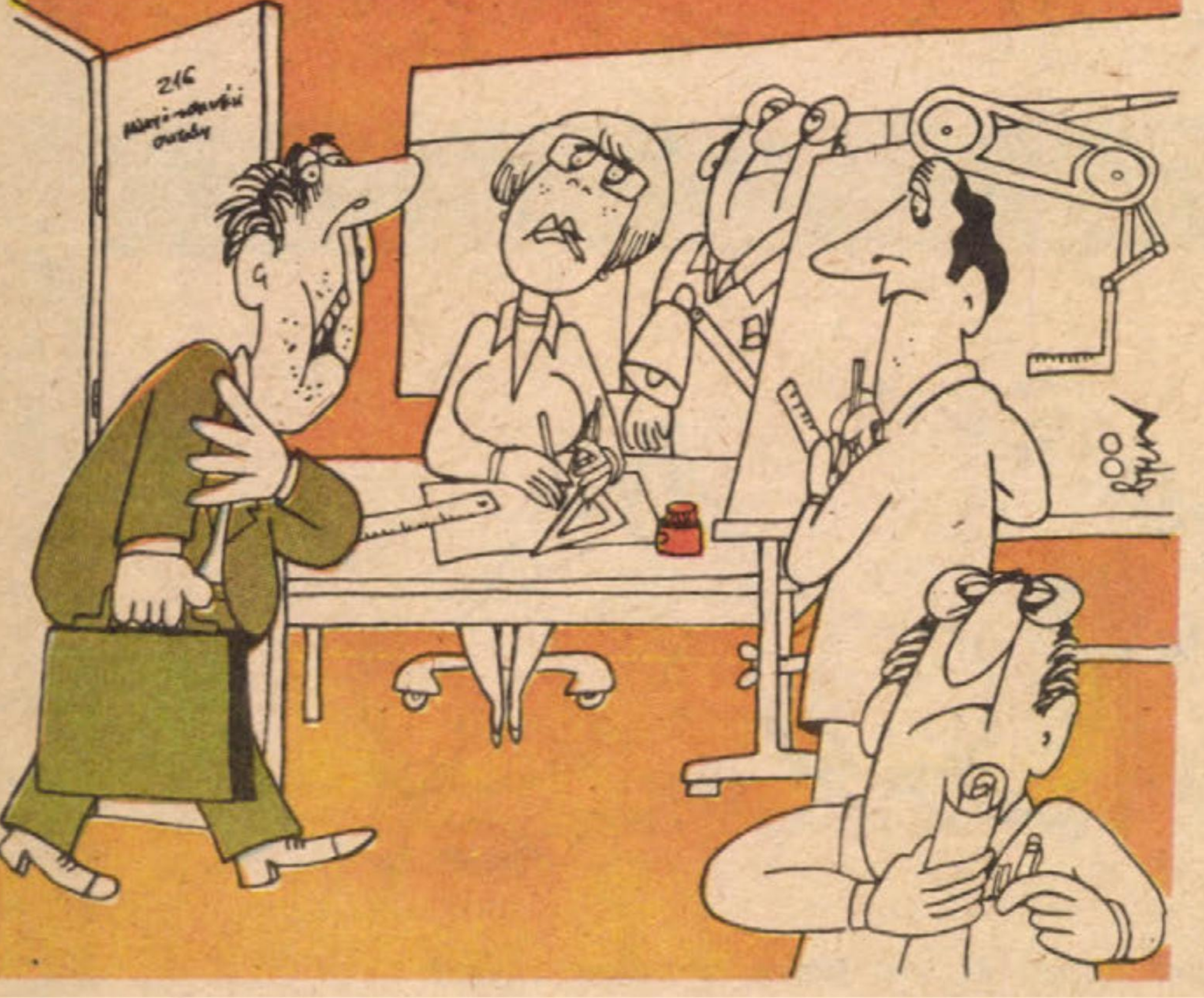

– Gyerekek, micsoda szörnyű éjszakám volt! Azt álmodtam, hogy egy olyan lakótelepen lakom, amit mi terveztünk...

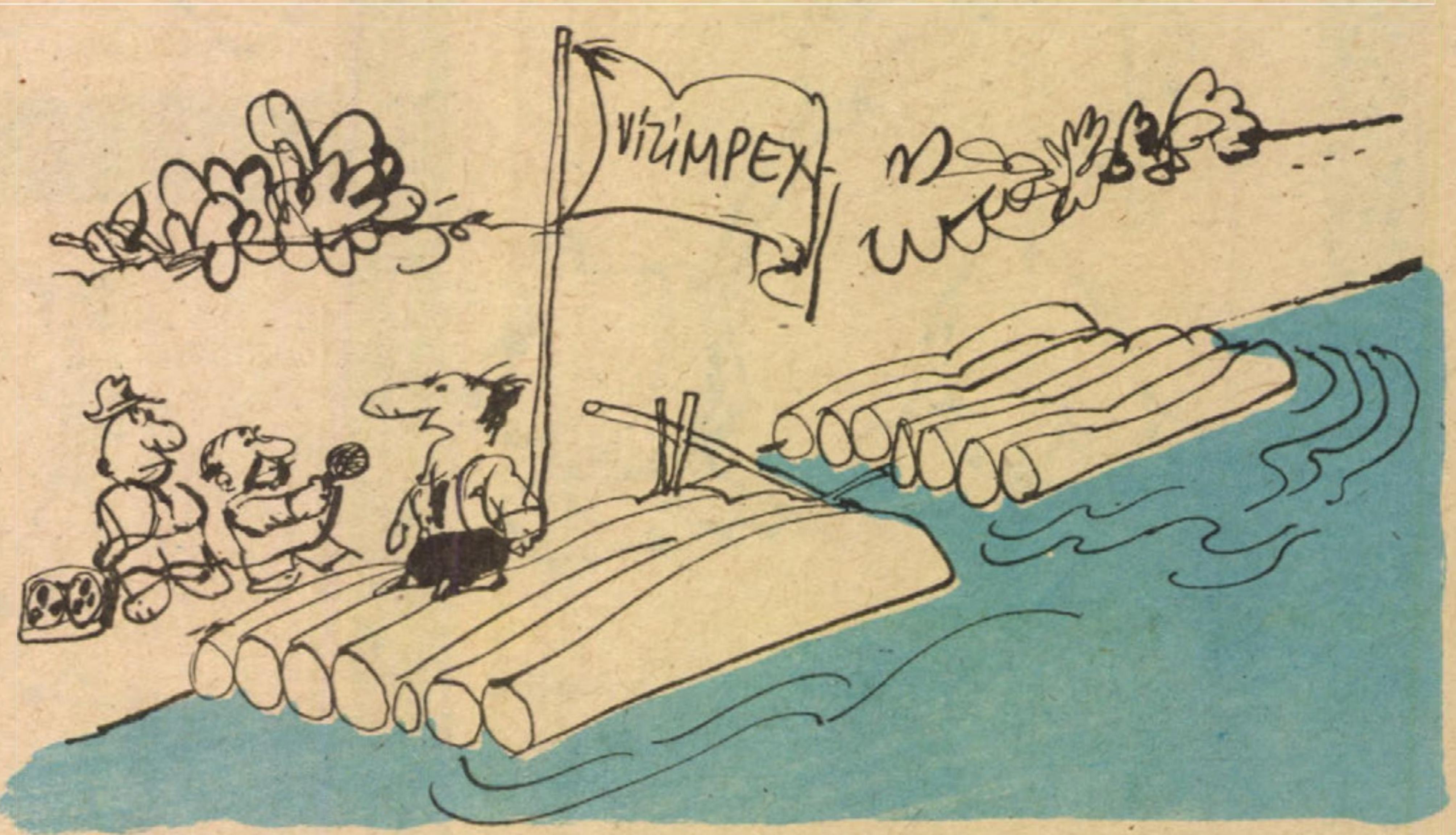

– Állandóan fejlesztjük külföldi kapcsolatainkat, most a lakatlan szigeteket veszszük célba!

A JÖVŐ RÉGÉSZEIÉRT

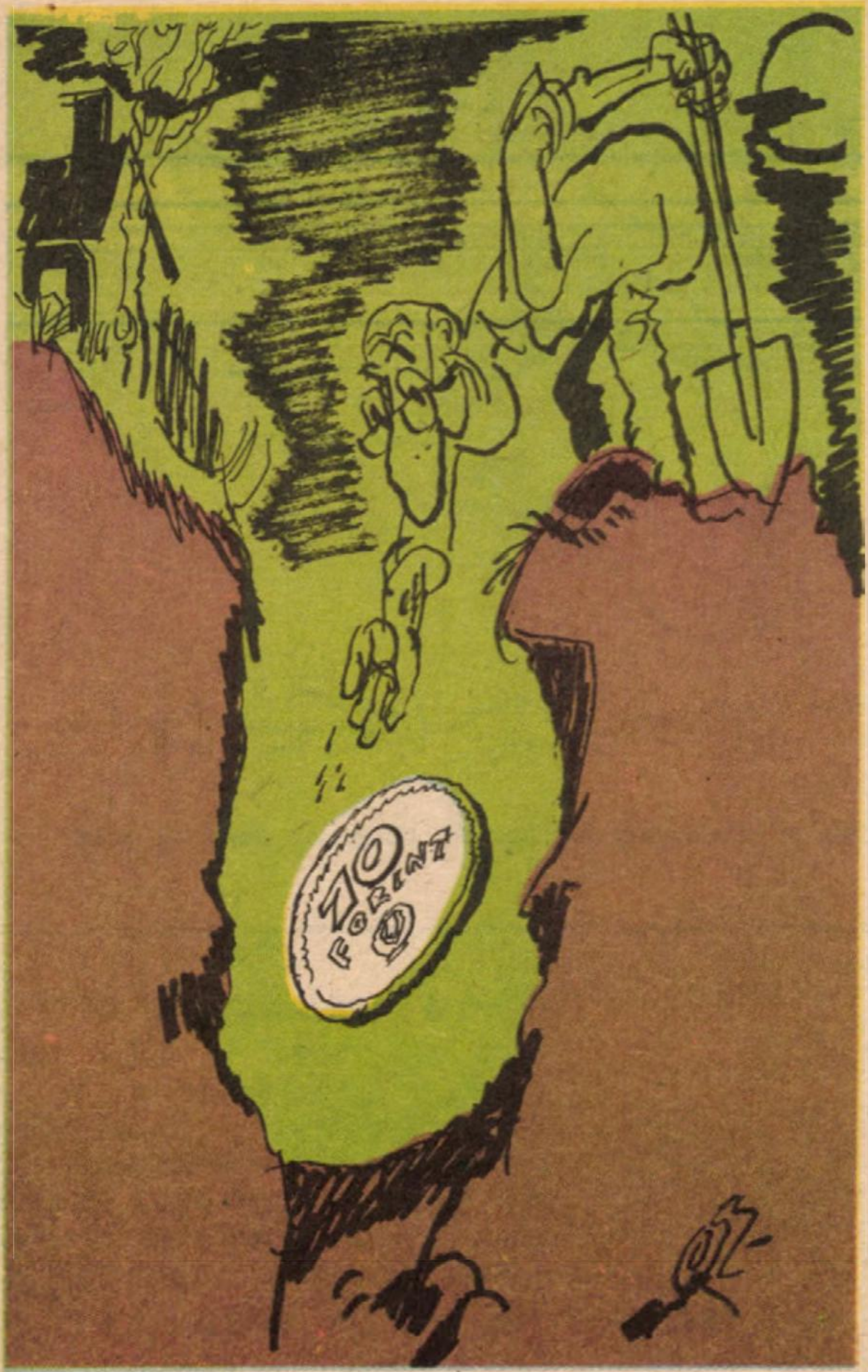

– Kincs lesz ez valamikor!

KEZELÉSI MÓD

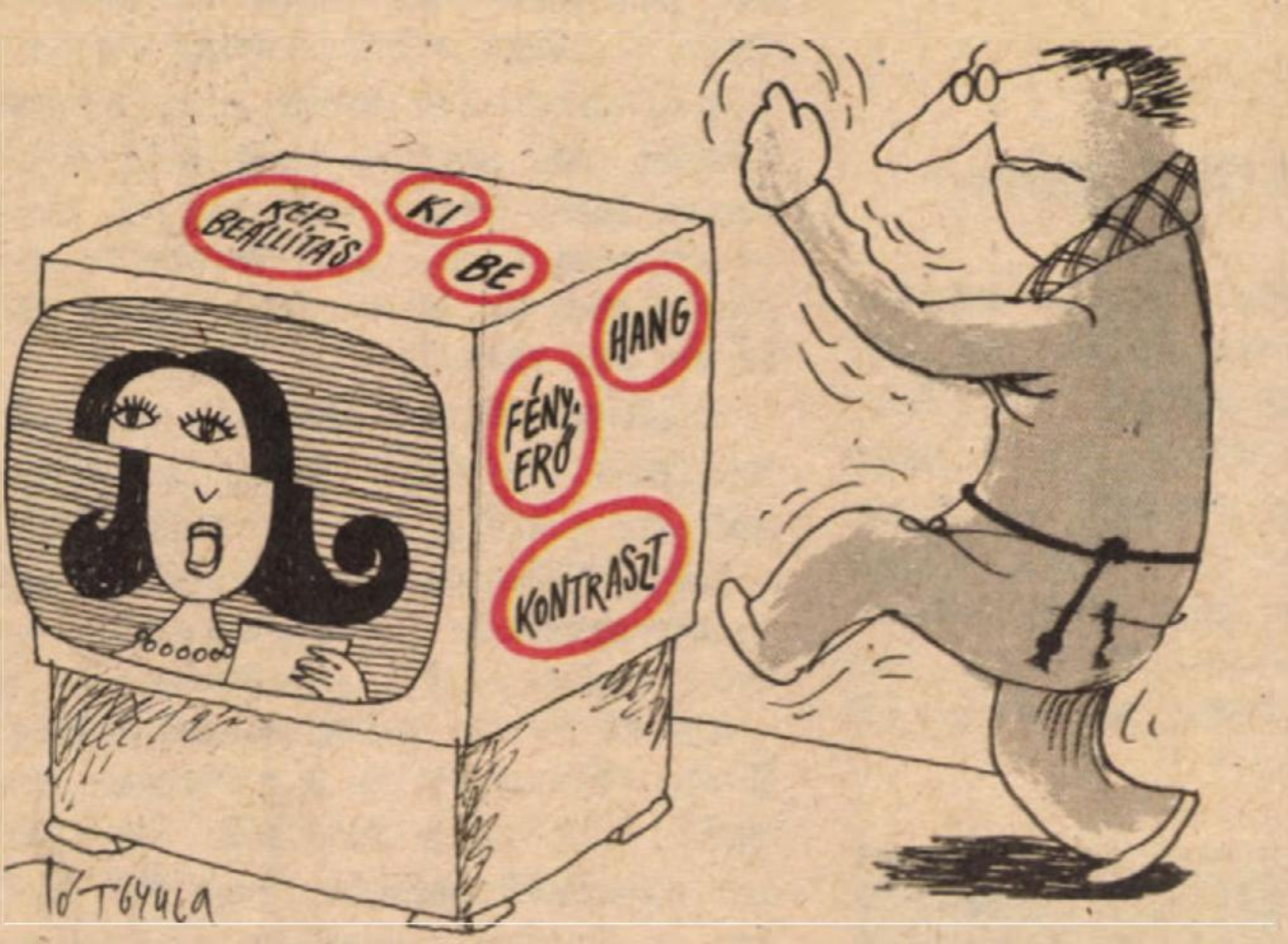

VILMA NÉNI

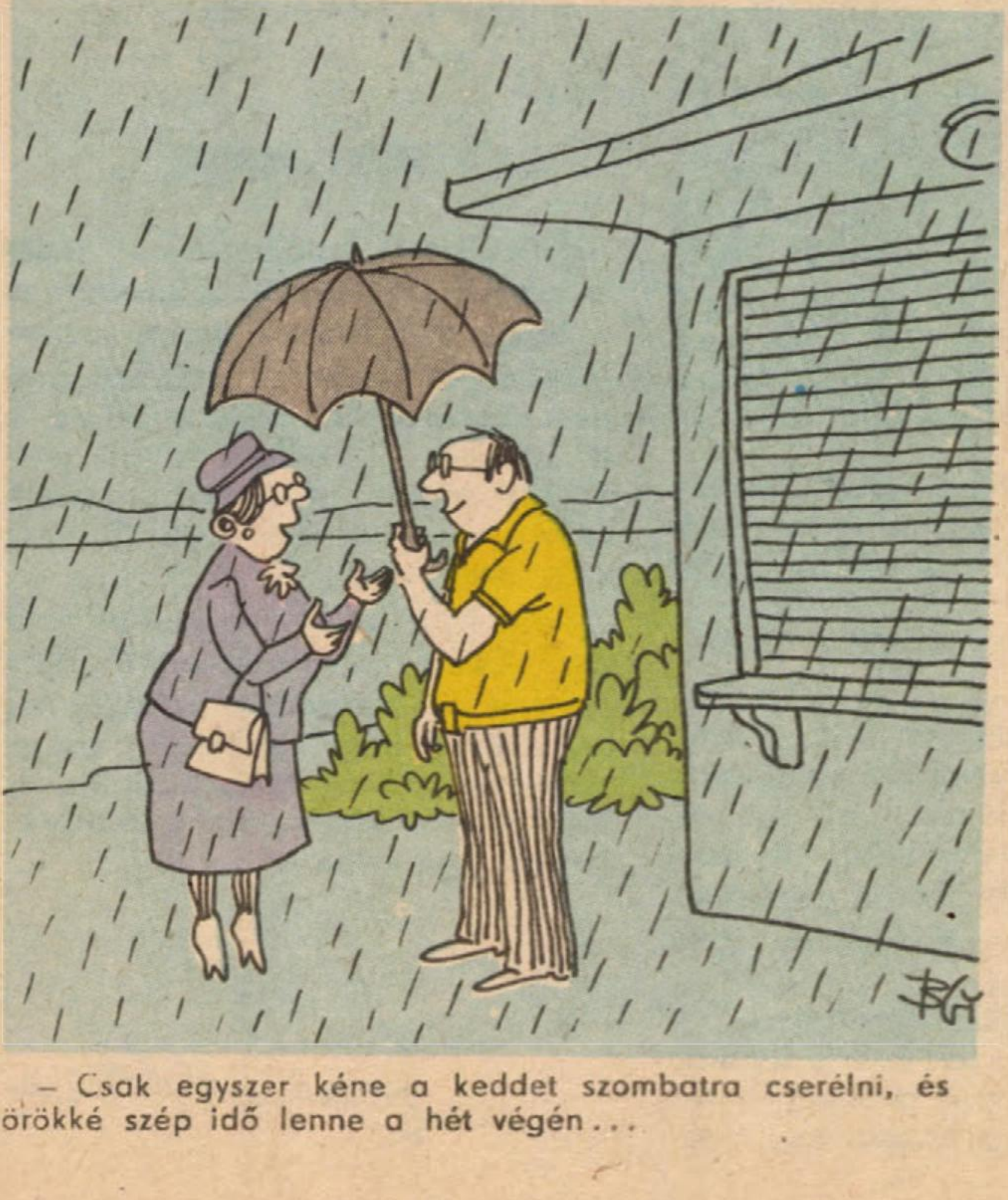

– Csak egyszer kéne a keddet szombatra cserélni, és örökké szép idő lenne a hét végén...

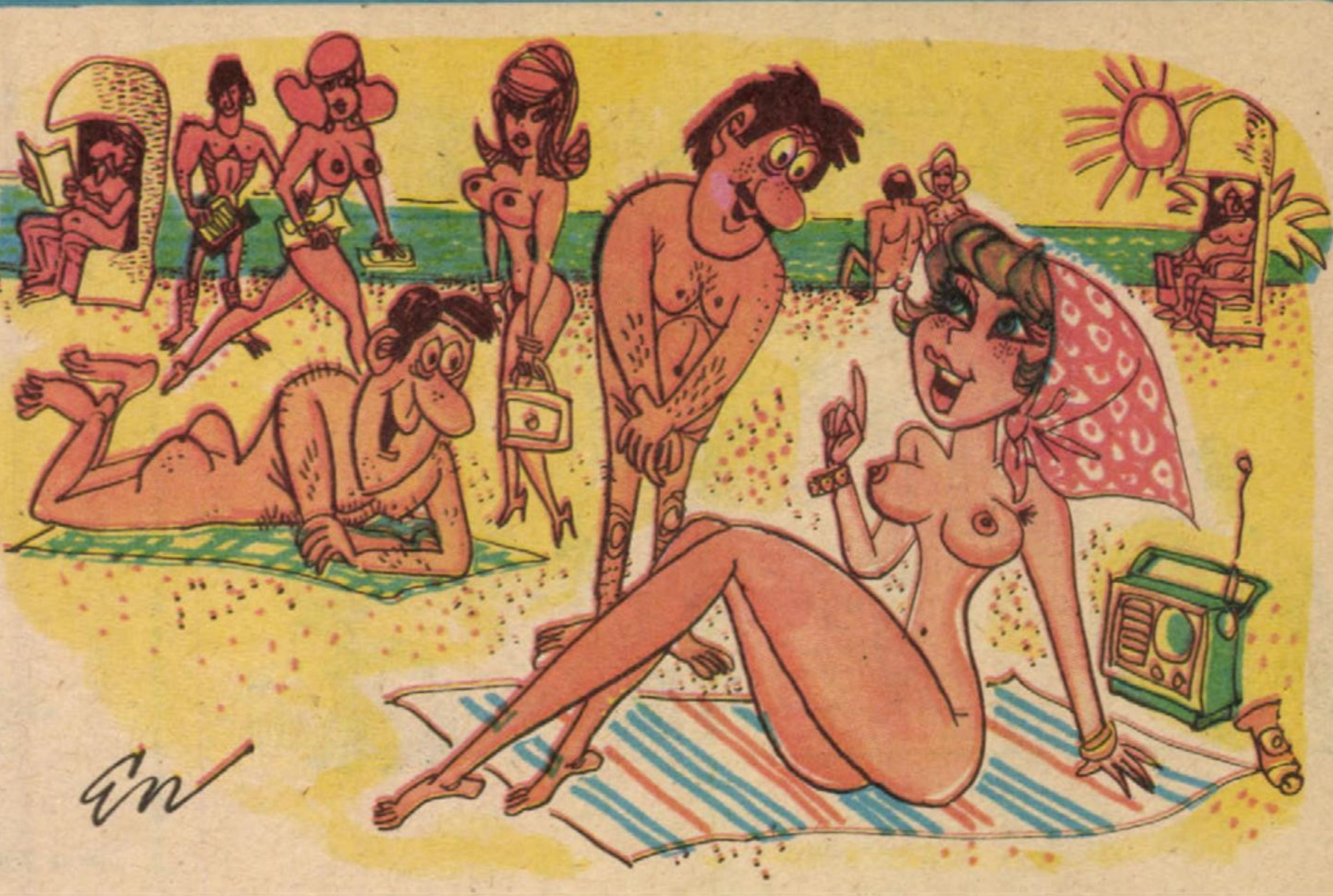

– A férjem olyan skót, hogy inkább nudista strandra jöttünk, csakhogy ne kelljen új fürdőruhát vennie nekem!

CÉBÉSEK

Egy fehér Lada poroszkál előttem, tetején antennaerdő. A kocsi kopott farán felirat: CB és egy szám. Megdobban a szívem. Végre láthatok egy eleven CB-s rádióst. Úgy néz ki így kívülről mint egy átlagember.

Idáig csak a rádió Útközben adásaiban hallottam a CB-s rádiósokról. A műsorvezető eképpen jelenti be őket: „Most pedig hallgassák meg a CB-sek jelentkezését...” És én áhítattal hallom, mi mindent tudnak ezek az ördöngős CB-sek: a Mártírok útján dugó van, az Üllői úton gödör van, az Elnök utcában karambol van, a Tanács körúton gáz van.

Ezek a CB-sek mindenütt ott vannak, mindent jelentenek. Mi lehet egyáltalán az a CB? Cefrésített Broadcasting? Cínján Bánj a készülékkel? Cumizd Be amit mondok? Mindegy!

Előttem megy végre egy valódi CB-s. Követem őt, s figyelem. A CB-s megáll a Béke téren az ABC-áruháznál. Bemegy, kijön üres szatyorral. Beleszól a rádiójába. Mit mondhat? Szerintem ezt: „Halló Kossuth Rádió! A Béke téri ABC-ben megint nincs sör. Ennyi!”

Indulunk tovább. A Dózsa György útnál, miközben várakozunk a pirosban a CB-s megint beszél. „Halló, vétel! Hívom CB-s bajtársaimat! Vétel! Van egy eladó repedt szélvédőm. Eladás! Vétel! Esetleg csere!”

Mellénk gördül egy URH-s rendőrautó. A CB-s átköszön a rendőröknek. Ő megteheti, hogy előre köszönjön. CB-s. Neki is van rádiója. Már a Népköztársaság útján suhanunk. A CB-s újra beszél. „Halló, Csúcsforgalom! Halló Petress István! A Népköztársaság útja és a Bajza utca sarkán a belső sávban egy almacsutka hever. Vigyázat kartársak! Veszély!”

Kodály körönd. A CB-s újra bejelentkezik a Rádiónál. „Halló Óvodások műsora! Most szeltem át a Kodály köröndöt. Kodály Zoltán száz éve született jövőre. Ebben különbözik Bartók Bélától, aki viszont idén született száz éve. Zöld a lámpa. Megyek tovább. Újra jelentkezem, ha van valami érdekes.”

Irány a Lánchíd. A híd előtt, s a hídon és a híd után egyaránt dugó. Dugóhúzó nincs. A CB-s bejelentkezik: „Halló, Útközben! A Lánchídnál dugó van. Ki hitte volna, hogy a délutáni csúcsforgalomban itt dugó lesz? Még szerencse, hogy a helyszínen vagyok és tudósíthatok. Öt éve minden nap dugó van a Lánchídnál, de nem gondoltam volna, hogy ma is így lesz. Aki teheti kerülje el a hidat. Én nem kerülök, én áttörök. Nekem ez a kötelességem. CB-s vagyok!”

Lassan remegni kezd a lábam és a gázpedálom. A kuplungom is csuklik. Ezek a CB-sek mást sem csinálnak egész nap, csak furikáznak és bejelentkeznek? Kihallom az éterből a CB-s mondatokat.

— „Halló itt CB ennyi és ennyi! Útközben? Én útközben vagyok. A Margit-híd alatt nagy víz van. Lehet, hogy csőtörés. Északról délre folyik. Egyesek szerint ez a Duna.”

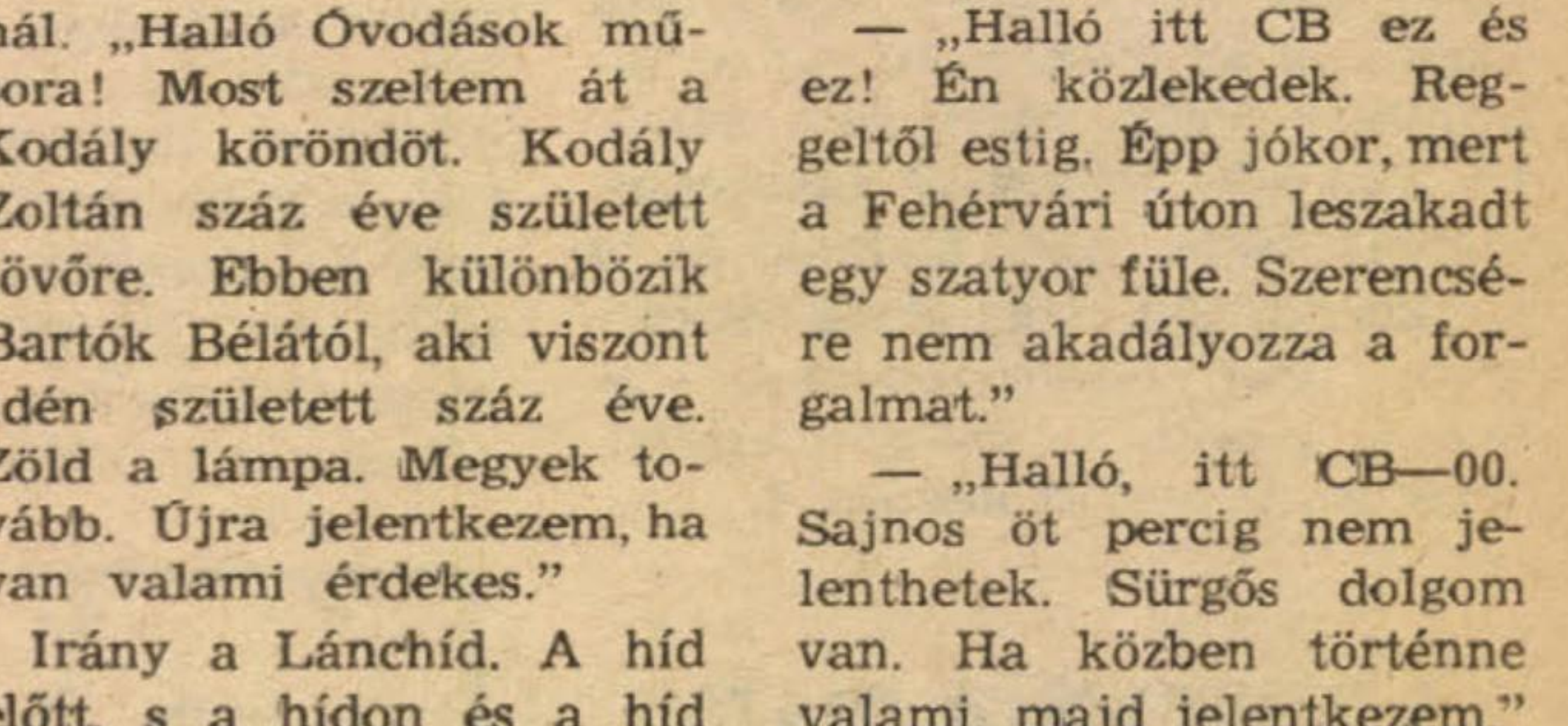

— „Halló itt CB ez és ez! Én közlekedek. Reggeltől estig. Épp jókor, mert a Fehérvári úton leszakadt egy szatyor füle. Szerencsére nem akadályozza a forgalmat.”

— „Halló, itt CB—00. Sajnos öt percig nem jelenthetek. Sürgős dolgom van. Ha közben történne valami, majd jelentkezem.”

Nem bírom tovább cérnával. Nem követem a CB-s Ladát. De elhatároztam, hogy én is szerzek egy CB-rádiót. Reggelenként beszólok majd a főnökömnek: „Főnök! Ma később megyek dolgozni, hiszen annyi minden történik az utakon. Nekem ezt mind jelentenem kell!”

Majláth László

HÁZTERV – MINDEN IGÉNYRE

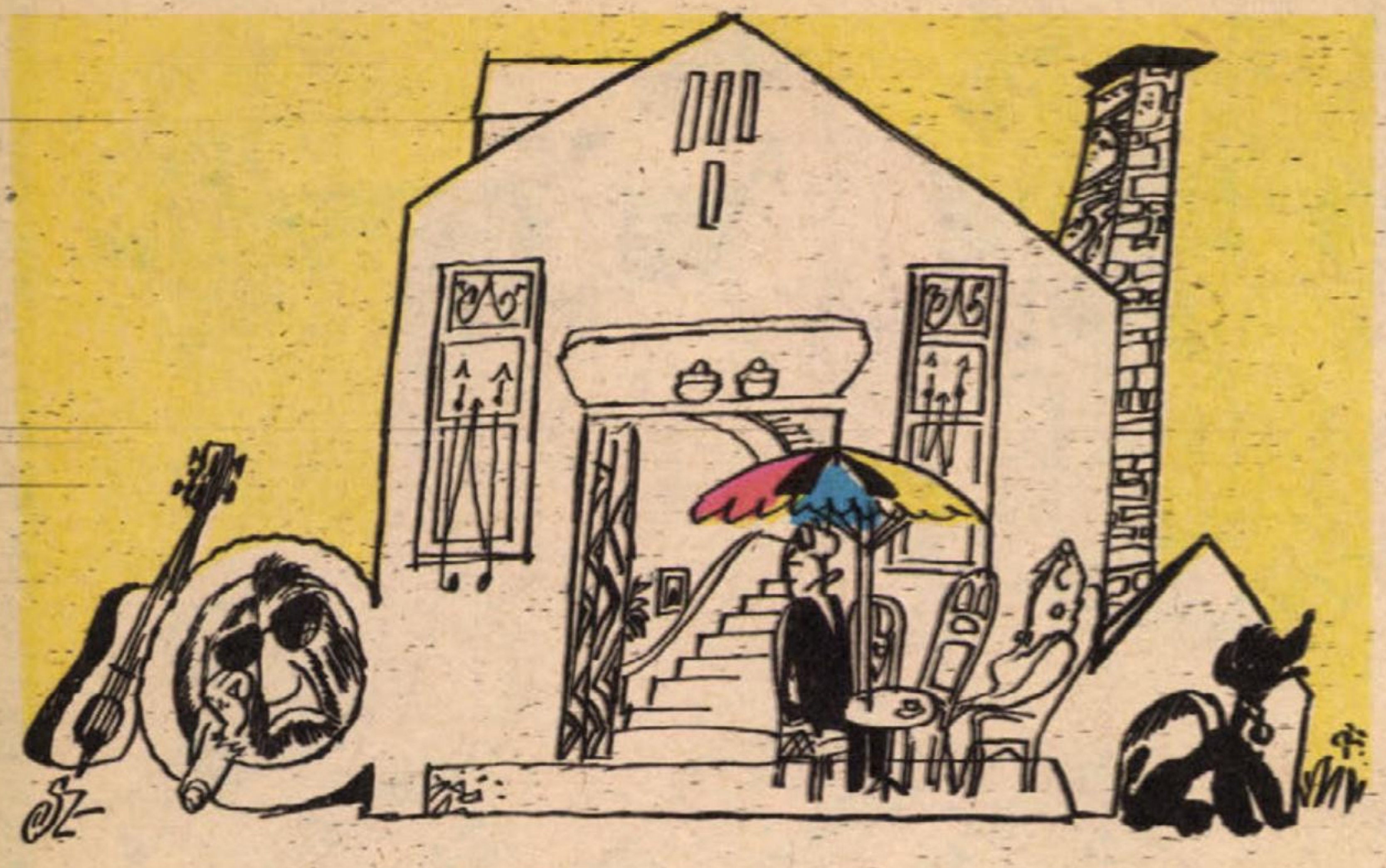

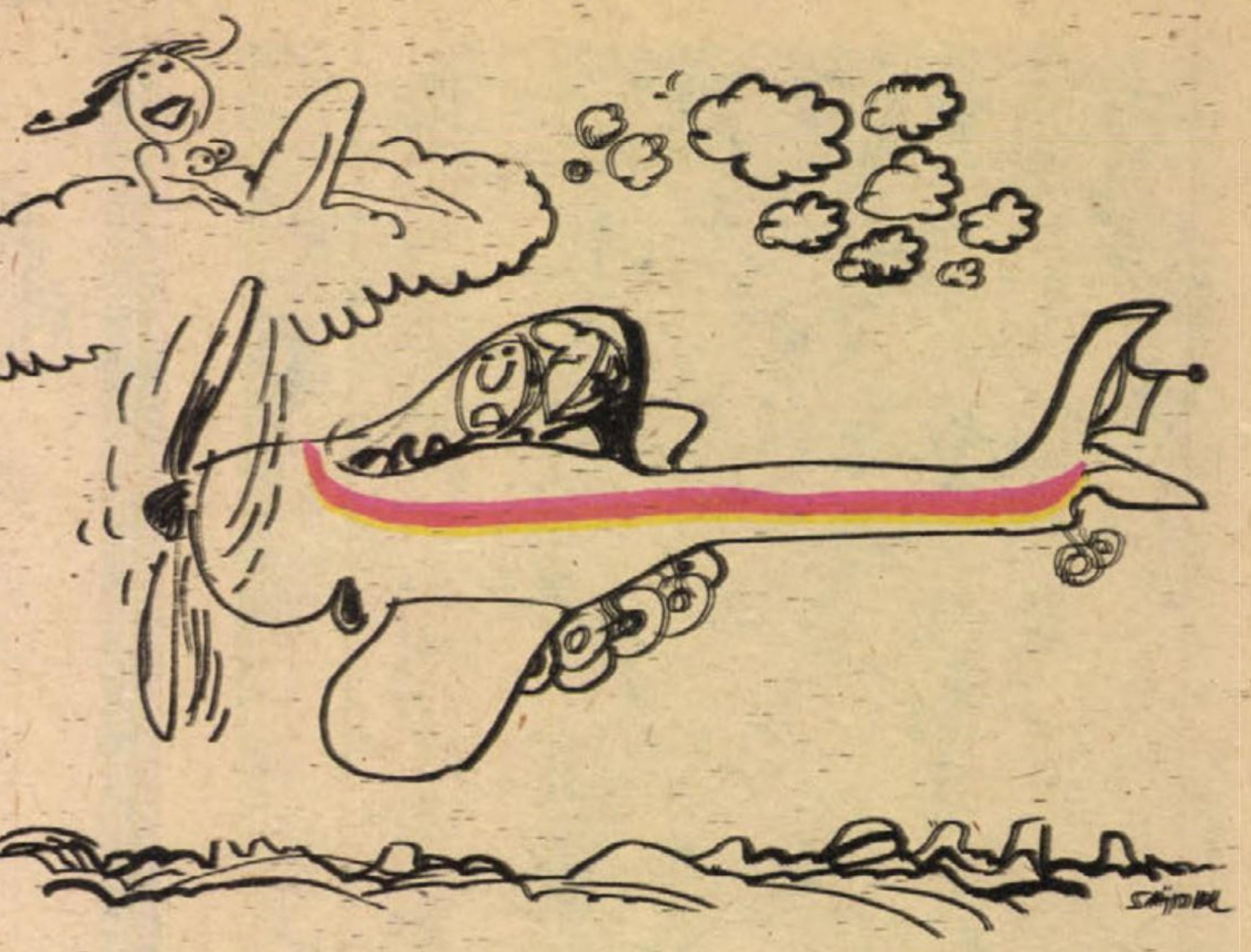

– Egyszer úgyis a feleségem fülébe jut, hogy mi mindent lehet itt fent látni.

Csak úgy firkálgatok

SUMMA CUM LAUDE

Őszinte örömmel és rokonszenvvel néztem a tévériportot. Olyan egyetemistákról szóltak, akiket érettségi nélkül küldött felsőfokú tanulmányokra a gyár, a munkahely. Sokan indultak, kevesen jutottak a csúcsra. Azok között olyan is akadt, aki nem jóra, vagy elégségesre, hanem tiszta kitűnőre vizsgázott, summa cum laude kapta a diplomát. Az egyik ilyen kiválóan végzett jogásszal beszélgetett a tévé riportere. A nagyon okos, rokonszenves fiatalember nyelve azonban megbotlott, és „egyelőre" helyet „egyenlőre"-t mondott. Ez a csúnya, értelemzavaró, primitív hiba egyre gyakoribb. Mérgemben elzártam a televíziót és azon töprengtem egész este, hogy ugyan, miért nem vágják ki az ilyen mondatot az interjúból? Vagy miért nem veszik fel újra a beszélgetést? Takarékosságból? Nem, nem hiszem. Az a szerkesztő, aki ilyen hibát bennehagy, vagy szántszándékkal le akarja járatni a megkérdezettet. Vagy maga se tud magyarul.

A HUMORISTA IMÁJA:

Add Uram, hogy eszembe jusson ma is valami vidám, mert ebből a vidámból tartom el családomat, sógoromat, akivel kitolt a főnöke és most infarktussal fekszik a klinikán, fiamat, akit nem vettek fel a gimnáziumba, mert tornából nem tudja megcsinálni a hátrabukfencet, lányomat, aki jelesen végzett történelem-régészet szakon, de csak ideiglenesen tudott elhelyezkedni egy maszek nyári vendéglőben, kávéfőzőnőnek, anyósomat, akinek most szanálták a lakását és akit emberségesen kiraktak egy sufniba, a bútorát beszállították hozzánk, akinek most nincs telefonja és akihez naponta négyszer el kell rohannom, hogy nem kell-e orvos, patika, és kiöntenem azt a vödröt, amely új otthonában összkomfortul szolgál. Uram, add, hogy vidám ötletek támadjanak bennem jó kis csattanókkal, mert fájnak az izületeim, de nem ülhetek egész nap az esztékában, mert a házunkban fújják a gázt és valakinek két napig otthon kell maradnia, de a feleségem nem maradhat, mert a munkahelyén most hat kollégáját helyettesíti, egyiket, aki rendes évi szabadságát tölti, kettőt, aki gyesen van, kettőt, aki betegállományban van és a hatodikat, aki otthon maradt, mert fújják náluk a gázt. És amíg a mienket fújják, azalatt megírhatnám azt a nyavalyás humoreszket, ó, add Uram, hogy eszembe jusson valami nagyon könnyed, nagyon vidám. A feleségem most ért haza és mutatja, hogy a literes zacskós tejben, az ép, teljes, tökéletes zacskóban, ami nem csurog, nem lyukas, nem folyik, csak hat deci tej van és a kilencven forintos karajban félkiló zsír és csont, ó add Uram, hogy ne figyeljek a feleségemre, a sógoromra, az anyósomra, a szanálásra, a gázosokra, az életre, uram, adj egy pici vidám ötletet, egy pici jó poént a végére, csak akkorát, hogy közlésre elfogadják, mert élni szeretnék Uram, egy egész pici kis vicces ötlelet, ha az olvasó nem is tud elmosolyodni rajta, az se baj. Ámen.

A PÖTTYÖS LABDA

Játszótér, nyár, szálló labdák Egyszerre keserves bőgés, egy kisfiú eldobja a gyönyörű fehér labdát, rajta huszonhat darab nagy piros pöttyel és bömböl. A mama odarohan, ránéz a gyerek vérző kezére és leken egy nagy pofont. „Nem megmondtam? Te hülye, hát hiába beszélek, hogy ne dobáld azt a labdát!

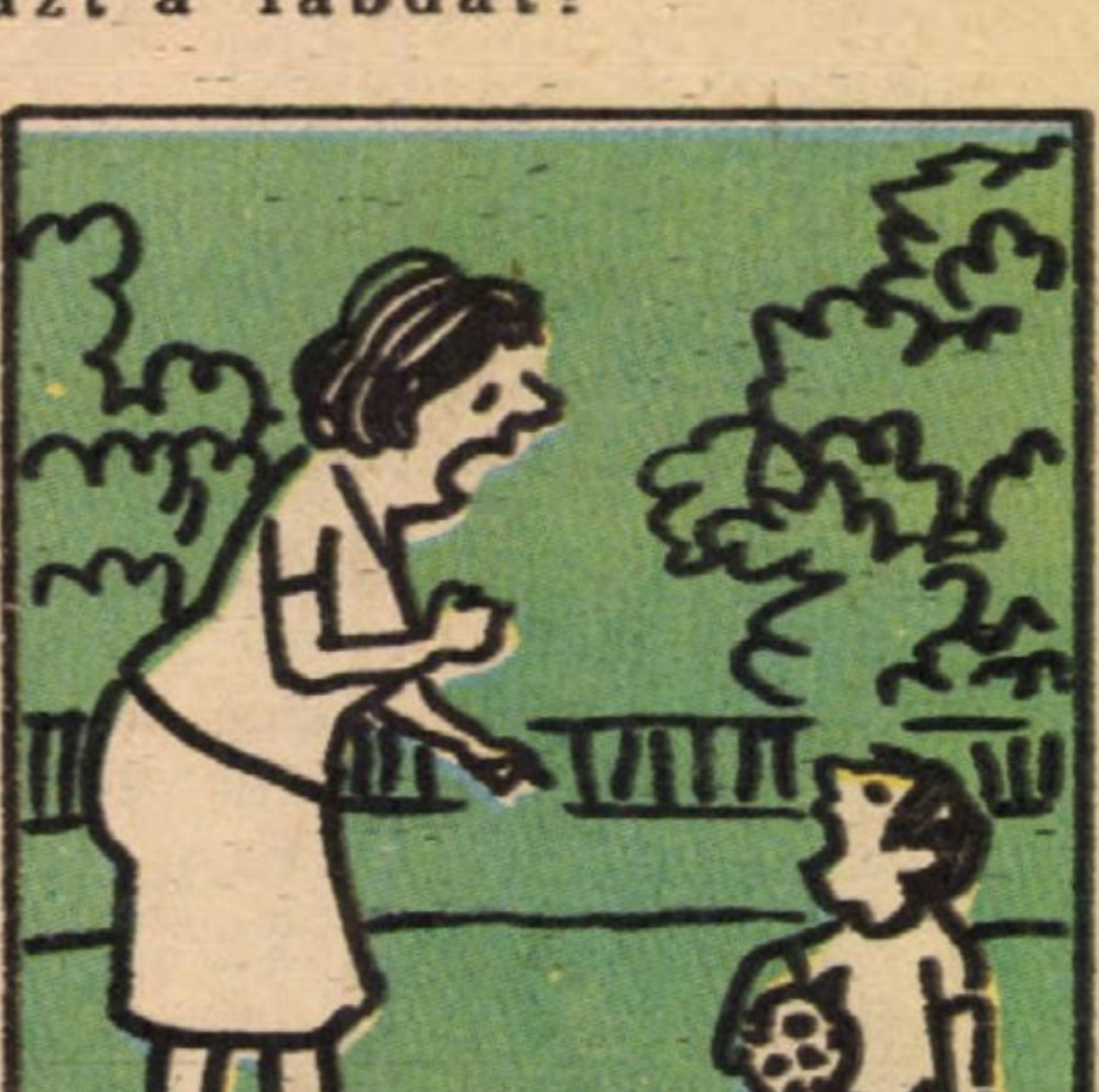

A meglepő szöveg felkelti érdeklődésemet, odamegyek a jajveszékelő csemetéhez és dühtől piros mamájához.

— Miért üti? — érdeklődöm szemrehányóan.

A mama ragtapaszt tesz a beteg ujjacskára és ingerülten magyaráz:

— Ezt a labdát csak gurítani szabad, vagy cipővel rúgni, de nem szandállal, mert az is balesetet okoz, idenézzen ilyet még nem látott.

Mutatja. Tényleg nem láttam. A pöttyös labdából két-két és fél milliméter magas, egy milliméter átmérőjű kőkemény, vaskemény éles peremű hengerecske áll ki. Olyan, mint egy rosszul elvágott, rosszul gyógyult köldökzsinór, és az is: a labda itt vált le az anyagépről, itt töltötték meg levegővel, csak a kis szelepet nem vágták el elég mélyen, nem simították el, nem dolgozták el, kiáll a labdából, szúr, vág, megsebzi a kezet, arcot, amihez odacsap.

Forgatom a gyönyörű labdát. Hol vették? A Balatonnál. Az ABC-boltban. Kismillió ilyen labda volt ott, betöltött egy egész kirakatot. Arra mentek, a hároméves kisgyerek szívszakadva kérte a gyönyörű labdát, már nem is emlékszik pontosan, hány forint volt, ingyen biztosan nem adták. Már ötödször sérült a gyerek, el akarták venni tőle, de úgy szereti...

Valóban vonzó jószág, könnyű, kellemes méretű, igaz, a piros pöttyök festéke itt ott mázolódik, a két félgömb összeillesztésénél műanyagcsíkok lógnak és ez a bütyök rajta... Ki gyártotta ezt a selejtet? Nincs rajta semmi jelzés. (Szégyellném én is a nevemet ráírni.) Hol az a KERMI, amelyik ezt gyerekek kezébe engedi? Hol az az áruház, amelyik megvásárolja, forgalomba hozza? Meg tudom érteni, hogy a mama valakit meg akar pofozni.

A gyerek van kéznél.

ESTI MESE

Szeretettel hallgatom a rádió esti meséit. Tíz közül kilencben az a happy end, hogy a csillag aranytallérrá változott, a szegény ember rubinnal teli zsákot talált, a derék ember kezében a hal pikkelye ezüstté változott, akinek pénze van, az boldogan él, míg meg nem hal.

Nem kéne ezeket a meséket már egy kicsit korszerűsíteni? Úgy, hogy a jó munkában örömét leli az ember, hogy a derék ember tündérek nélkül felépíti a házát, hogy a... Csak legyen hároméves gyerek, aki elhiszi.

Fenős Klára

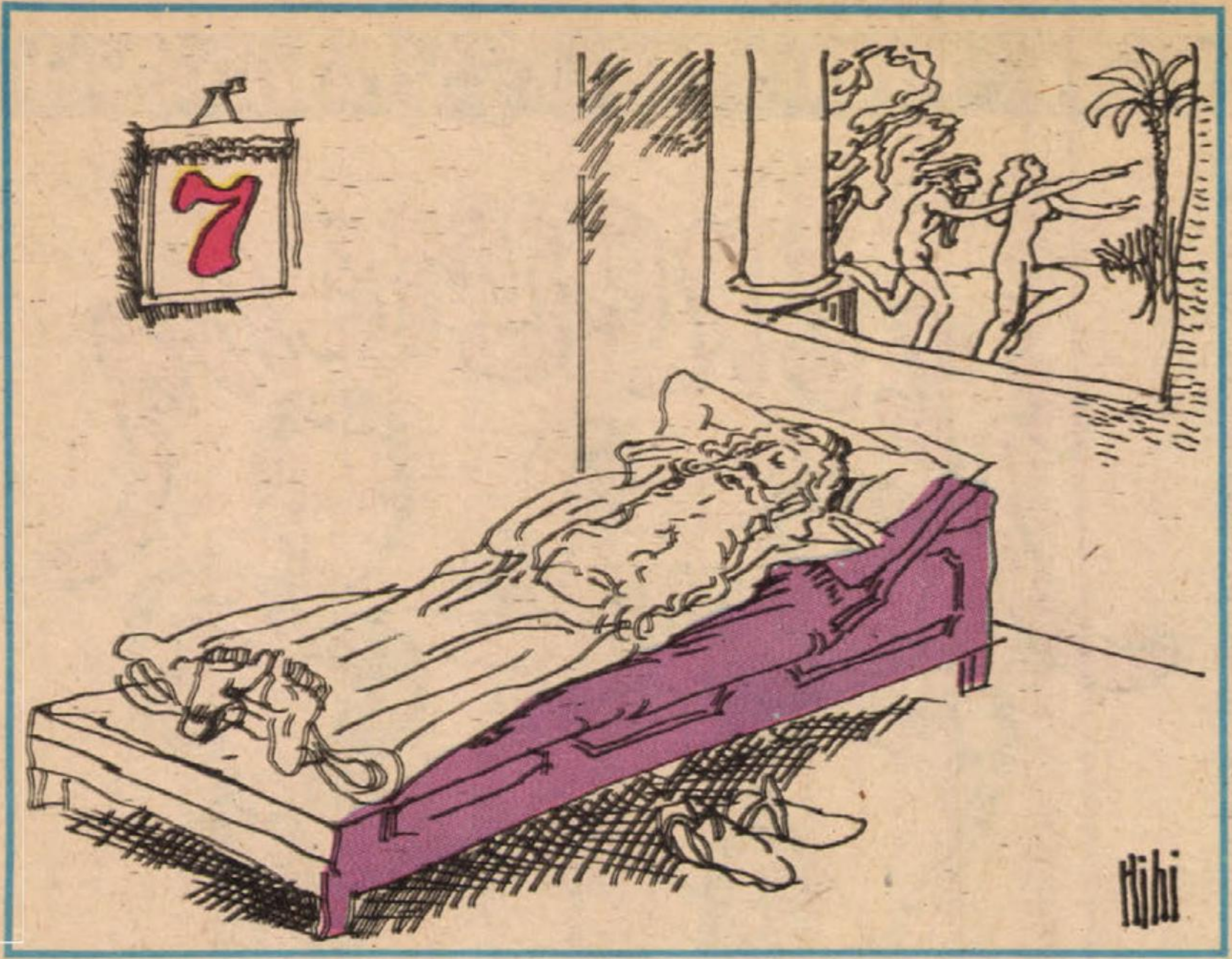

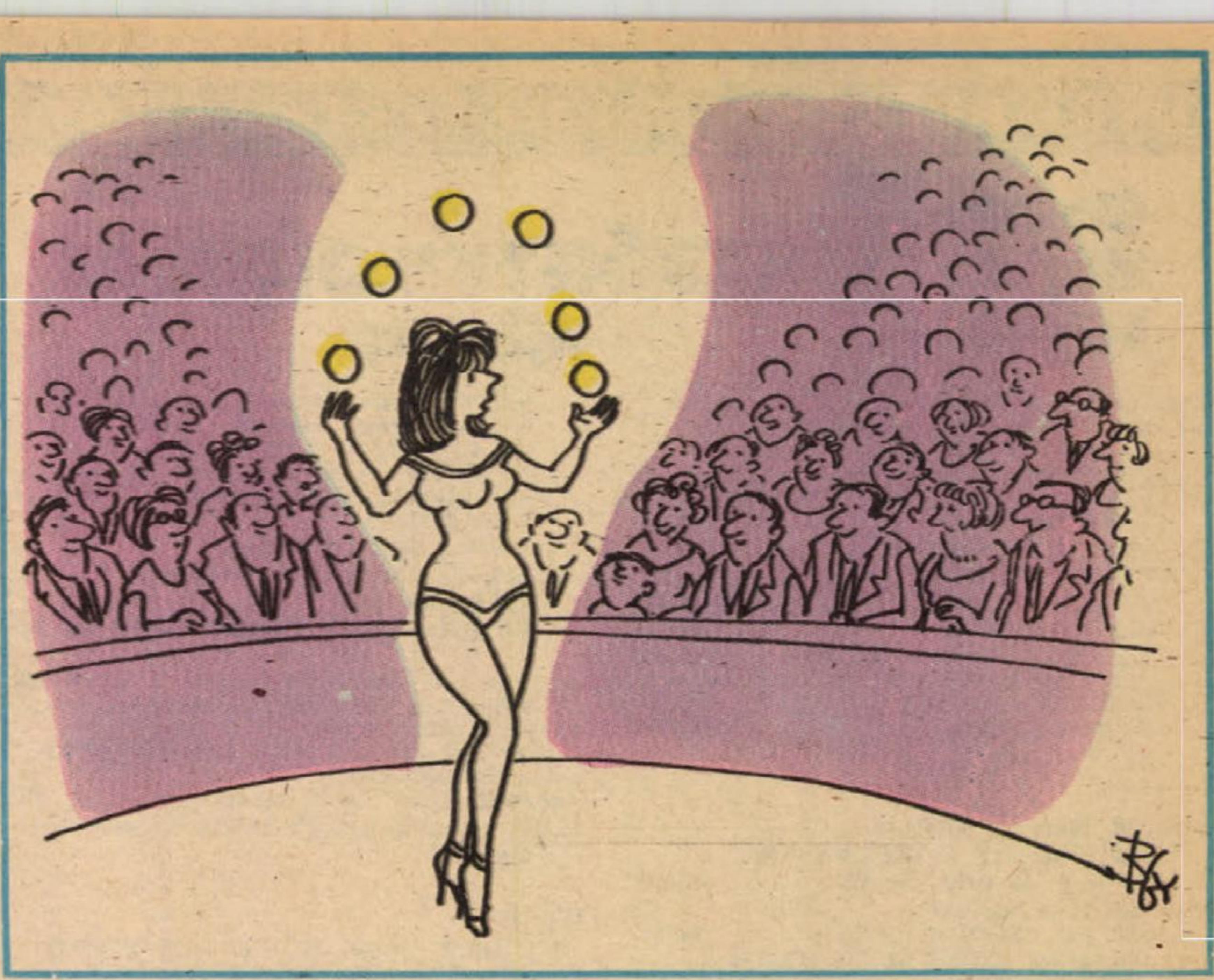

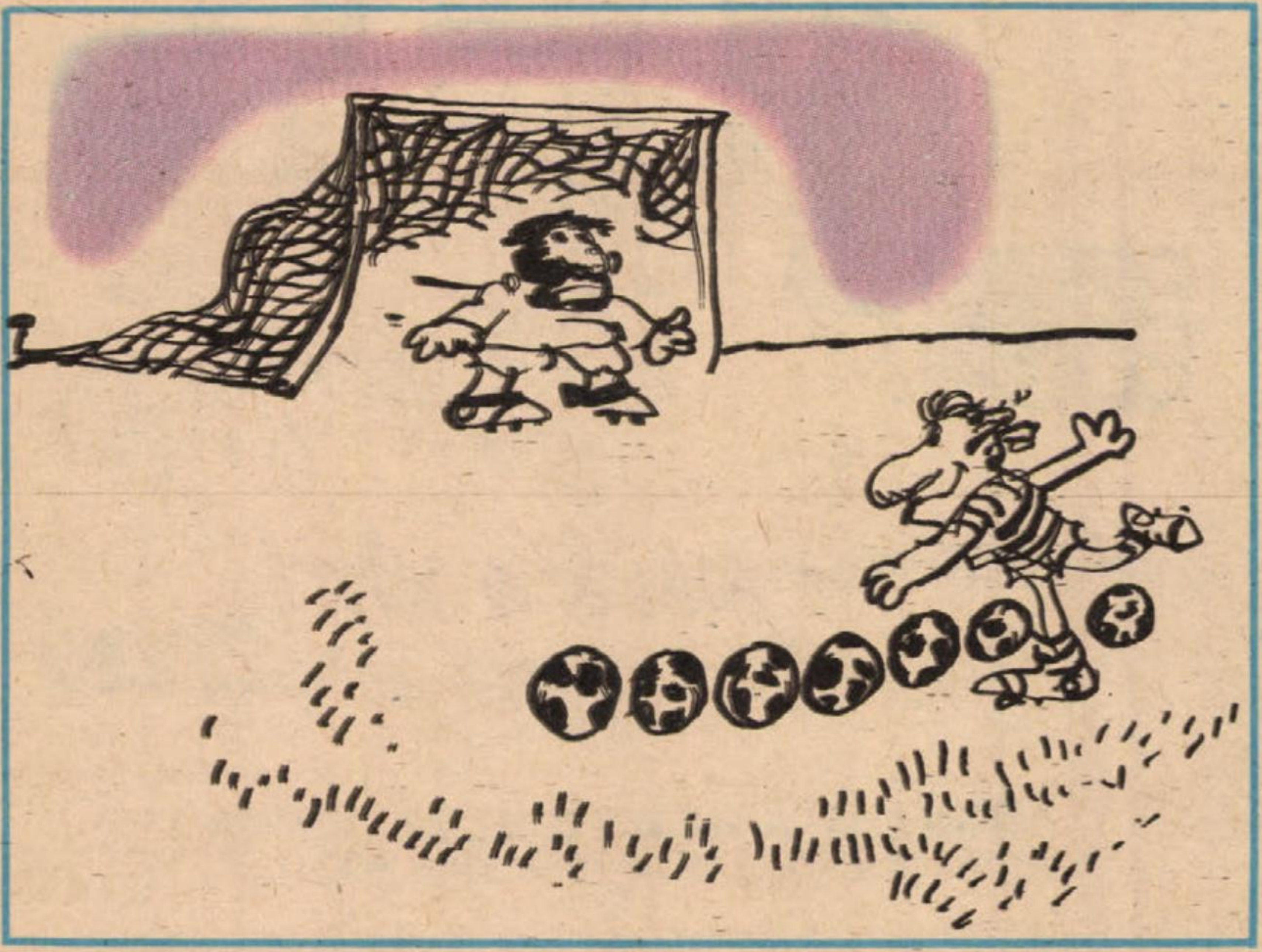

7

HEGEDUS, BRENNER, SAJDIK, FÜLÖP, DALLOS, BALÁZS-PIRI, VÁRNAI

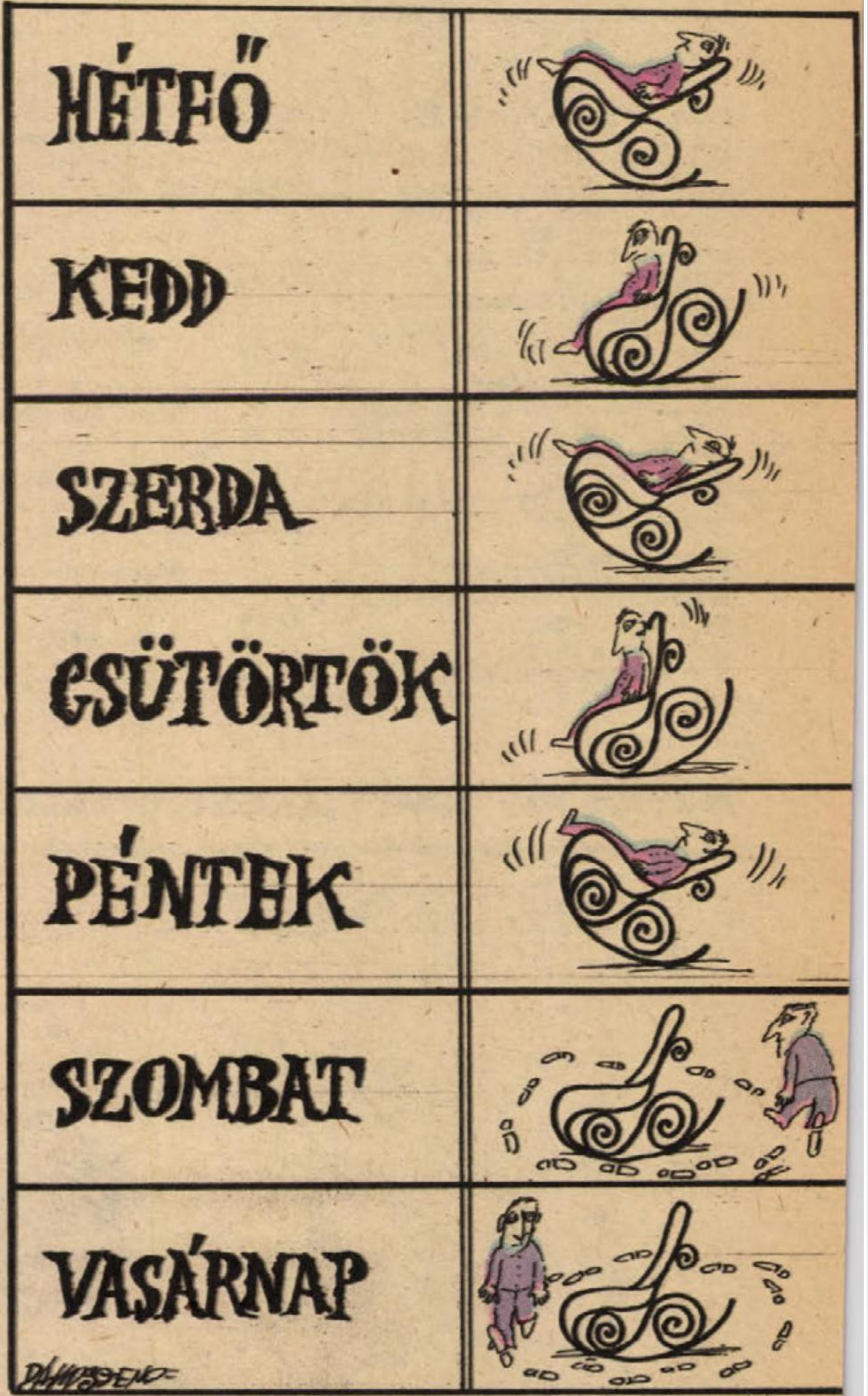
HÉTFŐ
KEDD
SZERDA
CSÜTÖRTÖK
PÉNTEK
SZOMBAT
VASÁRNAP

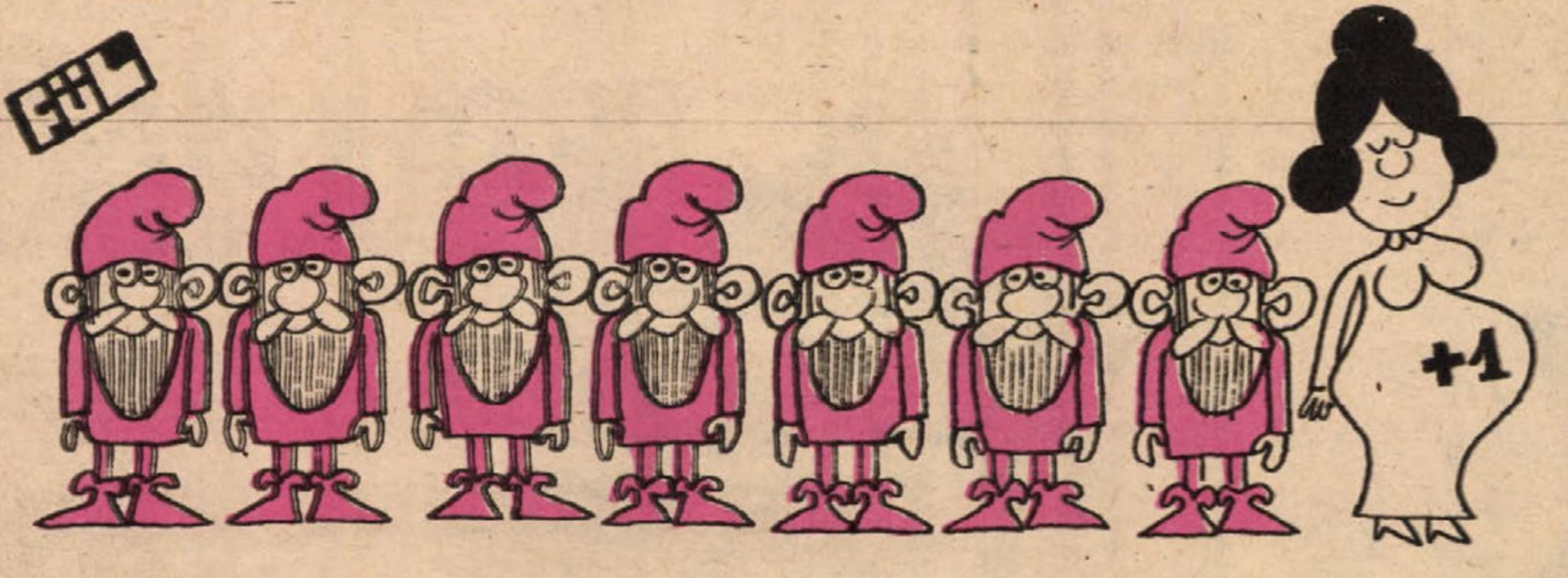

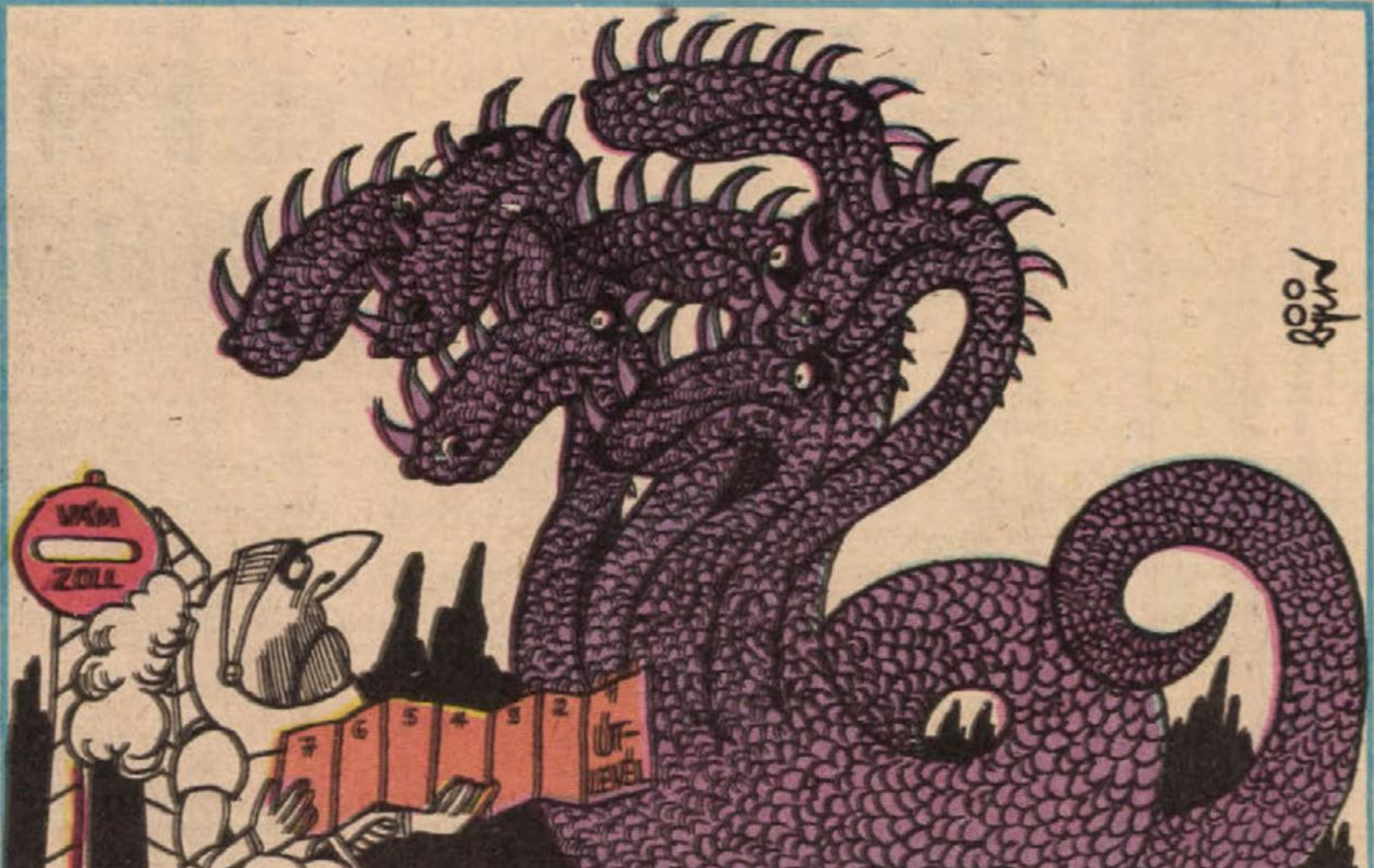
VÁM
ZOLL
7 6 5 4 3 2 1
ÚTLEVÉL

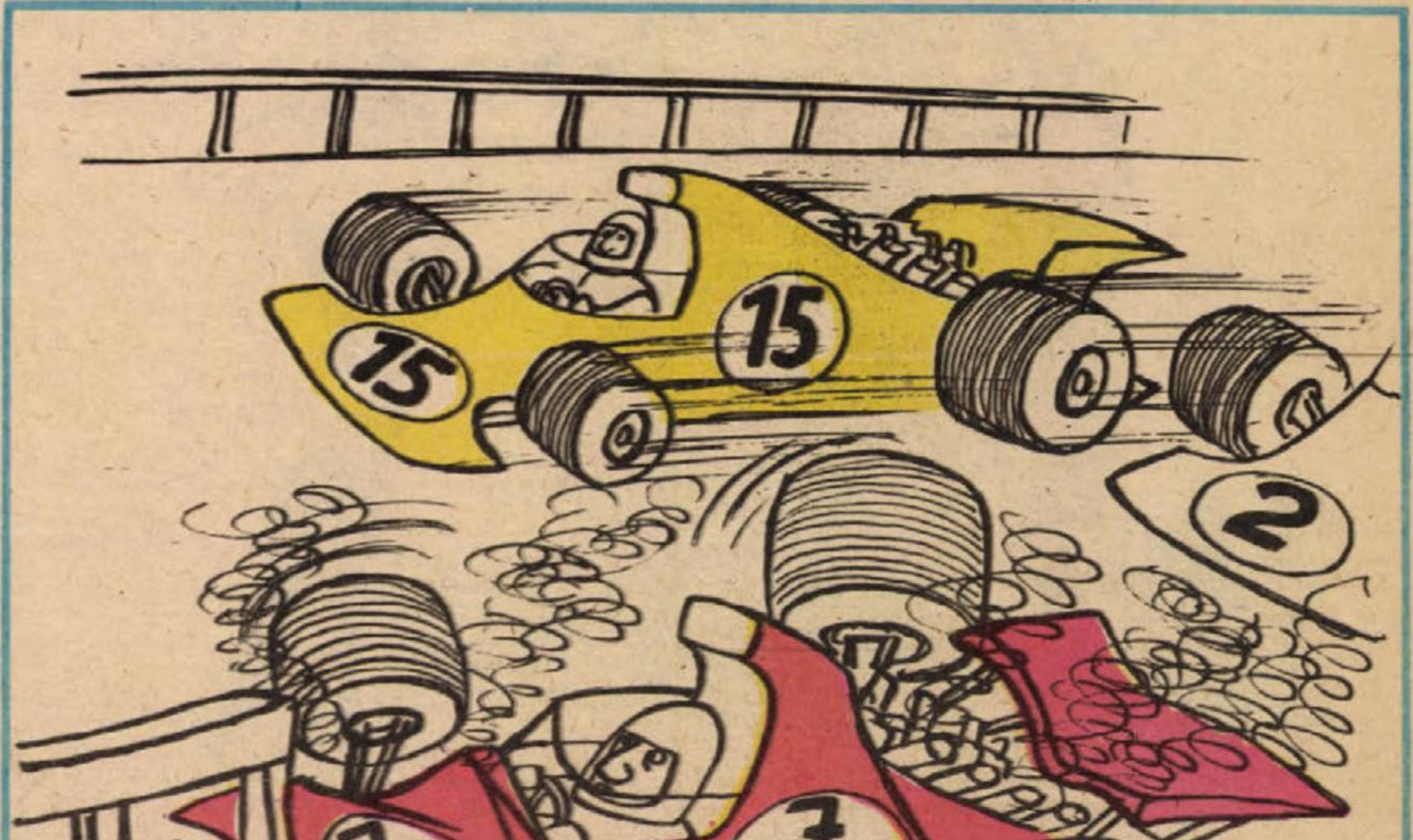
15
15
2
7/7
7/7
Várnai

a SZAKKÖNYVSZOLGÁLAT ajánlata

PANORÁMA ÚTIKÖNYVEK

... pld. Fajth Tibor: SVÁJC 3., átd. kiadás	131 Ft
... pld. Forgács András— Szabó Miklós: GÖRÖGORSZÁG 2. kiadás	130 Ft
... pld. Bács Gyula: LENGYELORSZÁG 3., átd. kiadás	133 Ft
... pld. ROMÁNIA 4., átdolg. és bőv. kiadás	118 Ft
... pld. Szombathy Viktor: CSEHSZLOVÁKIA 3., jav. kiadás	147 Ft

* * * * *

... pld. Bánhidi László: EGYCSÖVES VÍZFŰTÉSEK 2., átd. és bőv. kiadás	72 Ft
... pld. L. A. Gilberg: AZ ÉG MEGHÓDÍTÁSA	48 Ft
... pld. HÁZ KÖRÜLI MUNKÁK (Saját kezűleg)	40 Ft
... pld. Dimitrije Petrovic: LAKBERENDEZÉSI TÁRGYAK (Saját kezűleg)	25 Ft
... pld. Iczkovics Jenő— —Hefelle József: PORTRÉFÉNYKÉPEZÉS	77 Ft
... pld. Horst Ihling: WARTBURG (Hogyan tovább? sorozat)	45 Ft
... pld. Csengeri Pintér Péter: MENNYISÉGEK, MÉRTÉKEGYSÉGEK, SZÁMOK, SI	35 Ft
... pld. ELEKTRONIKAI KÉZIKÖNYV 1—2. kötet. Főszerk.: D. G. Fink	423 Ft
... pld. Kókai Tamás— —Varsányi János: SZTEREÓ RÁDIÓK SZERVIZKÖNYVE	40 Ft
... pld. Kovács József— Vincze Árpád: A KÉPLÉKENY ALAKÍTÁS SZERSZÁMAI	91 Ft
... pld. Lóska Péter: KIS TELJESÍTMÉNYŰ MOTOROK TIRISZTOROS SZABÁLYOZÁSA	18 Ft
... pld. Lóska Péter: TIRISZTORMÉRÉSEK	19 Ft
... pld. Magyari Béla— —Theisz Péter—Glofák Péter: DIGITÁLIS IC-ATLASZ 2., átdolg. és bőv. kiadás	103 Ft
... pld. MÉRLEGTECHNIKAI KÉZIKÖNYV Szerk.: Kemény Tamás	168 Ft
... pld. V. Tietze—Ch. Schenk: ANALÓG ÉS DIGITÁLIS ÁRAMKÖRÖK	167 Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen vagy postai levelezőlapon.
Részletfizetésnél 3%-os kezelési költséget is felszámítunk.
Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés.

Címünk:

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ
VÁLLALAT, SZAKKÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest 5. Postafiók 370. 1370

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a felsorolt műveket:
- * részletfizetéssel
- ** készpénzfizetéssel

(a nem kívánt feltétel törlendő).

Kelt ....

....

a megrendelő aláírása

A megrendelő: ....

....

Címe (irányítószámmal): ....

....

Csak részletfizetés esetén töltendő ki:

Szül. hely, ideje: ....

....

Anyja neve: ....

....

Munkahelye: ....

....

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

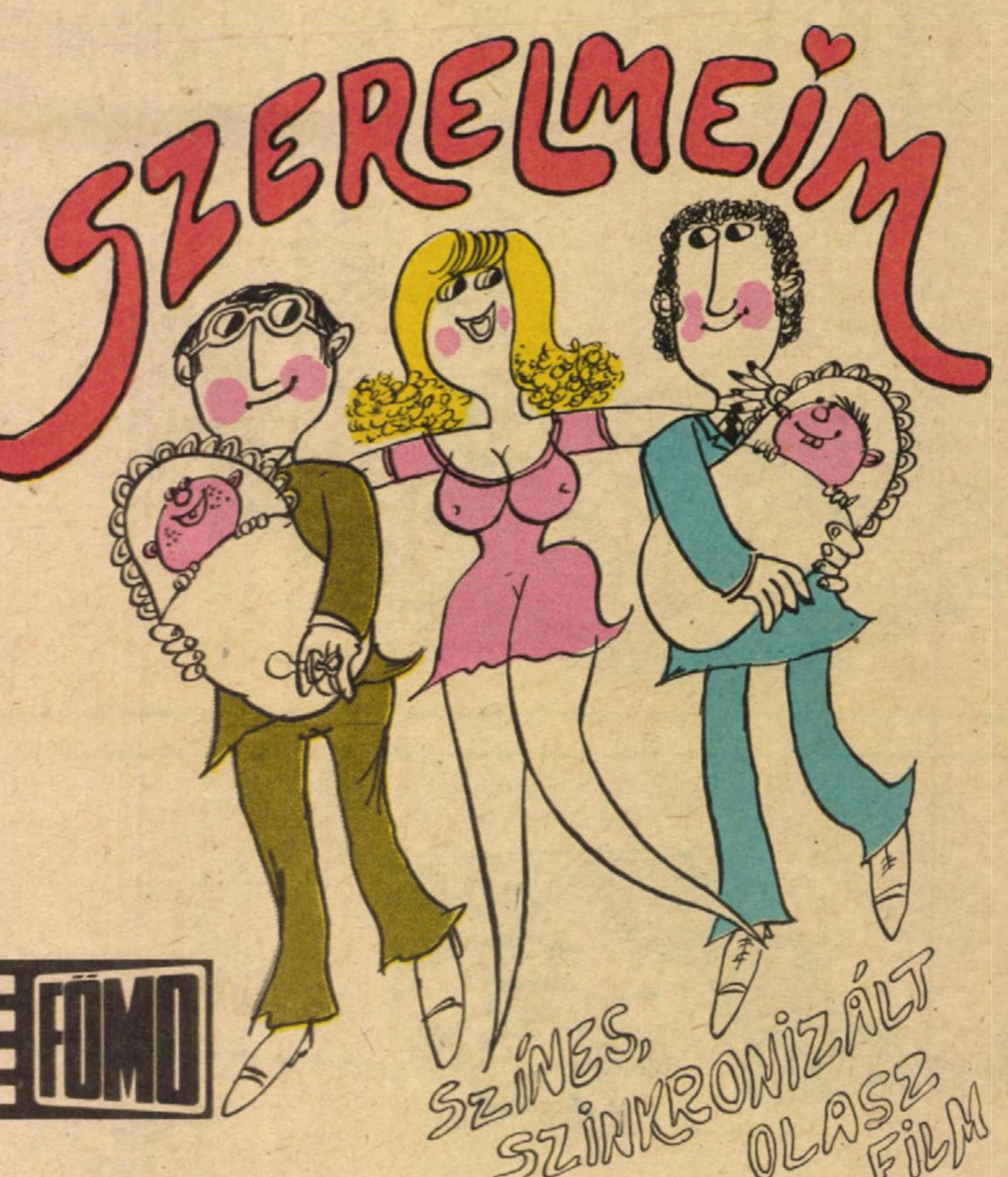

FÖMO

FŐSZEREPBEN: MONICA VITTI
RENDEZTE: STENO

BEMUTATJA: A PUSKIN (DU.), AZ OLIMPIA, A BARTÓK (DE.) ÉS A TÁNCSICS MOZI.

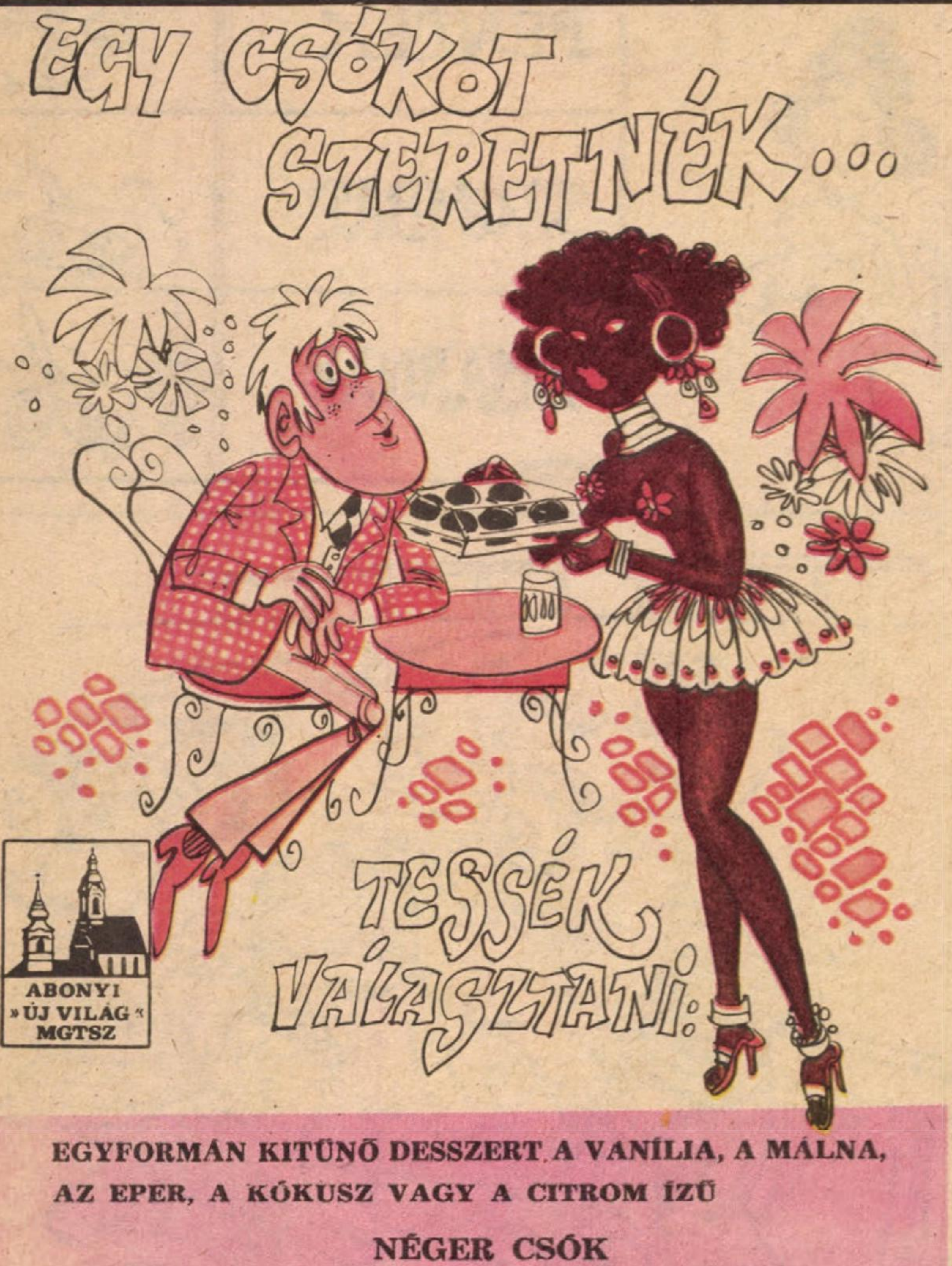

EGYFORMÁN KITŰNŐ DESSZERT A VANÍLIA, A MÁLNA, AZ EPER, A KÓKUSZ VAGY A CITROM ÍZŰ

NÉGER CSÓK

GYÁRTJA: AZ ÚJVILÁG MGTSZ, ABONY TELEFON: 54

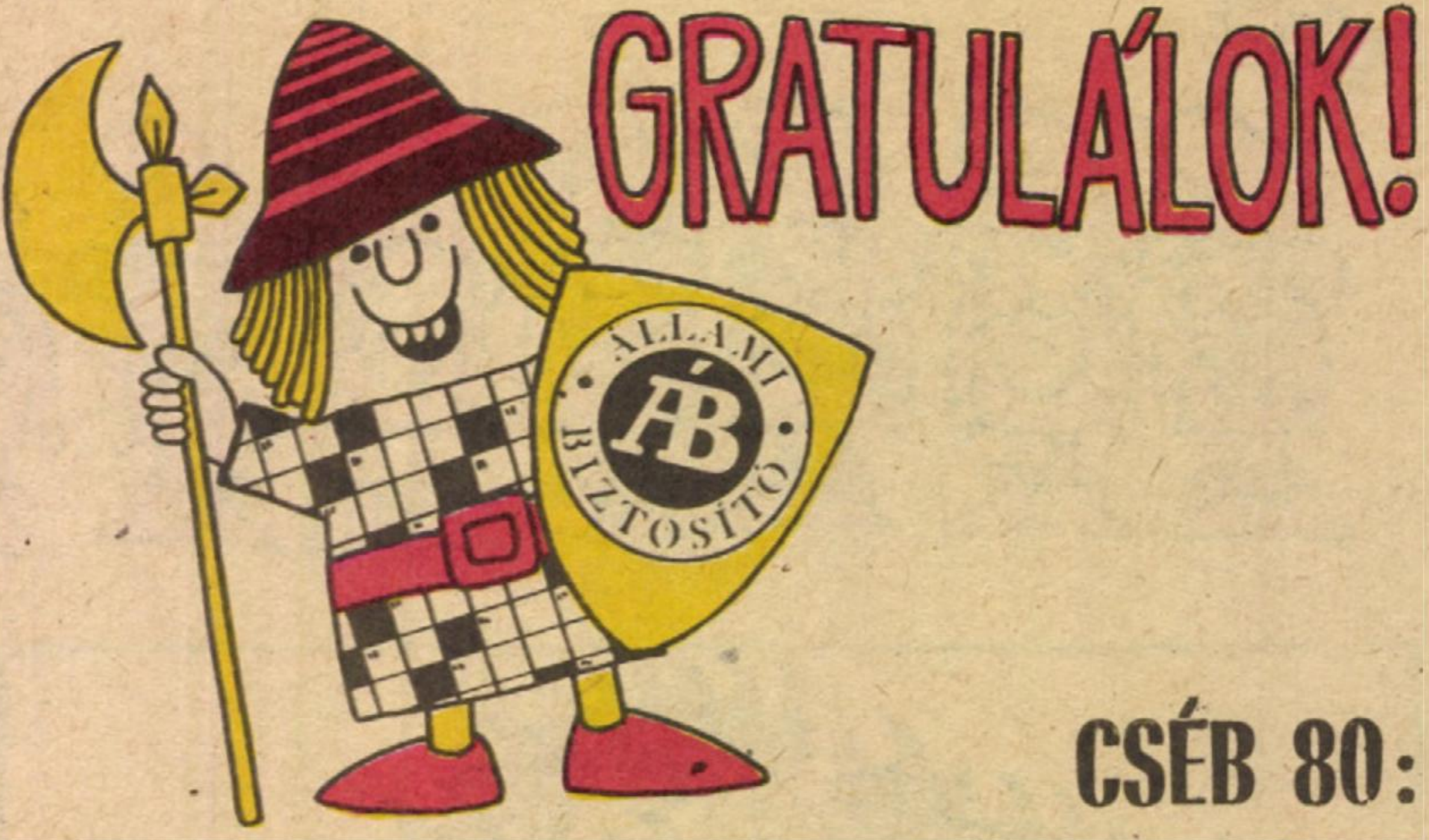

CSÉB 80:

NYUGODTABB ÉLET

A Ludas Matyiban, június 18-án megjelent, „CSÉB 80" jeligéjű keresztrejtvény helyes megfejtése: A tagsági könyv feltételei szerint nyugdíjba vonuláskor, ötéves CSÉB 80-tagság esetén, négyezer forintot fizet az Állami Biztosító.

A rejtvénypályázatra 8200 helyes megfejtés érkezett. A helyesen megfejtők közül a következők nyertek 100 forintos ajándék könyvutalványt:

Adorján Andrea Budapest, Igló út 22. 1185; Badics Balázsné Budapest, Paprika u. 56. 1106; Bálizs Éva Budapest, Mátyás király út 21. 1038; Berényi Gábor Budapest, Szikszó park 6. 1142; Fegyvessy Tibor Budapest, Lehel u. 4/d. 1134; Fliszár Natália Budapest, Zoltán utca 72. 1192; dr. Kőhegyi László Budapest, Hernád u. 32. 1078; Szűcs Sándor Budapest, Apáczai Csere János u. 3. 1052; Szűcs Sándor Budapest, Ungvár u. 56/b. 1142; Tóth Lajosné Budapest, Népszínház u. 16. 1081; Váradi Zsuzsa Budapest, Mező Imre u. 51. 1089; Andirkó László Veszprém, Haszkovó 18/1. X/28. 8200; Kozma László Pécs, Flórián u. 19. 7621; Kovács István Kecskemét, Petőfi Sándor u. 6. 6000; Nagy Anita Edelény, Felszabadítók u. 10. 3780; Nagy Éva Maglód, Kossuth u. 62. 2234; Németh László Meggyeskovácsi, Rákóczi u. 13. 9758; Pötz István Pécs, Erdély u. 11. 7632; Szőkő Imre Galyatető, 3234; Végh Mária Várpalota, Feketegyémánt út 3. 8100

A nyerteseknek postán küldjük el a nyereményeket.

AZ OLVASÓ OLDALA

KIS PANASZOK — KIS BOSSZÚSÁGOK

Hadd tegyük mindjárt hozzá a fenti címhez: az alábbi panaszok és bosszúságok csak országos mértékben kicsinyek —, a panasztevő és mérgelődő számára esetleg nagyon is jelentősek.

Oláh Árpád például (Tiszafüred, Külsőkertsor 36. — 5350), aki finom, 0—12-ig terjedő *csiszolóvásznat* keres, azt írja: a megélhetése függ ettől az apró cikktől, lévén fazekas és az egyik munkaművelethez csak ezt használhatja. Tud valaki segíteni neki?

Padányi Lajos (Budakeszi, Erdő u. 64. — 2092) azon mérgelődik, hogy csak a sajtóban olvasta: itt a *sárgarépából előállított ivólé,* üzletekben hiába keresi. Hát itt van, vagy nincs itt — vagy hol van?

Poór Mária (Bp. Leonardo u. 43. — 1082) panasza: sokat fájt a feje, a szemorvos 1 dioptriával gyengébb üveget írt fel neki, hogy ne fájjon —, de változatlanul fáj, mert mind az Ofotértnál, mind a Látszerészipari Szövetkezetnél (egyébként meghatóan szép ez az egyetértés!) azt közölték vele: hiánycikk a *4 dioptriás üveg!*

Hiányzó cikk a *70-es, 80-as lapos oldalú varrógéptű* is, panaszolja K. E-né, makói olvasónk (kért, a nevét ne közöljük le, ki tudja miért?) —, és az Orion 1651 típusú tv-készülékhez használatos *sorváltó tekercs* is hiányzó cikk. Ez utóbbit baktüttösi (irányítószám: 8946) olvasók panaszolják, 42 aláírás szerepel a levelükön, *Császár Ferencé* az első helyen. Azt írják: községük italboltja részére vették a tévé-készüléket, hogy az ne részegek gyülekezete legyen, hanem viszonylag kulturáltan szórakozhassanak ott —, de a sorváltó tekercs hiánya miatt nem tudják használni televíziójukat.

Pásztor Ferencné (Bp. Dózsa Gy. u. 63. — 1041) bosszúsága: 120 literes villanybojlerének *kombinált csapja* elrozsdásodott, de új kombinált csap a Keravill vevőszolgálata szerint se égen, se földön nem kapható. Egyébként 90 forint lenne az ára, szemben a több ezer forintos bojlerrel, amelyet senki, olvasónk sem akar idő előtt kidobni, ezért reménykedik még most is, hogy előbb-utóbb lesz alkatrész hozzá.

EGYENLŐ TEJJEGYET!

Néhány hónapja olvastam egy fiatalasszony panaszát a Ludasban: miért csak Budapesten és a nagyobb városokban adnak tejjegyet a gyermekeknek és a mamáknak? Azóta is lesem, válaszolnak-e az illetékesek —, de hiába várom. Jelent meg már ilyen panasz a Ludasban (s más lapokban) korábban is, de soha nem érkezik rá illetékes felelet. Ezért hát most nem újra kérdezek én is, hanem javaslatot teszek. Amennyiben a tejjegyrendszernek nincsenek meg mindenütt a feltételei, akkor vagy a családi pótlékhoz, vagy a gyes-hez adják hozzá a jegyes tej árát is. Mert ugye van különbség 1 liter rendes tej ára (6 forint) és 1 liter jegyes tej ára (1,50 forint) között? Még Budapesten és vidéken is.

Horváth Lászlóné
Siófok, Kandó Kálmán u. 13. — 8600

NEM „ONE MAN SHOW" A MUNKA

Időnként emlékezzünk meg azokról, akik helyettünk dolgoznak —, ez volt az aláírása a Ludas 27. száma címlapjának. Sajnos, gyakran kapja az ügyfél azt a felvilágosítást, hogy az illetékes ügyintéző szabadságon van, esetleg beteg. S mind szélesebb körűvé vált a helytelen gyakorlat: az ügyintézőt a munkahelyén megvárják —, ahelyett, hogy helyettesítenék! E rossz gyakorlat oka a rossz munkaszervezés. Sok munkát amolyan — tévé nyelven szólva — „one man show"-nak, egyszemélyes mutatványnak szerveznek, s ha az az egy ember, aki ért hozzá és végzi, kiesik, akkor nincs más. Világos, hogy az egy ember által elvégezhető munkára nem volna gazdaságos kettőt alkalmazni. De lehet és kell gondoskodni arról, hogy a munkatársak valamelyike szükség esetén beugorhassék. Sok bosszankodást, az ügyfelek és az ügyféli pozícióban levő szervezetek károsodását lehetne elkerülni egymás helyettesítésével.

Del Medico Imre
Bp. Handzsár u. 6. — 1149

AKADÉMIAI GONDOK

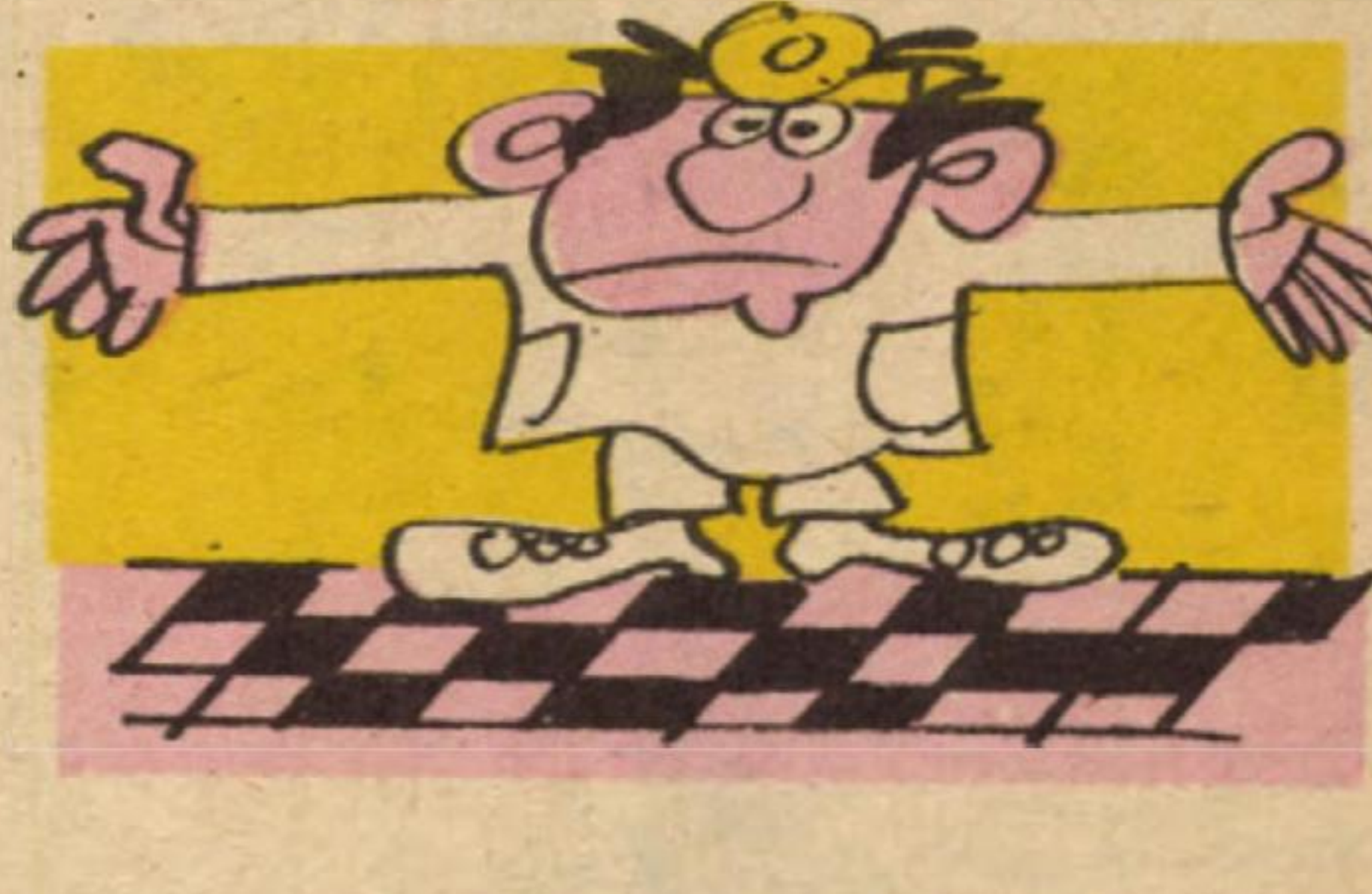

Válaszolt az Akadémiai Kiadó Pasitka Bálint olvasónk panaszára. (Ludas, 17. sz.) Elismeri: valóban nagyon régen nem jelent meg új kiadású orosz—magyar orvosi szótár, mert nem volt megfelelő szerző hozzá. Most már készül a kézirat. Ami a különböző nyelvű műszaki szótárakat illeti: elismeri a Kiadó, hogy azokat állandóan és gyakran át kellene írni, de a) hol találnak erre megfelelő és ráérő szerzőket?, b) hogyan biztosíthatnák erre a folytonos új szedést, nyomdai kapacitást és c) az új szedések tetemes költségét hogyan tudná a vevőközönség elviselni? Hiszen a Kiadó a változatlan klisével is csak komoly ráfizetés árán tud utánnyomásokat készíttetni. A változatlan szöveghez ezért csatolnak — olvasónk által bírált módon — függeléket. „Igaz, hogy ebben az utánanézés külön munka, de egy fordítónak amúgy is sokszor több szótárban kell utána néznie egy-egy speciális kifejezés értelmezésének" — írja Dr. Kiss Gyula, az Akadémiai Kiadó osztályvezetője, aki mindemellett nagyon köszöni levélírónk hozzászólását.

TÜCSÖK és BOGÁR

Nyár Prügyön

Laza, levegős építkezés, a házak 1000—1200 négyszögöles telken állnak. A kerteket sok helyütt fasor választja el a szomszédos kerttől. Kissé porosak a növények, régen esett Prügyön. (Riportunk az 5. oldalon.)

Oly régen esett, hogy az egyébként lazán épült házak szomjukban letaposták a fasort, egymáshoz rohantak és összedugták az orrukat. Prügyetlen kis képaláírás ez így!

(Az Északmagyarország c. lapból nyírta Czeglédi Lajos kazincbarcikai olvasónk)

gatóhelyettese köszöntötte a megjelenteket. Elmondta, hogy 1980-ban öt állami gazdaság 5013, negyvenegy termelőszövetkezet 13 111 és 483 kistermelő 876 tehénnel versenyzett. Ennek is köszönhe-

Azt is elmondhatta volna, hogy ki győzött.

(A Hajdú-Bihar megyei Naplóból ollózta Ujj Andrea, debreceni olvasónk)

támadott, egyáltalán nem játszott alárendelt szerepet. A második félidő eredménye 1:1-re alakult és nem sok hiányzott az egyenlítéshez sem. A hazaiak góljait Ézsiás és Dufek szerezte, míg a vendégek találatát a volt ETO játékos Glázer G. érte el.

Igazán hajszálon múlt!

(A Sportfogadás c. lapban találta Mellen Attiláné)

29-495.

Kutyaidomítást vállalok. „Csak bentlakással" jeligére a Sallai utcai hirdetőbe.

Összkomfortos kutyaházzal rendelkezők előnyben.

(A Dunántúli Napló apróhirdetései között fedezte fel Dr. Pircsi István, pécsi olvasónk)

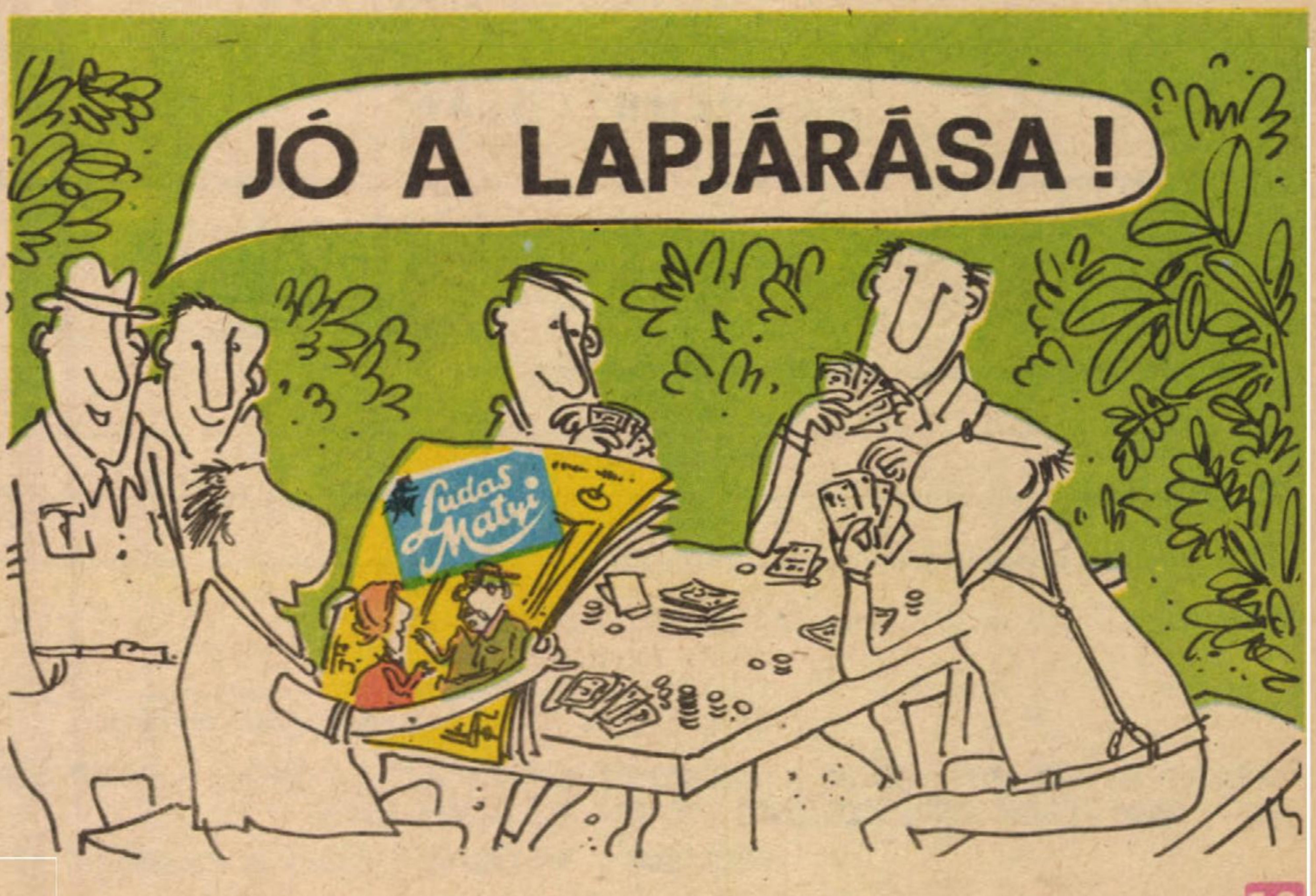

KALANDOZÁSOK

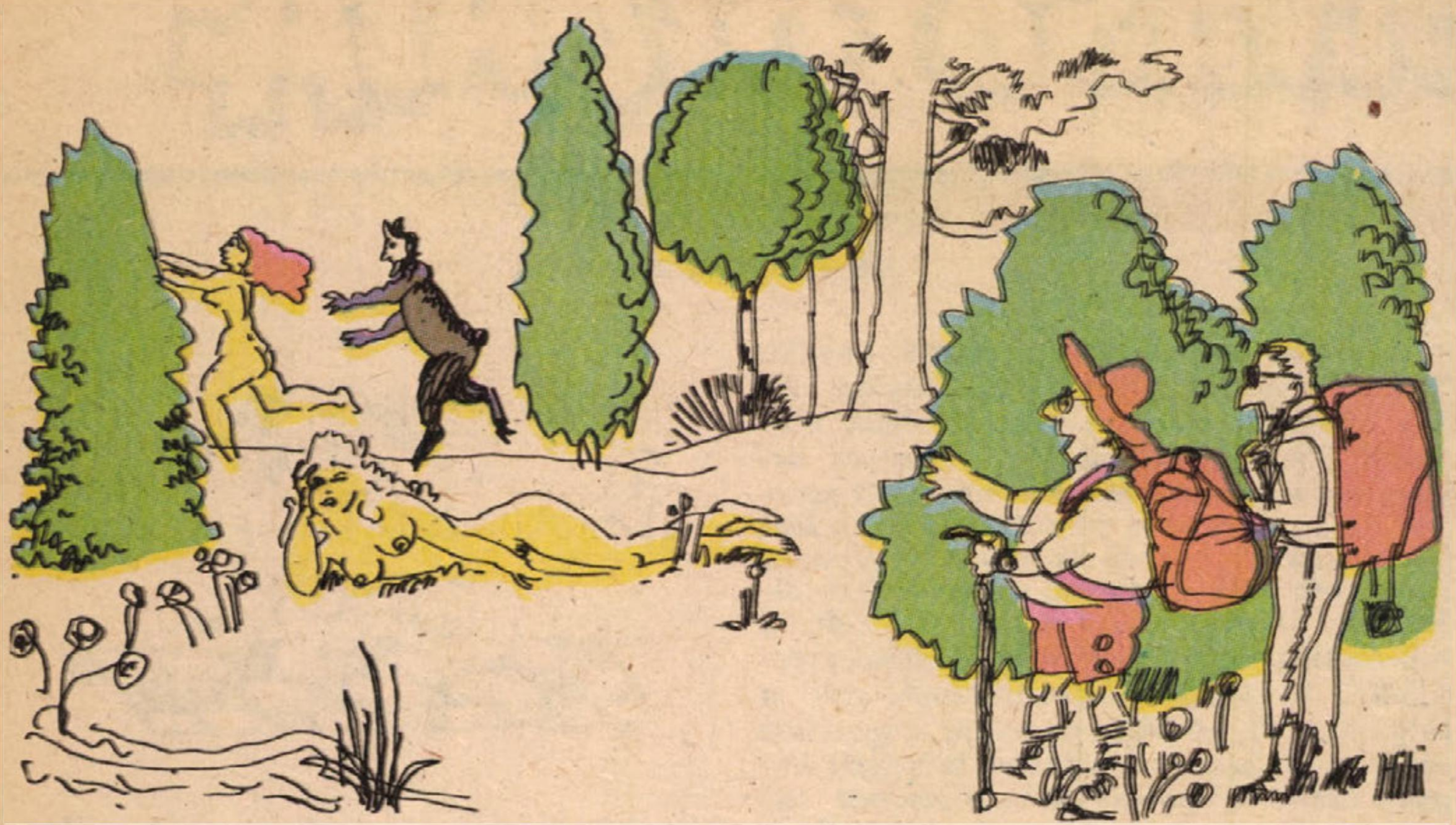

– Azt mondják valahol itt egy művésztelepnek kell lennie…

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Végre találtam egy fiatal, csinos, gazdag és jó férjet — újságolja egyik barátnő a másiknak.

— Nagyszerű! És ki a felesége?

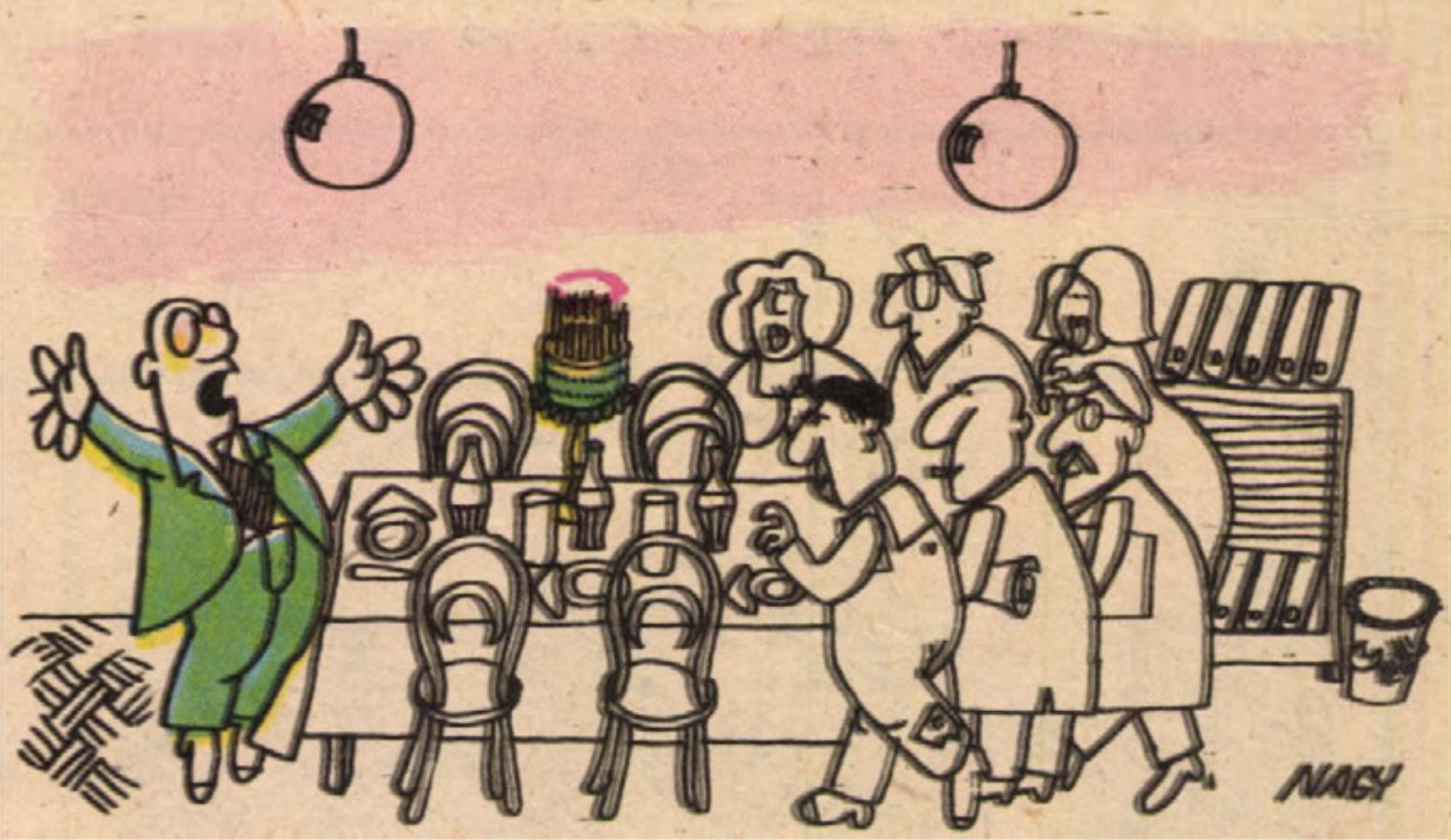

– Köszöntöm önöket a gyárunk szanálásának tizedik évfordulóján!

KÉT HÉT SZABADSÁG

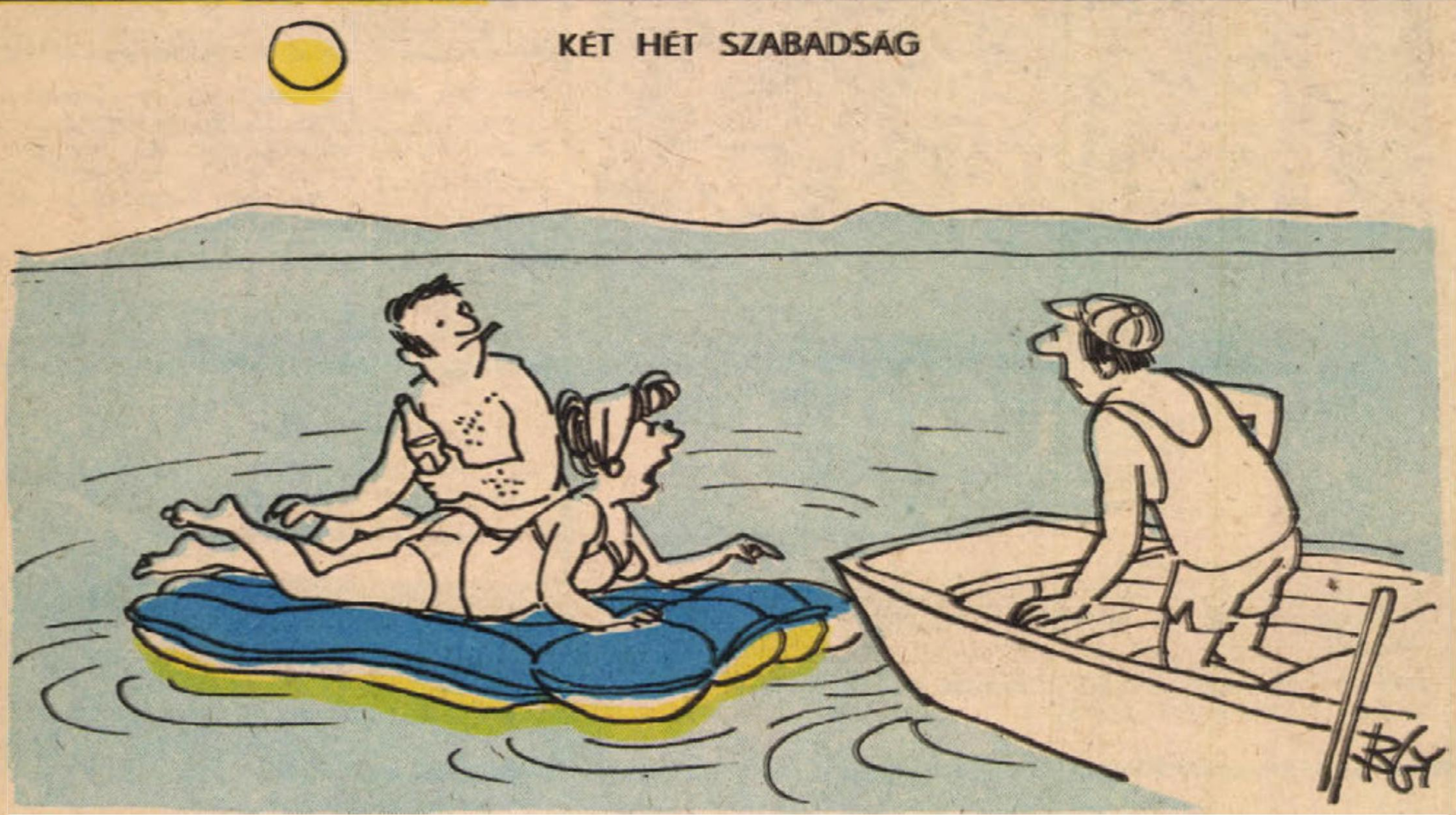

– És vegye tudomásul, hogy ha akarunk, akár vízbe fulladhatunk!

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj: **1 hónapra 13,– Ft**
¼ évre 39,– Ft
½ évre 78,– Ft
1 évre 156,– Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....
a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

TRIBÜN

Mi a különbség?

Az olasz egyesület elnöke az angol klub menedzserével tárgyalt egy játékos kiadatásáról.

— A dolog úgy ment végbe — számolt be utóbb —, hogy én hat órát beszéltem egyfolytában. Ő meg néha bólintott, néha a fejét csóválta.

Ez a különbség.

* * *

A norvég Allsund városka labdarúgói a legnagyobb bajban vannak. A városi tanács rendelkezései között ugyanis két különleges intézkedést találtak.

Az egyik: „A futballpályák nyilvános területnek tekintendők”.

A másik: „Nyilvános területen tilos a labdarúgás”.

* * *

Corbattát, a kitűnő argentin labdarúgót súlyos pénzbüntetésre ítélte a klub vezetősége.

Az ok: Corbatta srácokkal focizott az utcán és közben súlyos sérülést szenvedett.

Hátha még szeretne is focizni…

* * *

Roger Bannister 1954-ben lépte túl a bűvös határt. Ő futotta elsőnek négy percen belül az egymérföldet.

A bravúrra emlékezve nemrégiben felkereste egy riporter és megkérdezte: vajon ma mit sportol?

A válasz érdekes volt.

— Fogócskázom az unokámmal.

* * *

A svájci Leichtathletik c. szaklap érdekes programmal szolgál — civileknek.

„Életünk első felében azért sportolunk, hogy egészségesek legyünk. A másodikban, hogy egészségesek maradjunk.”

De hát melyik civil olvas szaklapot?

(p. p.)

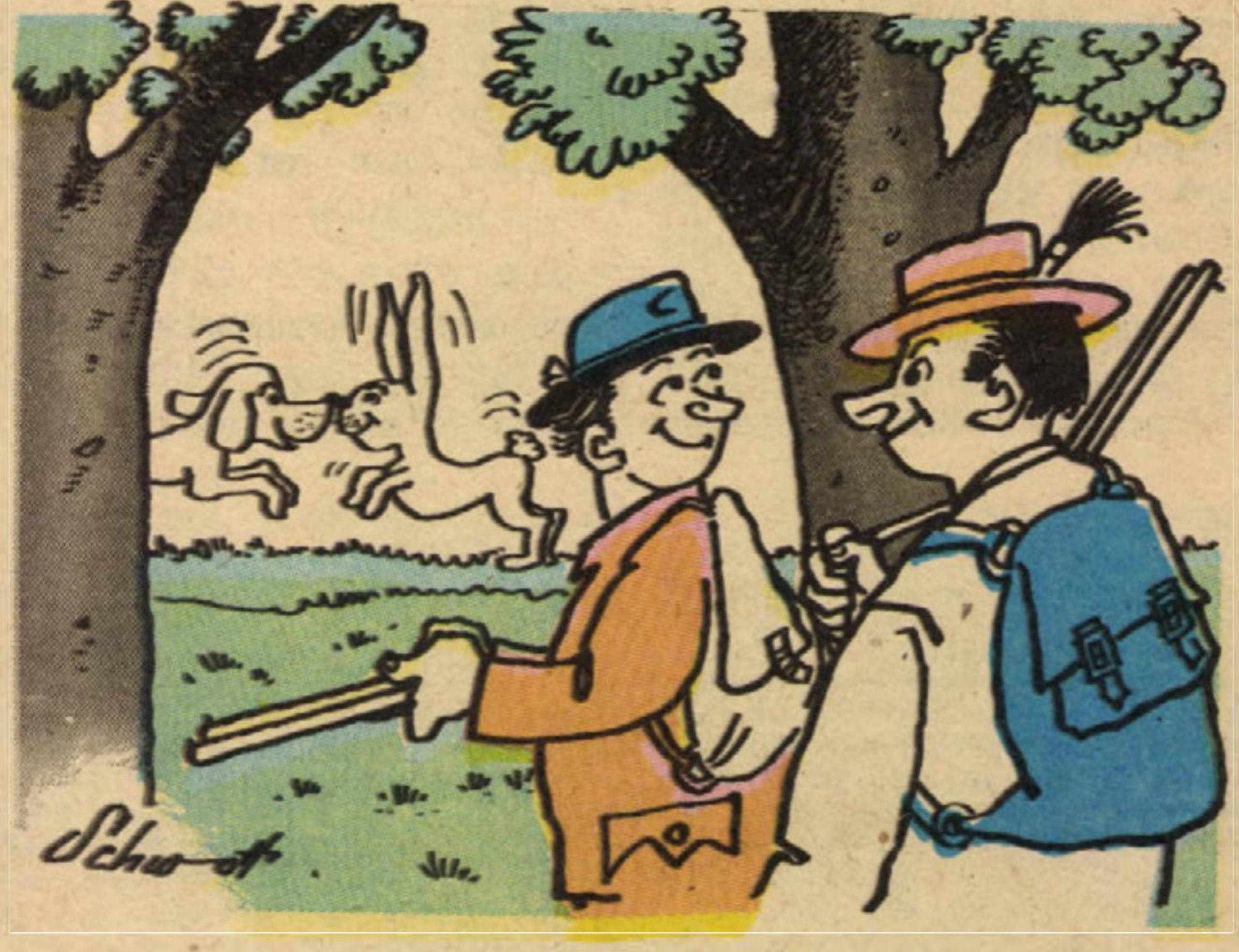

– Úgy látszik, összebarátkoztak!

ÖTNAPOS MUNKAHÉT

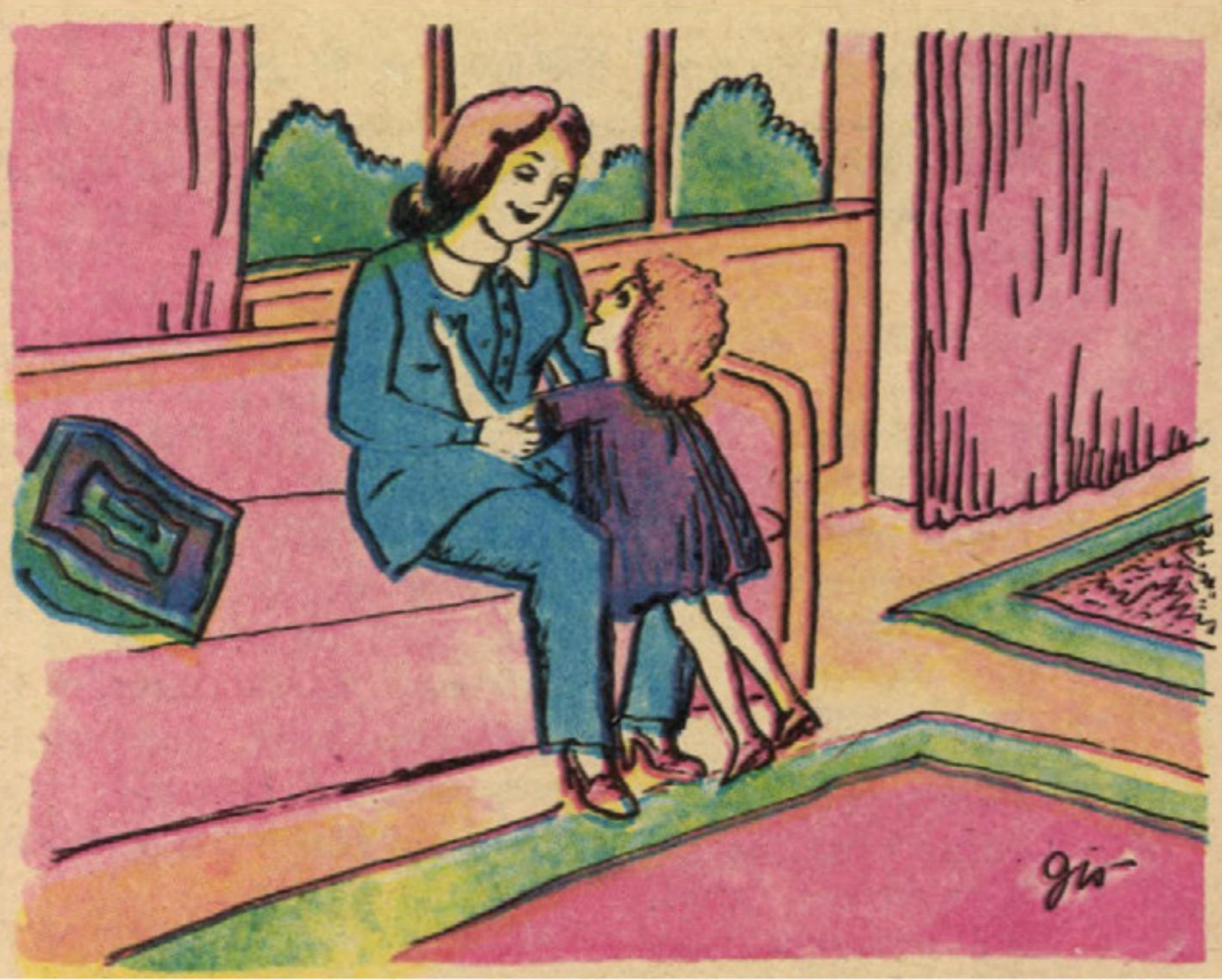

– Anyu, igaz, hogy az Isten öt nap alatt teremtette a világot és utána két napig pihent?…

IMPORT HUMOR

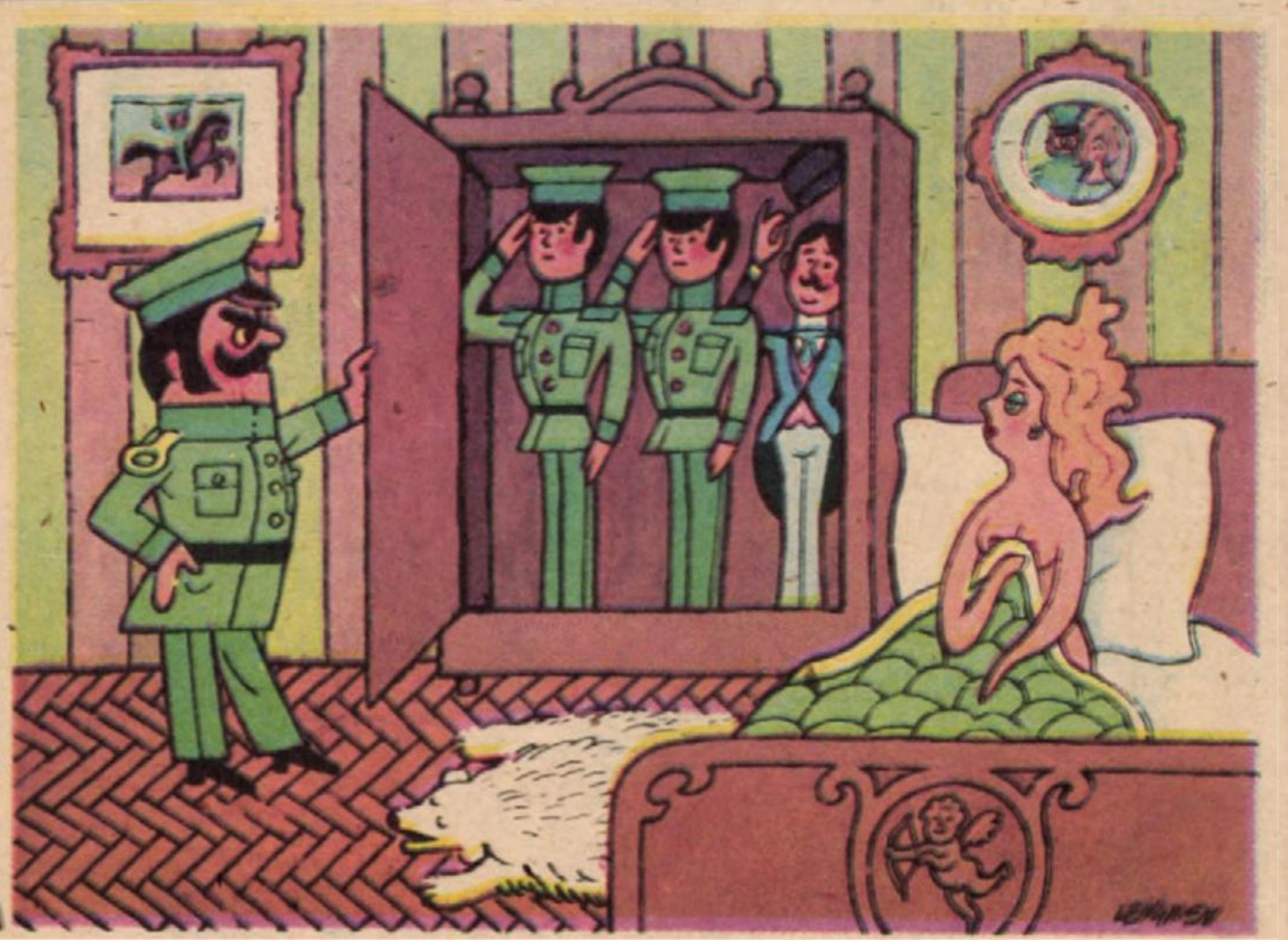

– Mit keres itt ez a civil?!

ZSEBIBABÁK

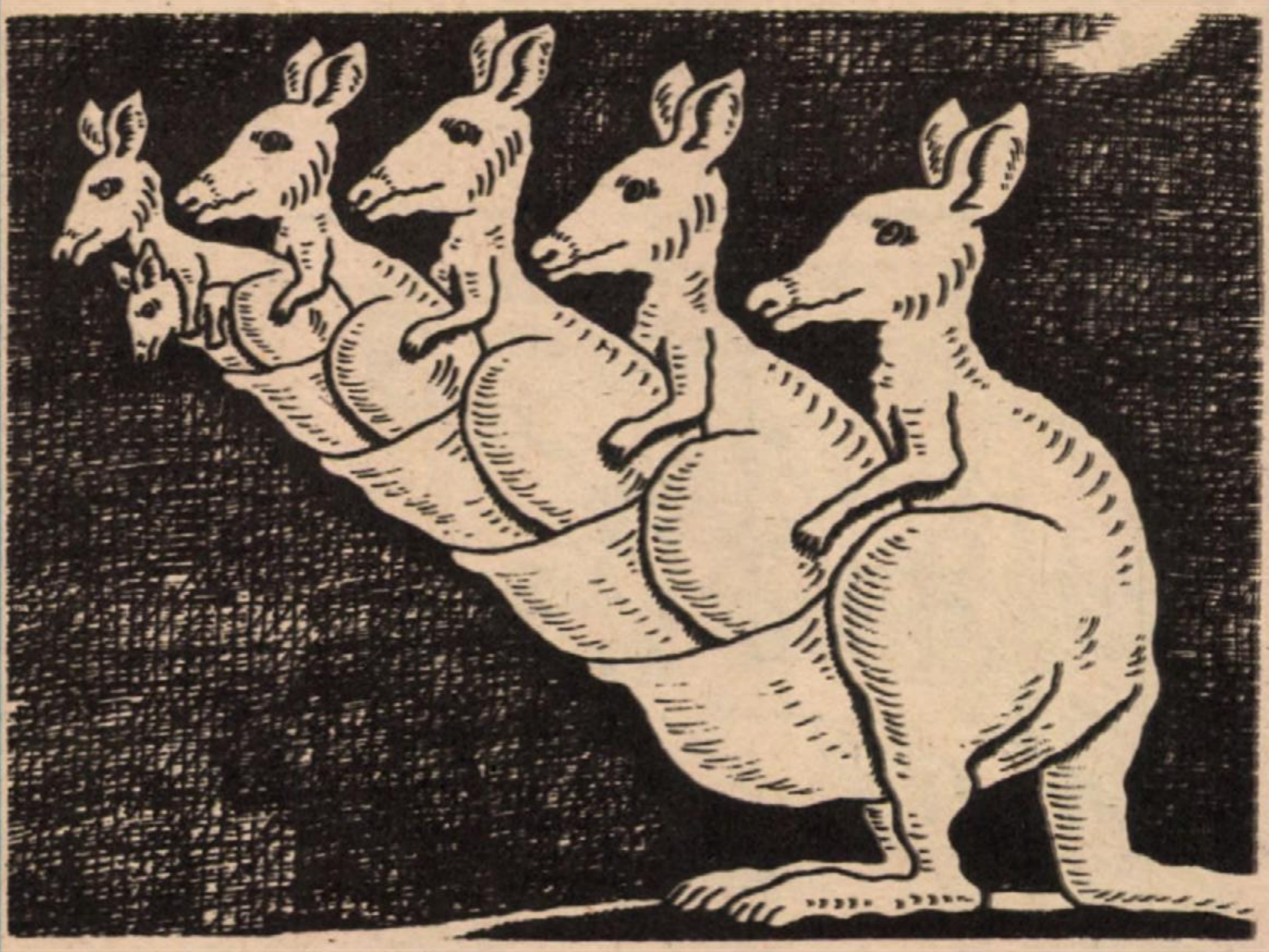

IDOMÍTÁS

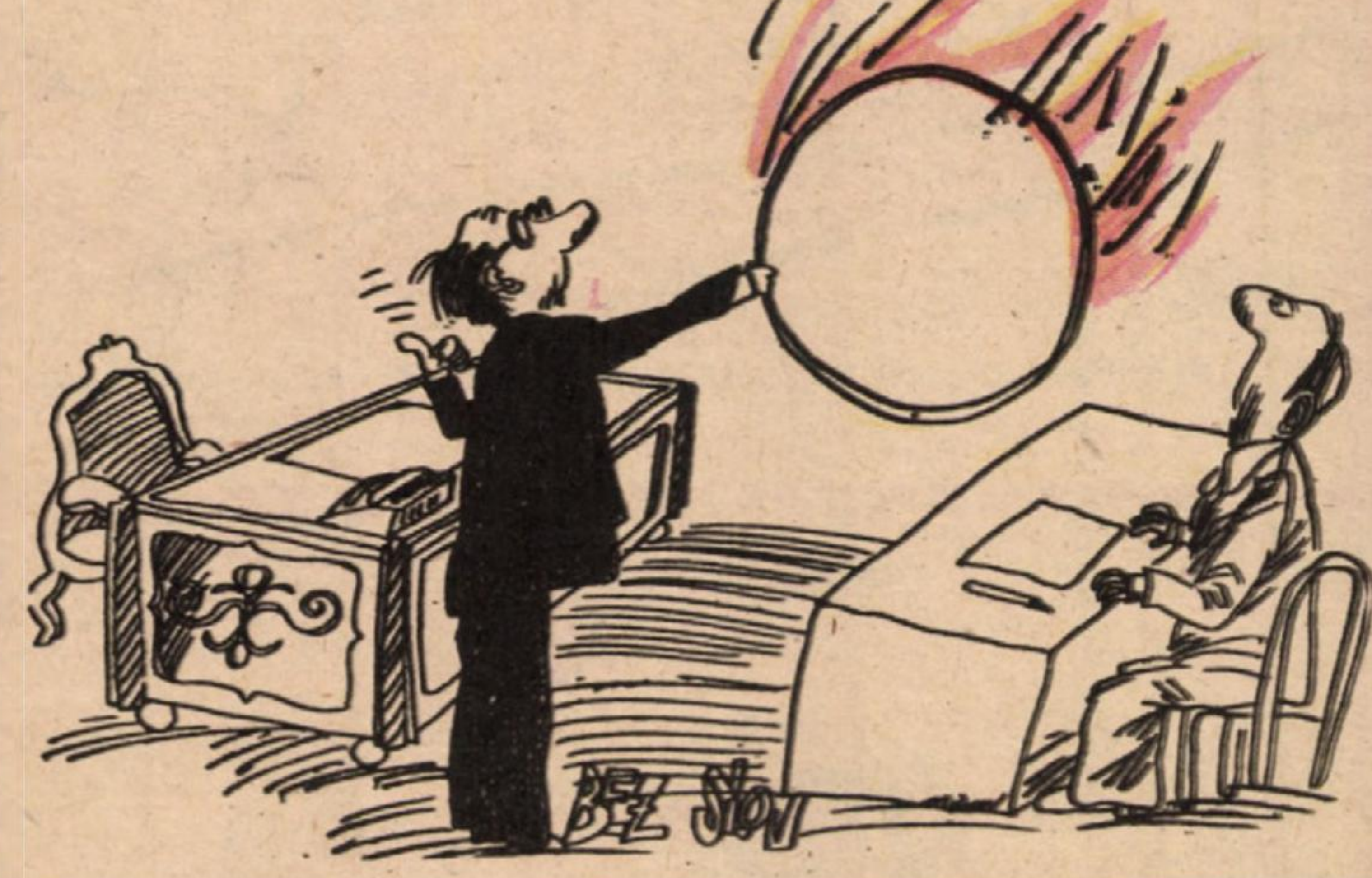

BÁTOR EMBER

A cirkuszműsor nagy produkciója: a csinos idomárnő egy kockacukrot vesz a szájába s az oroszlán onnan veszi azt ki. Hatalmas taps, ami után a cirkuszigazgató így szól: — Nagy jutalom annak, aki ezt a mutatványt meg meri csinálni! — Ekkor Kovács feláll a nézőtéren és így szól: — Vízszintes 15 — függőleges 12. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 27-ig erre a a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők jutalma: háromszor 200 forint.

VÍZSZINTES

1. A tudományok egyike
4. Elszenvedett sértés
11. Sivatagi konvoj
13. Ma már nem igen használatos hajkenőcs (férfiak számára)
17. Zug ikerszava
18. Vágásra szolgáló fegyver
19. Fürtös virágú fa
20. Stílus — régies magyar szóval
21. Mutató névmás
23. R. S.
24. Egyenes sor, rend
27. Monor kellős közepe
29. Óvatosságot tanúsít
31. Rövidítés számok előtt
32. F. I.
33. . . ónika
34. Kávéüledék
36. Öt deci
37. Bálvány, istenszobor
39. Z-vel: magyar megye
40. Az americium vegyjele
41. Valamely vidék legrégebbi birtokosa
43. Jókedvű
44. Török női név
46. Toldi monogramja
47. O. A.
48. A haza
49. A zsíros, nehéz étel
52. Népszerű táncdalénekesnő
54. Tiltószó
55. A szájhagyományban élő történet
56. Az USA egyik állama
58. . . . da Vinci
60. A Tisza mellékfolyója
61. Átnyújtani

FÜGGŐLEGES

1. Kiepura keresztneve
2. Képes hetilap
3. Kecses emlősállat
4. Szélesebb csík
5. Emberi hanggal megszólaltatott zene
6. Gyümölcs
7. Európai főváros
8. Futómadár
9. Női magasugró bajnokunk
10. Római ezüstpénz volt
11. A vegytan tudománya
14. Az ókori Erdély népe
16. Irán uralkodója volt
22. Rózsaszín virágú kúszócserje
25. Város az NSZK-ban
26. . . abszurdum
27. Folyó a Szovjetunióban
28. Disznócsorda
29. Akit Hamlet a kolostorba küld
30. Állam a Közel-Keleten
35. Mennyiségében kevesebb lett
36. A lóverseny esélyes győztese
37. Olasz névelő
38. Nyolcszög (a November 7 tér régebbi neve)
42. Sapienti . . .
45. A görög hősmonda egyik alakja (az argonauták egyik vezetője)
48. Indulatszó
50. Iránymutató szó
51. Cselekedd!
52. Végtag
53. Minden — angolul
57. Német „te"
59. E. Á.

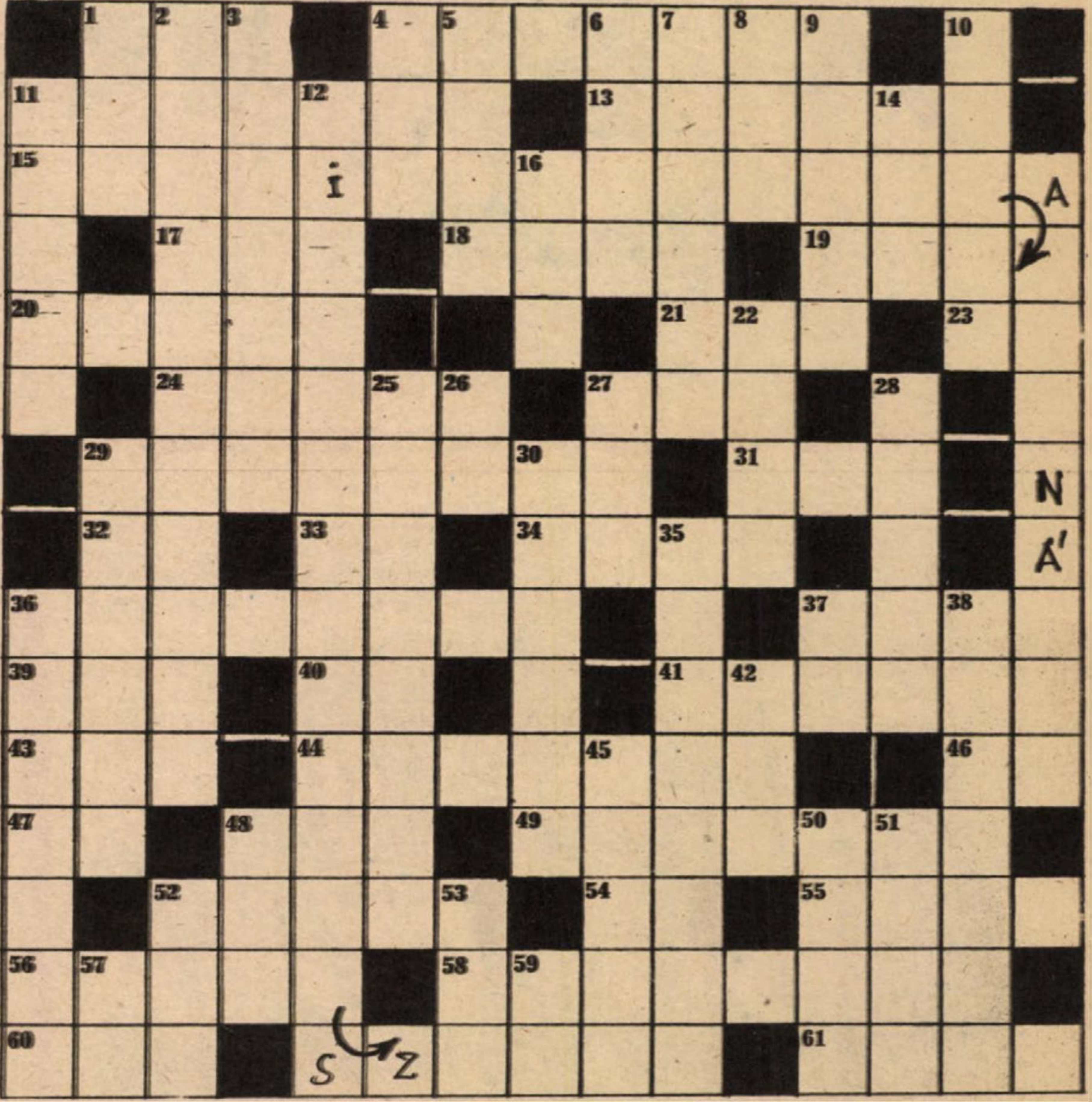

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-30 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

VICC AZ ÁNTIVILÁGBÓL

című rejtvényünk megfejtése:

— Egy négyszobás lakásban nem is kell találkozniok.

200—200 forintot nyert:

Molnár Lászlóné, Bp., Pozsonyi u. 6/a. 1045; Trencsényi Benedek, Martfű, Simon F. u. 21. 5435; Szabó Jánosné, Dombóvár, Toldi u. 22. 7200.

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Mondjuk a magunkét

Sajdik Ferenc oroszlánjai

Lehoczki: Főszezon

Pokolgép (11. oldal)

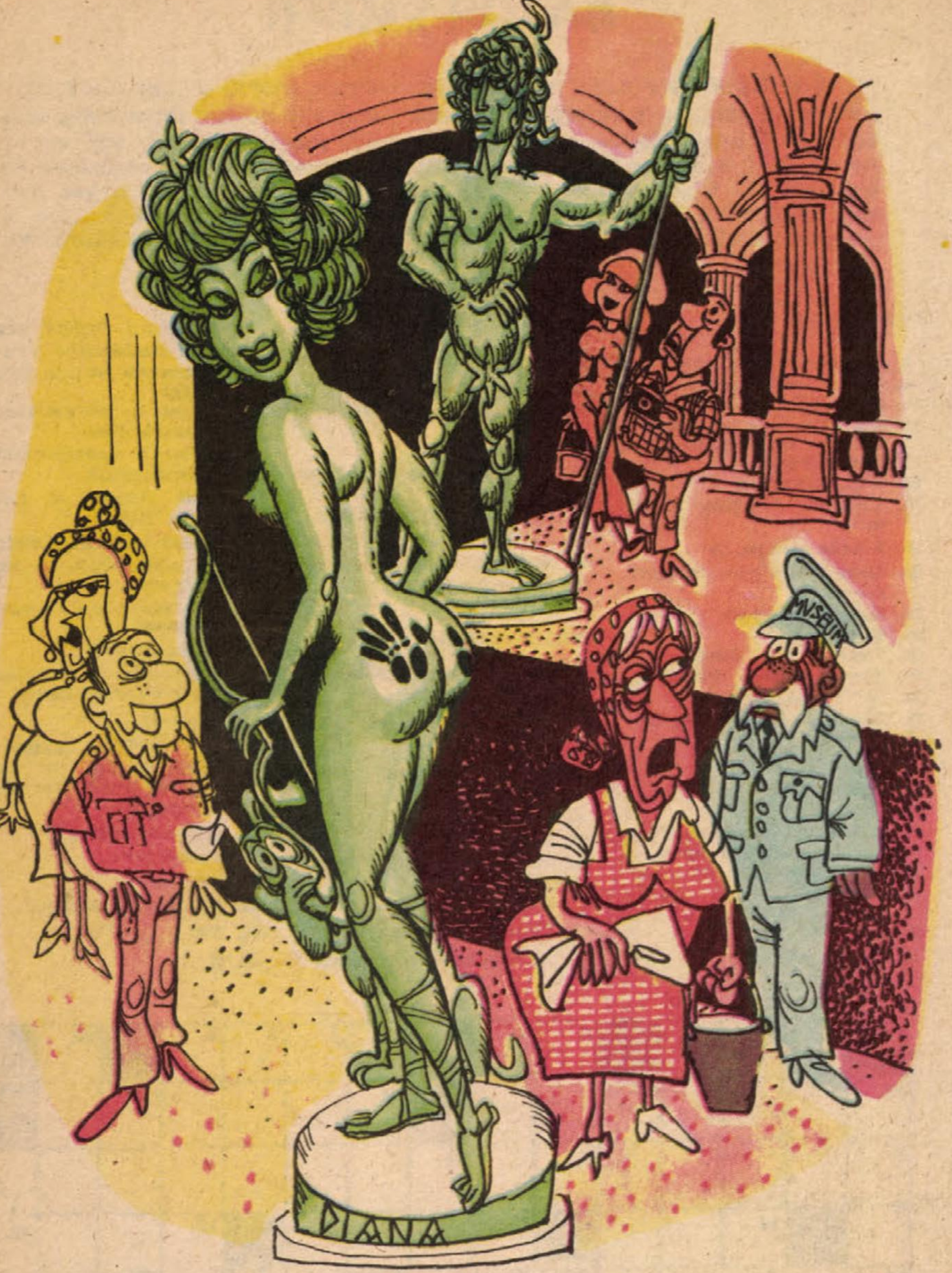
MVSEUM
DIANA

– Nem szeretem a turistaszezont. Óránként háromszor kell lemosnom . . .

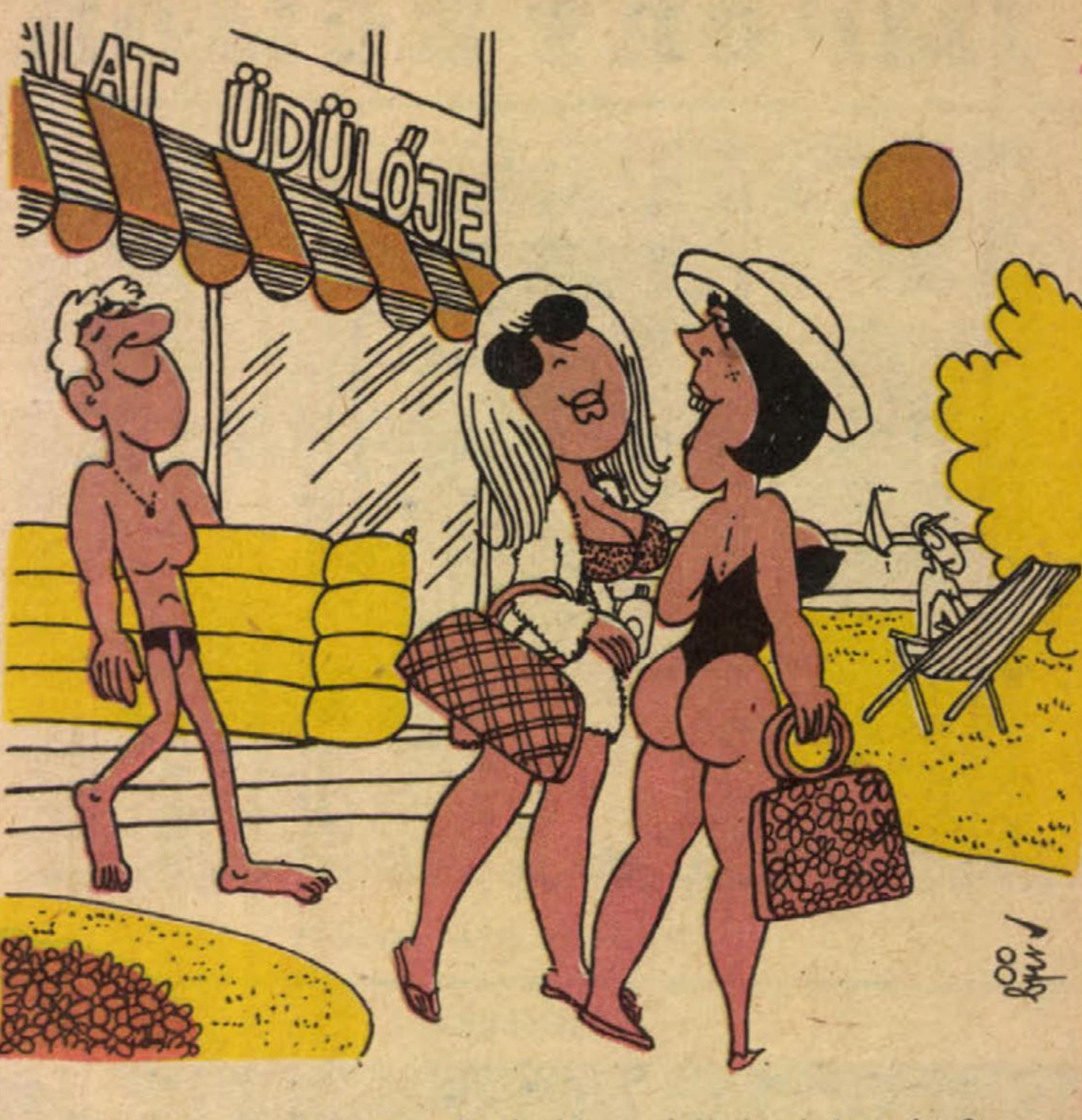
LAT ÜDÜLŐJE

– Te mit hallottál a reggelinél, drágám? Ki kivel és mikor? . . .

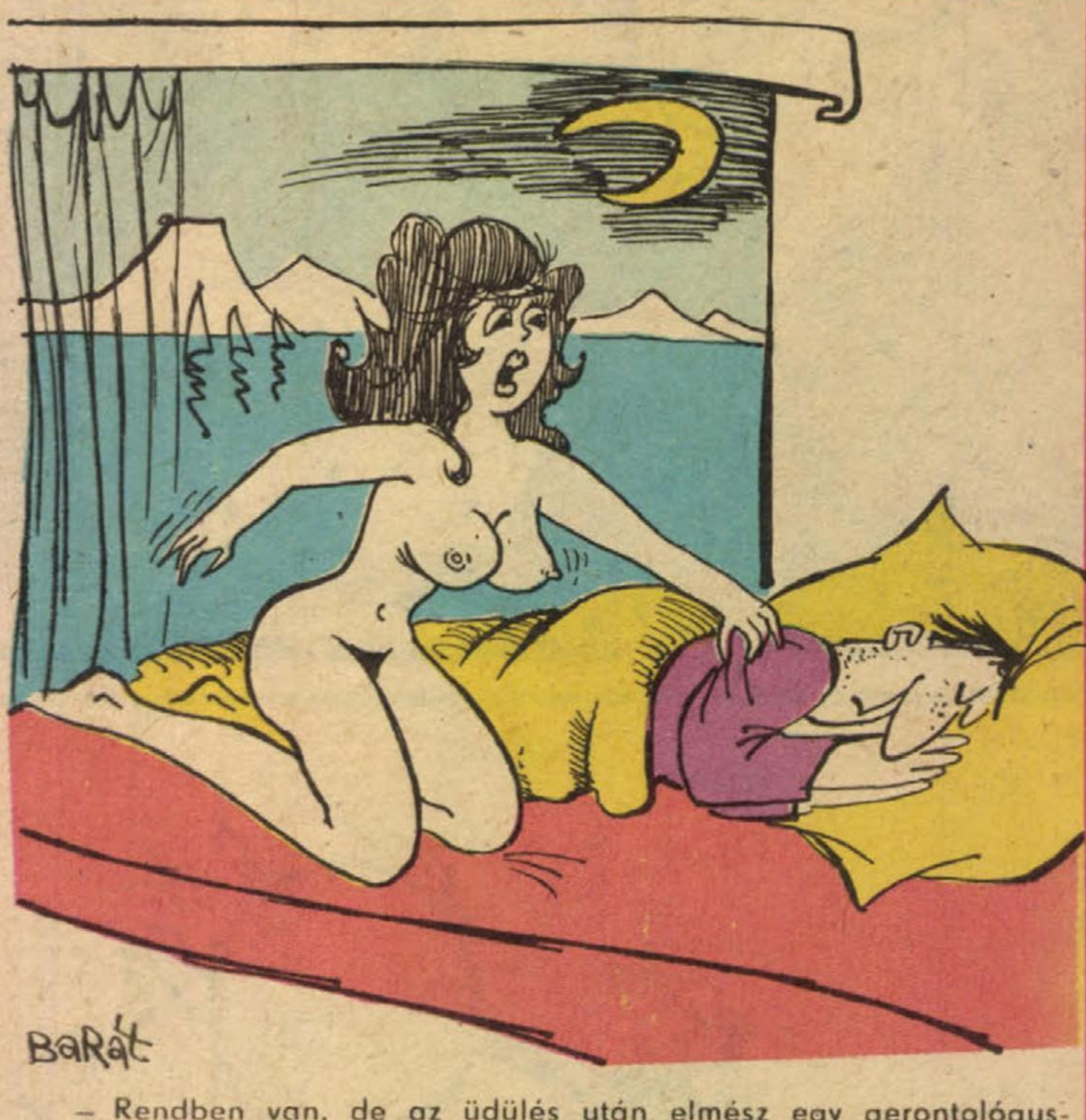

– Rendben van, de az üdülés után elmész egy gerontológushoz . . .

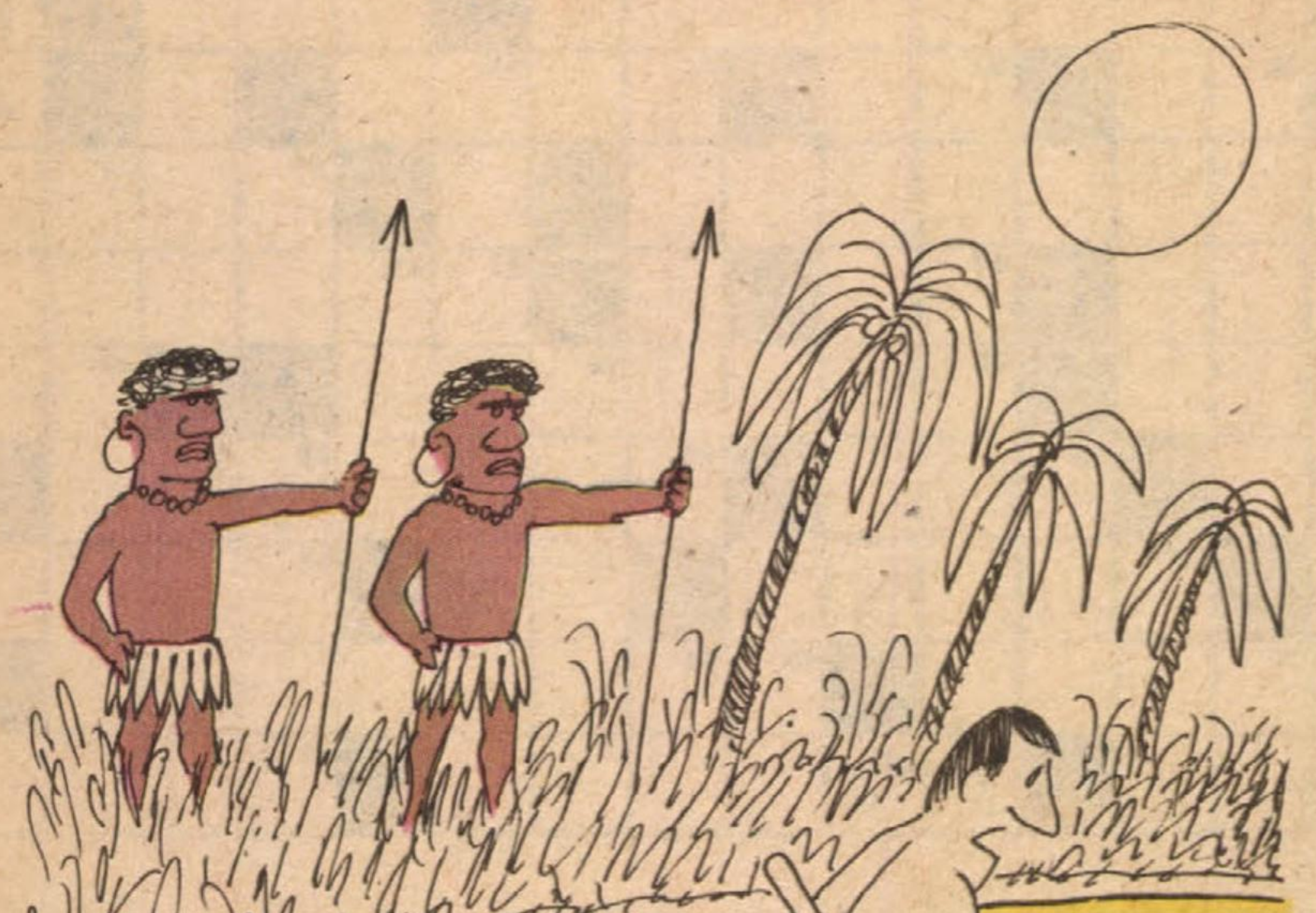

– Most már ideje lesz visszafordulni Siófokra, nehogy a férjed gyanút fogjon . . .!

MONOKINI

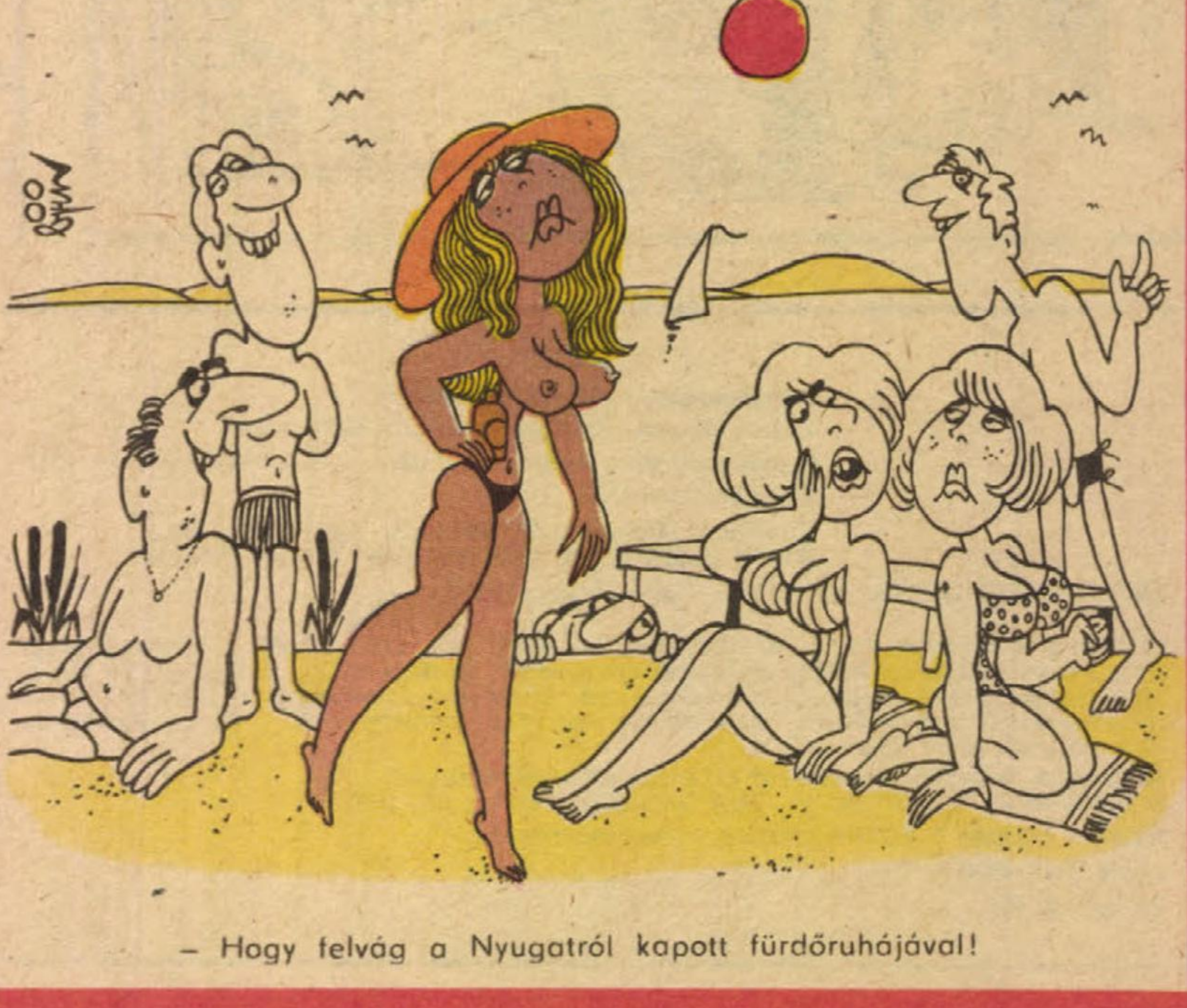

– Hogy felvág a Nyugatról kapott fürdőruhájával!